

การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5  
ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน



นางสาวอภิรดี จริยารังษีโรจน์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชามัธยมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1838-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF WORD RECOGNITION STRATEGIES CONCERNING  
CULTURE - SPECIFIC WORDS OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS  
WITH DIFFERENT ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITIES

Miss Apiradee Jariyarangsiroge

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for the Degree of Master of Education in Teaching English as a Foreign Language

Department of Secondary Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1838-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์      การศึกษากลวิธีในการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้น  
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน  
โดย                              นางสาวอมิรดี จริยารังษีโรจน์  
สาขาวิชา                      การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ  
อาจารย์ที่ปรึกษา              ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณโณ

---

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง  
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์  
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒนา อุทัยรัตน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณโณ)

.....กรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทองกลด คชเสนี สุทธิพิบูลย์)

.....กรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ชีโนกุล)

อภิรดี จริยารังษีโรจน์ : การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน (A STUDY OF WORD RECOGNITION STRATEGIES CONCERNING CULTURE - SPECIFIC WORDS OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS WITH DIFFERENT ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITIES) อ. ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณ , 125 หน้า. ISBN 974-17-1838-1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ (2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ที่ 1 จำนวน 60 คน ทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยขณะที่นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมนี้ นักเรียนใช้วิธีการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ ผู้วิจัยบันทึกเทปข้อมูล และ ถอดเทปข้อมูล ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยใช้สถิติทดสอบไค-สแควร์ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด และใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันนวัตกรรมการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....มัธยมศึกษา.....

สาขาวิชา.....การสอนภาษาอังกฤษ.....

ปีการศึกษา.....2545.....

ลายมือชื่อ.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

## 4383809527 : MAJOR TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEYWORD : WORD RECOGNITION STRATEGIES / ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY

APIRADEE JARIYARANGSIROGE : A STUDY OF WORD RECOGNITION STRATEGIES

CONCERNING CULTURE - SPECIFIC WORDS OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS

WITH DIFFERENT ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITIES. THESIS ADVISOR :

ASSISSTANT PROFESSOR APASARA CHINWONNO, Ph.D. ,125 pp. ISBN 974-17-1838-1

The purposes of this study were to (1) study the culture – specific word recognition strategies used by Mathayom sukxa five students in the educational region one and (2) investigate the differences among three English reading comprehension abilities groups ; namely, advanced , intermediate , and low reading levels in their strategy use of the culture – specific word recognition.

A total of 60 mathayom sukxa five students were asked to take the culture – specific word recognition strategies test that was constructed by the researcher and approved by five specialists. The students verbalized their thoughts, using the think–aloud technique. The data were tape recorded, transcribed, then coded by the researcher and two research assisstants. Chi–square analysis and one – way analysis of variance were performed to test the hypotheses.

The results of this study were as follows :

1. Mathayom sukxa five students significantly differed in their text–initiated , interactive , and reader–initiated strategy use of culture–specific word recognition at the .05 level. The results also indicated that Mathayom sukxa five students used the reader – initiated word recognition strategies more frequently than any other strategies. They reported that they used the least interactive word recognition strategies.

2. Mathayom sukxa five students with advanced , intermediate , and low English reading comprehension abilities significantly differed in their use of both the text–initiated word recognition strategies and the reader–initiated word recognition strategies at the .05 level. The result demonstrated that there was no statistically difference in their reported use of the interactive word recognition strategy.

Department .....Secondary Education.....

Field of study.....Teaching English.....

Academic year .....2002.....

Student's signature .....

Advisor's signature .....

Co-advisor's signature .....

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ พร้อมกับให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์กับผู้วิจัยทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิต ด้วยความเมตตา และเอาใจใส่มาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ อุทัยรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทรทงกอด ศษเสณี สุทธิพิบูลย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ชีโนกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจและให้ข้อเสนอแนะทางด้านความเหมาะสม และ ความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. เอมอร จังศิริพรภรณ์ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาที่ 1 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนปทุมวิไล โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง และ โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้สนับสนุนทุนบางส่วนในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ รุ่นพี่ทุก ๆ คน และ เพื่อนคุณแม่ทุก ๆ คน และขอขอบคุณ น้องสาว และ เพื่อน ๆ ที่ได้สนับสนุนช่วยเหลือในหลาย ๆ ด้าน และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
กระบวนการอ่านภาษาต่างประเทศ.....	11
กลวิธีการอ่านภาษาต่างประเทศ.....	14
การรู้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ.....	23
กลวิธีการรู้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ.....	26
เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธี.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน.....	33
งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน.....	35
งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์.....	36
งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์.....	37

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	
การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	39
การสุ่มตัวอย่างประชากร.....	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5. สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
รายการอ้างอิง.....	96
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ .....	105
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและขอความร่วมมือในการวิจัย .....	107
ภาคผนวก ค รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	110
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ความยากง่ายของบทอ่าน.....	112
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	115
ภาคผนวก ฉ การหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย.....	120
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	124



## สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามโรงเรียน และ ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	62
2. แสดงความถี่ ร้อยละ และค่าไค-สแควร์ ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน.....	63
3. แสดงความถี่ ร้อยละ ของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	65
4. แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านโดยใช้สถิติเชิงบรรยายจำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	65
5. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	66
6. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธีTamhane.....	66
7. แสดงความถี่ และ ร้อยละ ของการใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	68
8. แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์โดยใช้สถิติเชิงบรรยายจำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	68
9. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	69
10. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe.....	69

ตารางที่	หน้า
11. แสดงความถี่ และ ร้อยละ ของการใช้กลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	71
12. แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	71
13. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	72
14. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธี Tamhane.....	72

## สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1. แสดงขั้นตอนการสร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม	42
2. แสดงในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน.....	63
3. แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจาก บทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	64
4. แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ.....	67
5. แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจาก ผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับ ปานกลาง และระดับต่ำ.....	70

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร การติดต่อสื่อสารสามารถเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากมาย และในการสื่อสารนี้ ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด ซึ่งภาษาที่ชาติอื่นยอมรับให้เป็นภาษากลางที่ผู้คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร คือ ภาษาอังกฤษ ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าในเอกสารสำคัญต่าง ๆ จะใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาสากล ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเปลี่ยนเป็นการสอนภาษาอังกฤษแบบภาษาสากล (English as an international language)

สำหรับประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่เป็นประโยชน์มากที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นทักษะที่เยาวชนและประชาชนทั่วไปจะมีโอกาสใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งจากการอ่านหนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ และ ป้ายประกาศต่าง ๆ Dubin และ Bycina (1991 : 195-215) กล่าวว่า ทักษะการอ่าน เป็นเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ Katib (1997 : 2) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งนักเรียนไทยจะใช้ทักษะการอ่านตั้งแต่การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับต้น ๆ การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา และเป็นทักษะที่จะติดตัวผู้เรียนไปตลอดชีวิต จากการศึกษางานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2531) ที่วิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบอิงบริบทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนทั้งสามระดับอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงแก้ไขทั้งสิ้น

จากปัญหาที่ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงนั้น อาจมีสาเหตุมากมายด้วยกัน เป็นเพราะว่า ทักษะการอ่านมีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จได้หลายประการ ตามที่ Coady (1979) และ Bernhardt (1991) ได้กล่าวไว้ Coady (1979 : 5-12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการสร้างแนวความคิด (conceptual abilities) กระบวนการในการใช้กลยุทธ์ (processing strategies) และ พื้นความรู้เดิม (background knowledge) ส่วน Bernhardt (1991 : 31-44) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน คือ ความรู้ทางด้านภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ได้แก่ ความรู้ทางคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้ภาษา ความรู้ความสามารถใน

การเข้าใจสิ่งที่ตนกำลังอ่าน (literacy) และองค์ประกอบสุดท้าย คือ พื้นความรู้เดิม เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ประกอบด้วยองค์ประกอบที่มากมาย ดังนั้นสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านอาจมาจากองค์ประกอบในกระบวนการอ่านที่แตกต่างกัน เช่น สาเหตุจากความรู้ความสามารถทางด้านภาษา ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาในวงจำกัดจะเป็นอุปสรรคประการหนึ่งในการอ่าน อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ควรได้ศึกษา เพื่อหาสาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่แท้จริง

จากแนวความคิดหลักของสมมติฐานระดับภาษา (linguistic threshold hypothesis) ซึ่งเป็นสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านภาษาที่สอง ได้ตอบปัญหาอย่างชัดเจนถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง Clarke (1979) เป็นผู้ตั้งสมมติฐานนี้ในการศึกษาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่หนึ่ง โดยสนับสนุนว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสเปนได้เป็นอย่างดี ไม่สามารถถ่ายโอนกระบวนการอ่านในภาษาที่หนึ่งนั้นมาใช้ในภาษาที่สองได้ เนื่องจากมีความสามารถทางภาษาที่สองไม่เพียงพอ Alderson (1984) สนับสนุนว่า ในกระบวนการอ่านนั้นไม่ว่าผู้อ่านจะมีความสามารถในการอ่านดีเท่าใด หรือผู้อ่านจะมีความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านมากเท่าใดก็ตาม ผู้อ่านก็ไม่สามารถอ่านบทอ่านนั้นได้อย่างเข้าใจ ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้ความสามารถทางภาษาที่ใช้ในบทอ่านนั้น เช่นเดียวกับที่ Lee และ Shallert (1997) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ผู้อ่านจะไม่สามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ ถ้าผู้อ่านไม่มีความสามารถทางภาษาเกี่ยวกับบทอ่านนั้นเพียงพอ จากผลการวิจัยเหล่านี้ที่ศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานระดับภาษา แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านตามที่ Bernhardt และ Coady กล่าวไว้ คือ องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาที่สอง (Bernhardt, 1991 และ Coady, 1979) นั้นหมายถึง ผู้อ่านภาษาที่สองจะต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาที่สองในระดับที่พอเหมาะ และเท่าเทียมกับระดับภาษาของบทอ่านนั้น จึงจะทำให้การอ่านภาษาที่สองประสบผลสำเร็จ และตรงตามเป้าหมายของผู้เขียน

คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาที่สอง (Coady, 1997) และ Nation (1990 : 1-2) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ว่า ทั้งผู้เรียนและนักวิจัยเห็นว่า คำศัพท์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากในการเรียนภาษา และผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ทักษะรับสาร หรือส่งสารในภาษาต่างประเทศ เกิดมาจากการมีปริมาณคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ นอกจากนี้ Haynes และ Baker (1993 : 130-152) ได้กล่าวไว้เช่นกันว่า ปัญหาที่สำคัญที่ผู้อ่านภาษาที่สองไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน เนื่องจากผู้อ่านมีคำศัพท์ในปริมาณที่ไม่เพียงพอในการอ่านบทอ่านนั้น จากผลการวิจัยของ Brisbois (1995) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ความรู้ทางคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาที่สอง และความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง พบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ในภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กับ

ความเข้าใจในการอ่าน มากกว่าความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง และทักษะทางโครงสร้าง ไวยากรณ์ภาษาที่สอง Laufer (1997) กล่าวสนับสนุนว่า ความเข้าใจในตัวบทอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาที่หนึ่ง หรือ ภาษาที่สองจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่านนั้น และเน้นให้เห็นว่า คำศัพท์ที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ในการอ่านได้ด้วย นอกจากนี้ Laufer ได้กล่าวเกี่ยวกับปริมาณคำศัพท์ที่ผู้อ่านภาษาที่สองควรจะมีตามระดับที่เหมาะสม เพื่อจะสามารถอ่านบทอ่านภาษาที่สองได้อย่างประสบผลสำเร็จว่า ผู้อ่านภาษาที่สองควรมีปริมาณคำศัพท์ (threshold level) ในระดับต่ำสุดประมาณ 3000 คำ ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มาก จะเป็นผู้ที่สามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจมากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ (Harmon, 1999 : 304-334 ) จากที่กล่าวมานี้สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อความสามารถและกระบวนการอ่านเป็นอย่างมาก ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ จึงเป็นปัญหาที่นักวิจัยทางการอ่านภาษาต่างประเทศควรให้ความสนใจในการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ในการศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์และความสามารถในการอ่าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่าน (while – reading) คือ ผู้เรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจ การรู้ความหมายของคำศัพท์เป็นพื้นฐานที่จะศึกษาและนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจคำศัพท์ นักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับการรู้คำศัพท์ Hoover และ Tunmer (1993 : 1-19) อธิบายความหมายของการรู้คำศัพท์ (word recognition) คือ การรู้ การจำคำที่เป็นตัวพิมพ์ได้ และ บอกความหมายของคำนั้นได้ Koda (1996 : 450-460 ) ได้กล่าวถึงการรู้คำศัพท์ไว้เช่นกันว่า เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทั้งรูปแบบการออกเสียง และบริบทอื่น ๆ ที่อธิบายความหมายของศัพท์ที่เป็นตัวพิมพ์นั้น นั่นหมายความว่า ในขณะที่ผู้เรียนอ่านบทอ่าน ผู้เรียนพบคำศัพท์มากมายในบทอ่าน ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายของศัพท์นั้นด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนั้นการรู้คำศัพท์ นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สองเป็นอย่างมาก เนื่องจากในเนื้อเรื่องที่อ่านประกอบไปด้วยคำศัพท์เป็นจำนวนมาก ถ้าผู้อ่านมีความสามารถในการรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจและรวดเร็ว ผลการวิจัยของ Coady และคณะ (1993) แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนมีความสามารถทางคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วย จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อกระบวนการอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้สอนกระบวนการอ่านภาษาที่สองไม่ควรจะละเลย และมองข้ามไปสู่ขั้นตอนอื่นก่อน

ดังนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนแล้วว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนประสบในการอ่านคือ การพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักในบทอ่านซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน Bernhardt (1991 : 31-44) ได้

กล่าวถึงองค์ประกอบกระบวนการในการใช้กลวิธี (processing strategies) ว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เนื่องจากจะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจและแก้ไขปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ในการอ่านบทอ่านภาษาที่สองของนักเรียนได้ Oxford และ Crookall (1989 : 404-419) ให้ความหมายของกลวิธีไว้ว่า กลวิธี หมายถึง เทคนิคการเรียนรู้ที่ผู้เรียนนำมาใช้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเรียนภาษา Chamot และ El-Dinary (1999 : 319-338) ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีว่า กลวิธีเป็นกระบวนการทางจิตที่ช่วยในการเรียนรู้

การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการใช้กลวิธีที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการกระบวนการอ่าน และการรู้คำศัพท์เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะทำให้ผู้สอน และผู้เรียนตระหนักถึงวิธีการ กระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาในการอ่าน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้คำศัพท์ เนื่องจากกระบวนการในการใช้กลวิธีหรือเทคนิคการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนใช้นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง ไม่สามารถมองเห็นได้ ทำให้ผู้สอนไม่ทราบว่าผู้เรียนที่เก่งและอ่อนใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในกระบวนการอ่าน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนคำนึงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และสิ่งที่ปัญหาในกระบวนการอ่าน

การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ (word recognition strategies) คือ การศึกษาเพื่อให้เห็นวิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการแก้ปัญหาที่ไม่เข้าใจ หรือกลวิธีการหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย Barnett (1988) และ Jimenez (1997) ได้เห็นพ้องกันเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษา กลวิธีการรู้คำศัพท์ว่า การที่ผู้อ่านมีกลวิธีการรู้คำศัพท์นำมาใช้ได้อย่างรวดเร็วและถูกวิธี จะช่วยให้การอ่านจับใจความภาษาที่สองประสบความสำเร็จตรงตามเป้าหมายที่ผู้เขียนตั้งไว้ ในการศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีวิธีการใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่รู้จักมากมาย ทำให้นักวิจัยที่ได้ทำการศึกษาไปแล้วนั้นได้เข้าใจสภาพของผู้เรียนของตน ซึ่งเป็นเป้าหมายแรกของการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการใช้กลวิธี เนื่องจากในบางครั้งขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่านบทอ่านอยู่นั้น ผู้เรียนไม่ได้คำนึงถึงวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย คำศัพท์ ดังนั้นถ้าผู้สอนได้ศึกษาและพบเห็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้แก้ปัญหาและมีการแนะนำแก่ผู้เรียน จักเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อย่างไรก็ตามผู้เรียนยังมีปัญหาในกระบวนการอ่าน ซึ่งสาเหตุของปัญหาที่สำคัญคือ การไม่รู้ความหมายคำศัพท์ของผู้เรียน จากการศึกษาวิจัยผู้วิจัยเห็นว่า ในการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการรู้คำศัพท์ให้ดีขึ้น ควรศึกษากลวิธีที่ผู้เรียนใช้จริงในการแก้ปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากลวิธีที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการรู้คำศัพท์ โดยศึกษาความแตกต่างของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนในระดับชั้น

ดังกล่าวได้เรียนรู้คำศัพท์ในระดับที่เหมาะสมกับงานวิจัยครั้งนี้ และเนื่องจากในวงการศึกษาการเรียนการสอนภาษาของนักเรียนไทย ยังไม่เคยมีผู้ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาก่อน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตในการเลือกคำศัพท์ที่นำมาใช้ในงานวิจัยให้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และพบว่า คำศัพท์ และ การรู้ความหมายคำศัพท์มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรม (cultural schemata) ดังที่ Cameron (2001 : 80-81) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศเรียนรู้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะเชื่อมโยงคำศัพท์นั้นกับคำศัพท์ภาษาที่หนึ่งและพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมภาษาที่หนึ่ง แต่ในการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาต่างประเทศกับคำศัพท์ภาษาที่หนึ่ง และพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมภาษาที่หนึ่งนี้ ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เนื่องจากวัฒนธรรมของภาษาที่หนึ่งและวัฒนธรรมของภาษาที่สองมีความแตกต่างกัน Cameron (2001) ได้ยกตัวอย่างที่แสดงให้เห็นความสำคัญของพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการแปลความหมายคำศัพท์ที่ต่างกัน เช่น คนที่อาศัยในประเทศอังกฤษพูดว่า "I'll go and fetch the milk." พวกเขาหมายถึง การที่เขาเดินไปที่ประตูหน้าบ้านและรับขวดนมที่คนส่งนม (milkman) นำมาส่งให้ ดังนั้นคำศัพท์คำว่า "milk" เชื่อมโยงกับพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับการบริการส่งถึงที่ (doorstep deliveries) ส่วนคนที่ไม่ได้อยู่ในประเทศอังกฤษ เขาจะไม่นึกถึงสิ่งนี้ แต่เขาจะหมายถึงการเดินทางไปซูเปอร์มาร์เกตแทน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของคำศัพท์นั้น และพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจาก Carrell (1987) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรม จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สองให้ดียิ่งขึ้น Parry (1987) กล่าวสนับสนุนเกี่ยวกับความสำคัญของความรู้ทางด้านวัฒนธรรมเช่นกันว่า การที่ผู้เรียนไม่รู้ความหมายคำศัพท์ เป็นเพราะผู้เรียนขาดพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมที่เหมาะสม ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนโดยจำกัดขอบเขตการเลือกใช้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของภาษาที่สอง

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้น



มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

### ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร

2. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ตัวแปรตาม คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

### สมมติฐานของการวิจัย

Katib (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่นักศึกษาไทยใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับที่ต่างกัน จะใช้กลวิธีการอ่านแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำ จะใช้กลวิธีการอ่านซ้ำ (rereading) และกลวิธีการแสดงความต้องการที่จะกลับไปอ่านส่วนต้นเรื่องมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง จะใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำ

Harmon (1999) ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้ความหมายคำศัพท์ ในขณะที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านอย่างอิสระ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนจะใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการรู้ความหมายคำศัพท์หนึ่งคำ และนักเรียนใช้กลวิธีการใช้บริบทที่อยู่ใกล้มากกว่าบริบทที่อยู่ไกล

Pratyaniwet (2001) ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย จากผลการวิจัยพบว่า กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์มากที่สุดทั้งในบทอ่านที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย คือ กลวิธีการใช้บริบทภายในประโยค ส่วนความถี่ของกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ในบทอ่านที่คุ้นเคยมากเป็นอันดับที่สอง คือ

กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม และอันดับที่สาม คือ กลวิธีการใช้โครงสร้างคำศัพท์ และความถี่ของ  
 กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ในบทอ่านที่ไม่คุ้นเคยมากเป็นอันดับที่สอง คือ กลวิธีการใช้โครง  
 สร้างคำศัพท์และอันดับที่สาม คือ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม

จากผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในงานวิจัยว่า

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ  
 ศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มา  
 จากผู้อ่านแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับ  
 ปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้  
 คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านต่างกัน

2.1 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยว  
 กับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่านต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ  
 ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ

2.2 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์  
 เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมปฏิสัมพันธ์ต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ  
 ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ

2.3 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ  
 ศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากผู้อ่านต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับ  
 ปานกลาง และ ระดับต่ำ

### คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลวิธีการรู้คำศัพท์ (word recognition strategies) หมายถึง เทคนิค หรือ วิธีการที่ผู้เรียน  
 ใช้ในการรู้ความหมายคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจจากแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยว  
 กับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดได้จากการที่ให้ผู้เรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์  
 เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำแบบมีการ  
 กระตุ้น (prompted think – aloud technique) ซึ่งผู้วิจัยได้บันทึกเทปคำพูดไว้และนำมาถอดเทป  
 ภายหลัง เพื่อสรุปเป็นกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนใช้

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลวิธีการรู้คำศัพท์ โดยยึดเกณฑ์การแบ่งกลวิธีของ Jimenez  
 Garcia และ Pearson (1996) ซึ่งแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

1. กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (text - initiated strategies) กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบท

อ่าน เป็นกลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักในประโยค หรือ วลีใดใด และ นักเรียนรู้ความหมายคำศัพท์นั้นได้โดยใช้ส่วนต่าง ๆ จากประโยค วลี หรือ ส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านที่อยู่ใกล้เคียงกับคำศัพท์นั้น เพื่อช่วยในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์

1.1 กลวิธีการมุ่งเน้นที่คำศัพท์ (focusing on vocabulary) กลวิธีการมุ่งเน้นที่คำศัพท์ คือ กลวิธีที่นักเรียนตรวจสอบความไม่เข้าใจของตนเองเกี่ยวกับคำศัพท์

1.2 กลวิธีการใช้บริบท (using context) นักเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักในประโยค ได้โดยดูจากคำศัพท์ใกล้เคียง หรือ วลี หรือ ประโยคใกล้เคียง

2. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies) คือ กลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากตัวผู้เรียนเองมาผนวกกัน เพื่อให้เข้าใจความหมายของศัพท์นั้น

2.1 กลวิธีการอ้างอิง (inferencing) คือ กลวิธีที่เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ และนักเรียนใช้วิธีการเดา หรือ คาดคะเนอย่างมีหลักการ เชื่อมโยงความรู้ทั้งที่กล่าวไว้ และ ไม่ได้กล่าวไว้ในบทอ่านเข้าด้วยกัน และจึงสรุปว่าน่าจะเป็นอย่างนี้

2.2 กลวิธีการตั้งคำถาม (questioning) คือ กลวิธีที่นักเรียนใช้วิธีการตั้งคำถามกับตัวเอง

3. กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน (reader - initiated strategies) กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นกลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักในประโยค และนักเรียนใช้วิธีการที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเองเพื่อที่จะให้รู้ความหมายคำศัพท์นั้น เช่น นักเรียนใช้พื้นความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เดิมในเรื่องนั้น หรือ นักเรียนใช้การตรวจสอบตนเองว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่เข้าใจ หรือ นักเรียนใช้วิธีการแปลประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่จากภาษาที่สองเป็นภาษาที่หนึ่ง

3.1 กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (using background knowledge) คือ การที่นักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือ เรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์นั้น

3.2 กลวิธีการแปล (translating) คือ การที่นักเรียนแปลประโยค หรือ คำศัพท์จากภาษาที่สองเป็นภาษาที่หนึ่ง

คำศัพท์ทางวัฒนธรรม (culture – specific words) หมายถึง คำศัพท์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างประเทศ (Carrell, 1991) ซึ่งผู้วิจัยได้จากการวิเคราะห์คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่างประเทศ จากคำศัพท์ทั้งหมดในหนังสือเรียน Blueprint (Abbs & Freebairn, 2536) เล่มที่ 1 , 2 และ 3 ซึ่งเป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษหลักในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) โดยเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่างประเทศ ได้แก่ คำศัพท์เกี่ยวกับคน คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ และ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย จับใจความสำคัญ และรายละเอียดของข้อความภาษาอังกฤษที่อ่านได้ สามารถตีความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในบริบท และความหมายของประโยคได้ และสามารถเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความที่อ่านได้ ซึ่งความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนี้วัดได้จากผลสัมฤทธิ์การทำแบบสอบในวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประจำภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา 2544 งานวิจัยนี้ได้แบ่งความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็น 3 ระดับ เพื่อใช้ในการจัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่

กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 4

กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับกลาง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 2

กลุ่มที่ 3 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 1



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 2

### เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

#### เอกสารที่เกี่ยวข้อง

##### 1. กระบวนการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน และ แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน
- 1.2 องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่าน
- 1.3 สมมติฐานระดับภาษาและความสามารถในการอ่าน

##### 2. กลวิธีการอ่าน

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของกลวิธีการอ่าน
- 2.2 ประเภทของกลวิธีการอ่าน

##### 3. คำศัพท์

- 3.1 ความหมายและความสำคัญของคำศัพท์ต่อความสามารถในการอ่าน

##### 4. กลวิธีการรู้คำศัพท์

- 4.1 ความหมายและความสำคัญของกลวิธีการรู้คำศัพท์
- 4.2 ประเภทของกลวิธีการรู้คำศัพท์

##### 5. เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีโดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ

#### งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย
2. งานวิจัยในต่างประเทศ

## เอกสารที่เกี่ยวข้อง

### 1. กระบวนการอ่าน

#### 1.1 ความหมายของการอ่านและแนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่น่าสนใจและมีมานานแล้ว นักจิตวิทยา และ นักภาษาศาสตร์ ศึกษา และ ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการอ่านไว้มากมาย เช่น Goodman และคณะ (1969) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการอ่าน โดยสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นมาจากสิ่งที่ผู้เขียนได้สื่อไว้ในรูปตัวอักษร ซึ่งความหมายนี้ได้มาจากการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างตัวอักษร กับกระบวนการทางความคิด และการใช้ตัวชี้แนะทางภาษาโดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการใช้ตัวชี้แนะ เพื่อการเดาและการทำนาย Smith (1988 : 276) ได้อธิบายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาเขียน มากกว่าการถอดรหัสตัวพิมพ์ไปสู่เสียง การอ่านเป็นการใช้เหตุผลและมีวัตถุประสงค์ ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้เดิม และการคาดหวังของผู้อ่าน Anderson (1994 : 177-194) กล่าวเกี่ยวกับการอ่าน และ ความสามารถในการอ่านไว้ว่า เป็นความสามารถในการค้นหาความหมายในหลายระดับ คือ ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถตั้งแต่ระดับตัวอักษร โครงสร้างภาษา ไปจนถึงระดับความหมาย ดังนั้นความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จึงเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา โครงสร้างของเรื่อง และ ความรู้เดิม เพื่อสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ผู้อ่านสามารถทำนายและอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้

จากการให้คำอธิบายเกี่ยวกับความหมายของการอ่านของนักการศึกษาทั้งหลายนั้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่เพียงความสามารถในการถอดรหัสตัวอักษรให้เกิดความหมายขึ้นเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยความสามารถในการใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม กระบวนการคิดต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความได้อย่างถูกต้อง

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายด้าน แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่านในช่วงต้น มีแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่าเป็นกระบวนการวิเคราะห์จากบทอ่านสู่สมอง (bottom-up process) ผู้อ่านจะได้ความหมายจากการอ่าน โดยเริ่มจากส่วนเล็ก ๆ เช่น ตัวอักษร คำ วลี ไปจนถึงส่วนที่ใหญ่ขึ้น เช่น ประโยค ผู้อ่านจะเป็นผู้ถอดรหัสของข้อความที่อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ และนำข้อมูลย่อย ๆ ที่แปลได้มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน แนวความคิดนี้ได้มีการพัฒนาเรื่อยมา

จนกระทั่งมีนักการศึกษาในกลุ่มหนึ่งที่มีความคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านต่างออกไป เช่น Goodman และคณะ (1969) และ Smith (1988) นักการศึกษาในกลุ่มนี้ได้มองการอ่านที่แตกต่างจากกลุ่มแรก คือ เน้นที่ตัวผู้อ่านมากขึ้น โดยเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการวิเคราะห์จากสมองสู่บทอ่าน (top-down process) ผู้อ่านไม่ได้เป็นเพียงผู้ถอดรหัสคำ วลี หรือ ประโยค ในบทอ่านให้เกิดความหมายเท่านั้น แต่ผู้อ่านมีบทบาทมากขึ้น คือ ผู้อ่านจะอ่านบทอ่านเสมือนกับกำลังเล่นเกม เนื่องจากมีความเชื่อว่า ในขณะที่อ่านผู้อ่านมีการใช้การเดา เพื่อให้เข้าใจความหมายอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านที่ดี ก็คือ ผู้ที่สามารถเดาความหมายได้ดี ผู้อ่านจะเดาโดยมีการใช้ประสบการณ์ หรือ ความรู้ที่มีมาก่อน หรือที่เรียกว่า พื้นความรู้เดิม มาประกอบในการอ่านให้เข้าใจสิ่งที่อ่านให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการอ่านได้พัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน การอ่านไม่ได้ถูกมองว่าเป็นเพียงการสร้างความหมายจากหน่วยเล็ก ไปสู่หน่วยใหญ่ หรือ การสร้างความหมายจากการเดาจากประสบการณ์ความรู้ของผู้อ่านเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (interactive process) ดังที่ Grabe (1991 : 375-406) อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้อ่านกับตัวบทอ่าน ผู้อ่านได้ความหมายของสิ่งที่อ่านจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏ และขณะเดียวกันก็ใช้ความรู้เดิมของผู้อ่านประกอบไปด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ เมื่อกล่าวเกี่ยวกับการอ่าน จะไม่ได้หมายถึงตัวบทอ่าน หรือ ผู้อ่านเพียงฝ่ายใดฝ่ายเดียว แต่จะเน้นให้เห็นความสำคัญของทั้งสองฝ่ายว่า กระบวนการอ่านจะต้องเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้อ่านและตัวบทอ่าน

## 1.2 องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่าน

การอ่านที่จะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบมากมาย ดังที่ Coady (1979) และ Bernhardt (1991) ได้กล่าวไว้

Coady (1979 : 5-12) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สอง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ 1. ความสามารถในการสร้างแนวความคิด (conceptual abilities) 2. กระบวนการในการใช้กลวิธี (processing strategies) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องของระบบภาษา และ มีความสามารถในการใช้ความรู้นั้น และองค์ประกอบสุดท้ายคือ พื้นความรู้เดิม ( background knowledge)

Bernhardt (1991 : 31-44) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านภาษาที่สองมี 3 องค์ประกอบ คือ 1. องค์ประกอบทางด้านภาษา หมายถึง องค์ประกอบที่สามารถเห็นได้จากบทอ่าน ได้แก่ ความรู้ทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ใน

บทอ่าน และการใช้ภาษา องค์ประกอบที่เราได้กล่าวไว้อีกอย่างหนึ่ง คือ ความรู้ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ตนกำลังอ่าน (literacy) และองค์ประกอบสุดท้าย คือ พื้นความรู้เดิม ซึ่งเหมือนกับที่ Coady ได้กล่าวไว้

จากองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สองที่ Coady และ Bernhardt ได้กล่าวไว้นี้ แสดงให้เห็นว่า กระบวนการอ่านจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายส่วนด้วยกัน และ องค์ประกอบต่าง ๆ นี้ก็มีความสำคัญและบทบาทไม่เท่ากัน จึงเป็นสาเหตุทำให้นักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านมีความสนใจที่จะศึกษาว่า องค์ประกอบใดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างแท้จริง จึงทำให้เกิดคำถามว่า กระบวนการอ่านในภาษาที่สองนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับภาษา หรือ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน นั่นคือ การอ่านที่ไม่ประสบผลสำเร็จ เกิดจากปัญหาเกี่ยวกับตัวภาษา การที่ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาที่สองไม่ดีพอ หรือ เกิดจากการที่ผู้เรียนมีปัญหาในด้านการอ่าน หรือ กลวิธีการอ่าน สมมติฐานหนึ่งที่ได้อธิบายเกี่ยวกับปัญหานี้ไว้ คือ สมมติฐานระดับภาษา (linguistic threshold hypothesis)

### 1.3 สมมติฐานระดับภาษาและความสามารถในการอ่าน

แนวความคิดหลักของสมมติฐานระดับภาษา (linguistic threshold hypothesis) มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านภาษาที่สอง โดยแสดงให้เห็นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเข้าใจในการอ่าน Alderson และ Urguhart (1984) กล่าวเกี่ยวกับสมมติฐานระดับภาษา โดยสรุปได้ว่า ในกระบวนการอ่านนั้น ไม่ว่าจะผู้อ่านจะมีความสามารถในการอ่านดีเท่าใด หรือ ผู้อ่านจะมีความรู้ในเรื่องที่อ่านมากเท่าใดก็ตาม ผู้อ่านก็ไม่สามารถอ่านบทอ่านนั้นได้อย่างเข้าใจชัดเจน ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในบทอ่านนั้นในระดับที่ไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับที่ Lee และ Shallert (1997 : 713-739) กล่าวไว้ว่า ผู้อ่านจะไม่สามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ ถ้าผู้อ่านยังไม่มีความสามารถเกี่ยวกับภาษาในบทอ่านนั้น Carrell (1991 : 159 -179) อธิบายสมมติฐานเกี่ยวกับระดับภาษาไว้เช่นกันว่า ก่อนที่ผู้อ่านภาษาที่สองจะสามารถถ่ายโอนความสามารถในการอ่าน และ กลวิธีในการอ่านจากภาษาที่หนึ่ง หรือนำพื้นความรู้เดิมในภาษาที่หนึ่ง มาปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สองได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทางภาษาถึงในระดับที่เหมาะสม

นักการศึกษาที่ศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ เช่น Alderson (1984) พบว่า ปัญหาในการอ่านภาษาที่สองไม่ประสบผลสำเร็จนั้น เกิดจากปัญหาในเรื่องระดับความสามารถทางภาษาที่สอง และ ความสามารถในการอ่าน อย่างไรก็ตาม Alderson (1984 : 122-135) กล่าวว่า ความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองนั้น เกิดจากความสามารถทางภาษาที่สอง มากกว่าความสามารถใน



การอ่าน นอกจากนี้ Bernhardt และ Kamil (1995) ได้ศึกษาเพื่อทดสอบปัญหานี้เช่นเดียวกัน โดยทดสอบกับผู้เรียนชาวอังกฤษที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ซึ่งพบเช่นเดียวกับ Alderson ว่าความเข้าใจในการอ่าน เกิดจากปัญหาทางด้านภาษาและปัญหาทางด้านกรอ่าน แต่ปัญหาทางด้านภาษาจะมีความชัดเจนมากกว่า Lee และ Shallert (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสามารถทางภาษาที่สอง และ ปัจจัยด้านความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถทางภาษาที่สอง มีความสำคัญและส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง มากกว่าปัจจัยด้านความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีความรู้ทางภาษาที่สอง ก่อนที่จะนำความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง มาช่วยในการอ่านภาษาที่สองได้

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับสมมติฐานระดับภาษา และงานวิจัยที่ได้ศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้อ่านจะสามารถอ่านบทอ่านภาษาที่สองได้อย่างเข้าใจนั้นปัจจัยแรกที่สำคัญที่สุด คือ ผู้อ่านต้องมีความรู้ทางภาษาที่สอง ในระดับที่เท่าเทียมกันกับระดับภาษาของบทอ่านนั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สองที่ Coady (1979) และ Bernhardt (1991) ได้กล่าวไว้ องค์ประกอบความรู้ทางภาษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นอันดับแรกที่จะสร้างให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านได้

## 2. กลวิธีการอ่าน

### 2.1 ความหมายและความสำคัญของกลวิธีการอ่าน

ในการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านภาษาที่สองนั้น นอกจากความรู้ทางภาษาที่สองที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่านแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญต่อกระบวนการอ่านอีก Casanave (1988) กล่าวว่า การประสบความสำเร็จในการอ่านนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านในการประเมินโครงสร้างความรู้เดิมทางด้านเนื้อหา และ รูปแบบแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการตรวจสอบสิ่งที่ตนเข้าใจและเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสม Bernhardt (1991) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบกระบวนการในการใช้กลวิธี (processing strategies) ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญที่ควรให้ความสนใจเช่นกัน Casanave (1988) ได้เสนอว่าความรู้ด้านกลวิธีเป็นความรู้ทั่วไปที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับการควบคุมการอ่านให้เป็นปกติ และ กลวิธีการแก้ไขเมื่อมีสัญญาณซึ่งบ่งความไม่เข้าใจ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการใช้กลวิธีของผู้อ่านเปิดเผยให้เห็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้เรียนในขณะที่กำลังอ่านบทอ่าน

ในปัจจุบันนี้ การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธี เป็นแขนงหนึ่งที่มีนักการศึกษาให้ความสนใจ จึงมีนักการศึกษาที่ให้ความหมายของกลวิธี และ กลวิธีการอ่านไว้ดังต่อไปนี้ Van Dijk และ Kintsch (1983 : 64-65) กล่าวถึงความหมายของกลวิธีไว้ว่า กลวิธี คือ ความคิดที่เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ที่แสดงออกมา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของความสำเร็จ Oxford และ Crookall (1989 : 404-419) ให้ความหมายของกลวิธีว่า หมายถึง เทคนิคการเรียนรู้ที่ผู้เรียนนำมาใช้ เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษา Pritchard (1990 : 273-295) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการอ่านไว้ว่า กลวิธีการอ่าน หมายถึง การกระทำที่มีจุดมุ่งหมายที่ผู้อ่านตั้งใจใช้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ Kletzein (1991) ซึ่งกล่าวว่า กลวิธี คือวิธีที่ใช้โดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความหมายจากบทอ่านเมื่อความเข้าใจล้มเหลว นอกจากนี้ Anderson (1991 : 460-472) ให้คำจำกัดความของกลวิธีในการอ่านว่า เป็นกระบวนการทางความคิด และความเข้าใจที่ผู้อ่านตั้งใจปฏิบัติ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ เก็บข้อมูล และเรียกใช้ข้อมูลใหม่เมื่อต้องการ Chamot และ El-Dinary (1999 : 319-338) อธิบายเกี่ยวกับกลวิธีไว้ว่า กลวิธีเป็นกระบวนการทางจิตใจที่ช่วยในการเรียนรู้ พลชัย วิริยะสมบัติ (2539) สรุปความหมายของกลวิธีว่า กลวิธี คือ การนำเอาเทคนิคข้อมูล ความรู้ที่มีอยู่ มาใช้เพื่อช่วยแก้ปัญหาเมื่อผู้อ่านเผชิญกับปัญหา จากการศึกษาที่ได้ให้คำจำกัดความของกลวิธี และ กลวิธีการอ่านไว้อย่างมากมาย สามารถสรุปได้ว่า กลวิธี คือ เทคนิค วิธีการที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน และ กลวิธีการอ่าน คือ เทคนิค วิธีที่ผู้อ่านนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้อ่านอ่านบทอ่าน เพื่อให้เข้าใจ และ บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยที่เทคนิควิธีที่ผู้อ่านนำมาใช้แก้ปัญหาขณะที่ย่านั้น ผู้อ่านจะใช้วิธีการที่หลากหลาย และ แตกต่างกัน

ตามแนวคิดที่เห็นว่าการอ่านเปรียบเสมือนกิจกรรมหนึ่งที่เป็นการแก้ไขปัญหา เมื่อผู้อ่านอ่านบทอ่าน ผู้อ่านต้องเผชิญกับตัวภาษา คำศัพท์ในบทอ่าน และ แนวความคิดของผู้เขียนในบทอ่าน เหล่านี้เป็นปัญหาที่ผู้อ่านจะต้องแก้ไขในระหว่างการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านบทอ่านนั้น และนำความเข้าใจในการอ่านนั้นไปใช้ต่อไป ดังนั้นในการเรียนการสอนกระบวนการอ่าน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงกระบวนการแก้ไขปัญหาของผู้เรียน Cohen และ Hosenfeld (1981) แสดงให้เห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการในการแก้ไขปัญหาว่า ผู้สอนควรจะศึกษาสิ่งที่ผู้เรียนภาษาที่สองนั้นปฏิบัติจริง หรือ สิ่งที่ผู้เรียนคิด ก่อนที่จะตัดสินใจว่าผู้เรียนต้องเรียนอะไรบ้าง

การศึกษากลวิธีที่ใช้ในกระบวนการอ่าน จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติจริงขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่านบทอ่าน ตั้งแต่ปี 1980 นักทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะนักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษากลวิธีเป็นอย่างมาก เนื่องจากเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธี จะแสดงให้เห็นปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านได้ และแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการอ่าน ดังนั้นผู้สอนจะได้เข้าใจ

ปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนและนำไปศึกษาเพื่อที่จะนำกลวิธีที่เหมาะสมไปสอนให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากมีความเชื่อว่า การที่ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องแล้ว จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้นได้ และ เนื่องจากกลวิธีที่ใช้ในกระบวนการอ่านเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง ผู้เรียนอาจจะไม่ได้คำนึงถึงสิ่งนี้อย่างจริงจังในขณะที่อ่าน ดังนั้นเมื่อผู้สอนสอนการอ่าน และเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้กลวิธีการอ่าน จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนัก และเลือกใช้กลวิธีที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหของกระบวนการอ่านได้เป็นอย่างดี และการที่ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของกลวิธีการอ่านจะทำให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และเป็นแนวทางที่สำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง

## 2.2 ประเภทของกลวิธีการอ่าน

นักการศึกษามากมายที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีที่แตกต่างกันในการแก้ไขปัญหในการอ่าน เช่น กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท กลวิธีการประเมินตนเอง กลวิธีการทำนาย กลวิธีการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ไม่รู้จักกับคำศัพท์ที่คุ้นเคย กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม และกลวิธีอื่น ๆ อีกมาก นักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน จึงได้สรุปประเภทของกลวิธีการอ่านไว้หลายรูปแบบ ดังจะได้นำเสนอต่อไปนี้

Sarig (1987 : 105-120) ได้ศึกษากลวิธีการอ่านของนักเรียนที่เป็นผู้ใช้สองภาษา ทั้งภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษ โดยได้สรุปกลวิธีการอ่านที่ผู้เรียนใช้ และจัดแบ่งประเภทกลวิธีเป็น 3 ประเภท คือ

1. กลวิธีการใช้เทคนิคการอ่านต่าง ๆ (technical – aids moves) หมายถึง การใช้วิธีการอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีดังต่อไปนี้

- 1.1 การอ่านแบบข้าม (skimming)
- 1.2 การอ่านเฉพาะจุด (scanning)
- 1.3 การอ่านแบบละเว้นส่วนที่ไม่เข้าใจ (skipping)

2. กลวิธีการค้นหาความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (coherence – detecting moves)

หมายถึง ความพยายามของผู้อ่านที่จะใช้ตัวแนะของบทอ่านในการตีความหมาย ประกอบด้วย กลวิธีดังต่อไปนี้ ยกตัวอย่างเช่น

- 2.1 การมองภาพรวมของเรื่องที่อ่าน (identification of macroframe)
- 2.2 การใช้พื้นความรู้เดิมเพื่อช่วยทำความเข้าใจบทอ่าน (use of content schema)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญในบทอ่าน (identification of key information in text)

3. กลวิธีการทำให้เกิดความกระจ่างชัดเจน และ เข้าใจง่ายในการอ่าน (clarification and simplification monitoring) หมายถึง วิธีการถอดความให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้เข้าใจบทอ่านให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีดังต่อไปนี้

3.1 การปรับโครงสร้างภาษาให้เข้าใจง่าย (syntactic simplification)

3.2 การประเมินตนเอง (self evaluation)

3.3 การอ่านซ้ำ (repeated reading)

Barnett (1988 : 150-162) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านภาษาที่สองไว้เช่นกัน โดยแบ่งกลวิธีการอ่านเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลวิธีการอ่านระดับเนื้อเรื่อง (text level strategies) หมายถึง กลวิธีที่สัมพันธ์กับการอ่านตลอดทั้งเรื่อง ได้แก่

1.1 การใช้พื้นความรู้เดิม (background knowledge)

1.2 การทำนาย (predicting)

1.3 การวิเคราะห์ชื่อเรื่องเพื่อสร้างความเข้าใจ (using titles and illustration to understand)

1.4 การอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย (reading with a purpose)

1.5 การอ่านแบบข้าม (skimming)

1.6 การอ่านเฉพาะจุด (scanning)

2. กลวิธีการอ่านระดับคำศัพท์ (word level strategies)

2.1 การใช้บริบทในการเดาความหมายคำศัพท์ (using context to guess word meanings)

2.2 การวิเคราะห์ลักษณะไวยากรณ์ของคำศัพท์ (identifying the grammatical category of words)

2.3 การใช้คำศัพท์ที่คุ้นเคยและใกล้เคียง และโครงสร้างของคำศัพท์ในการรู้ความหมาย (following reference words and recognizing meaning through word families and formation)

Carrell (1989 : 121-134) ได้ศึกษาการตระหนักถึงการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาที่สอง โดยใช้แบบสอบถามและแบ่งกลวิธีออกเป็น 2 ระดับดังนี้

1. กลวิธีในการอ่านในระดับมหภาค (global strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ต้องใช้ความรู้เดิม เช่น การทำนายเนื้อหา การอ่านซ้ำ
2. กลวิธีเฉพาะแห่ง (local strategies) ได้แก่ การใช้ลักษณะของระบบเสียง การถอดความสัมพันธ์ระหว่างเสียง ตัวอักษร ความหมายของคำ

Kletzein (1991 : 67-86) ได้แบ่งกลวิธีในการอ่านที่ผู้อ่านเก่ง และ ผู้อ่านไม่เก่งใช้ มีความแตกต่างกันดังนี้

1. การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ หรือ เครื่องหมายวรรคตอน
2. การใช้รูปแบบเฉพาะในการเขียนของผู้เขียน
3. การใช้วลีที่รู้แล้ว
4. การอ่านซ้ำข้อความตอนที่ผ่านมาแล้ว
5. การอ่านซ้ำข้อความที่ตามมา
6. การตระหนักถึงโครงสร้างของปริเฉท
7. การตระหนักถึงโครงสร้างความรู้เดิม
8. การสร้างจินตภาพ
9. การใช้ใจความหลัก
10. การสรุปอ้างอิง
11. การถอดความ
12. การค้นหาคำศัพท์หรือวลีสำคัญ
13. การไม่ตระหนักถึงกลวิธี
14. การไม่ใช้กลวิธี

Anderson (1999 : 82-83) ได้ศึกษากลวิธีที่ใช้ในกระบวนการอ่านเช่นเดียวกัน โดยได้แบ่งกลุ่มกลวิธีที่ใช้ในกระบวนการอ่านเป็น 3 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ

1. กลวิธีในการอ่านโดยใช้ความรู้ความคิด (cognitive reading strategies) ประกอบด้วย กลวิธีในการอ่านมากมาย เช่น
  - 1.1 การทำนายเนื้อหาต่อไปของบทอ่าน (predicting the content of an upcoming passage or section of the text)

- 1.2 การใช้พื้นฐานความรู้เดิมภาษาที่สองในการช่วยเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก หรือ เนื้อหาที่ไม่เข้าใจ (guessing the meanings of unfamiliar words or phrases to let you use what you already know about english)
- 1.3 การเขียนสรุปสั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจความคิดหลักของสิ่งที่อ่าน (writing a short summary of what you read to help you understand the main ideas)
2. กลวิธีการอ่านโดยใช้เมตาคอกนิทีฟ (metacognitive reading strategies)
  - 2.1 การตั้งเป้าหมายเพื่อช่วยกำหนดขอบเขตสิ่งที่สำคัญในการอ่าน (setting goals for yourself to help you improve areas that are important to you)
  - 2.2 การประเมินสิ่งที่เรียนรู้ และความเข้าใจในการอ่าน (evaluating what you have learnt and how well you are doing to help you focus your reading)
3. กลวิธีการอ่านแบบทดแทน (compensating reading strategies) ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ
  - 3.1 การจดข้อความเพื่อช่วยระลึกรายละเอียดที่สำคัญของบทอ่าน (taking notes to help you recall important details)
  - 3.2 การใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อให้จำข้อมูลที่อ่านได้ (using physical action to help you remember information you have read)
  - 3.3 การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ตามความหมายเพื่อให้จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น (classifying words into meaningful groups to help you remember them more clearly)

Jimenez , Garcia และ Pearson (1996, 111-112) ได้แบ่งกลวิธีการรู้คำศัพท์ ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ 1. กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (text - initiated strategies) 2. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ (interactive Strategies) และ 3. กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน (reader- initiated Strategies)

1. กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (text – initiated strategies) เป็นกลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักในประโยค นักเรียนใช้ส่วนต่าง ๆ จากบทอ่านนั้นช่วยในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เช่น ใช้คำศัพท์อื่น ๆ ในประโยคที่นักเรียนรู้ความหมาย กลวิธีที่มาจากบทอ่าน แบ่งได้เป็น 2 กลวิธีย่อย ๆ คือ

- 1.1 กลวิธีการมุ่งเน้นที่คำศัพท์ (focusing on vocabulary) นักเรียนมุ่งเน้นความสนใจที่ คำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ หรือ คำศัพท์ที่ไม่รู้จักในประโยคโดยเฉพาะ กลวิธีนี้อาจจะมีความคล้ายคลึงกับกลวิธีการตรวจสอบ (monitoring) ซึ่งเป็นกลวิธีที่

นักเรียนตรวจสอบความไม่เข้าใจของตนเองในการอ่านบทอ่าน หรือ คำศัพท์ แต่เป็นการตรวจสอบ โดยทั่วไป ส่วนกลวิธีการมุ่งเน้นที่คำศัพท์นั้น ผู้อ่านจะเน้นไปที่คำศัพท์ที่ตนไม่เข้าใจโดยเฉพาะ

ตัวอย่าง

I don't know what the word *palidece* is. It might be shines or something, I don't know

*palidece* or is it or may be, I don't know, ....

(Jimenez, Garcia and Pearson , 1996 , 111)

1.2 กลวิธีการใช้บริบท (using context) นักเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จกโดยดูจากคำศัพท์ใกล้เคียง หรือ วลี หรือ ประโยค ที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์นั้น

ตัวอย่าง

Let's see, *wantonly* Probably they were killed because people didn't know they were killing them, they just didn't know they were gonna exterminate them so probably because the next sentence it says that, I'm trying as it were ... I'm trying as it were to make , Oh OK so he wants to do this because people, he thinks people were like really mean and stupid and everything, now I know.

(Jimenez, Garcia and Pearson , 1996 , 111)

2. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies) คือ กลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนใช้วิธีการที่สัมพันธ์กันระหว่างกลวิธีที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีที่มาจากตัวผู้เรียนเอง ซึ่งกลวิธีปฏิสัมพันธ์นี้สามารถ แบ่งเป็น 2 กลวิธีย่อย ๆ คือ

2.1 กลวิธีการอ้างอิง (inferencing) เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ นักเรียนใช้วิธีการเดา หรือคาดคะเนอย่างมีหลักการ นักเรียนจะเชื่อมโยงความรู้ ทั้งที่กล่าวไว้ หรือ ไม่ได้กล่าวไว้ในบทอ่าน เข้าด้วยกัน และจึงสรุป คาดคะเนว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ มักจะมีคำว่า เดาว่า บางที อาจจะเป็นอย่างนั้น คิดว่า น่าจะ

ตัวอย่าง

And now they have these , tiger cubs. I don't know how they get them there because when they get bigger they will be really protective of their area and they 'll probably have to release them in a real open area because it would love to roam around.

(Jimenez, Garcia and Pearson , 1996 , 111)

2.2 กลวิธีการตั้งคำถาม (questioning) เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ หรือ เนื้อความต่าง ๆ ผู้เรียนใช้วิธีการตั้งคำถามแก่ตนเอง มักจะมีคำที่อยู่ในลักษณะการตั้งคำถาม เช่น อะไร หรือเปล่า อย่างไร ทำไม

ตัวอย่าง

That's weird, why would a man need to take care of , I mean why would someone like a man need to be taken care of by someone like a biologist ?

(Jimenez, Garcia and Pearson, 1996, 111)

3. กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน (reader – initiated strategies) เป็นกลวิธีที่เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักในประโยค นักเรียนใช้วิธีการที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเองในการรู้ความหมายคำศัพท์นั้น เช่น นักเรียนใช้พื้นความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เดิมในเรื่องนั้น หรือ นักเรียนใช้การตรวจสอบตนเองว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่เข้าใจ หรือใช้วิธีการแปลประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่จากภาษาที่สองเป็นภาษาที่หนึ่ง

3.1 กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (using background knowledge) นักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือ เรื่องราว ที่มีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์นั้น เพื่อช่วยในการรู้ความหมายคำศัพท์

ตัวอย่าง

It's true because 100 times the length of its own body , 100 times. Mankind hasn't been able to do that , a man couldn't jump 100 times its length. So then, to jump that, well, it must have powerful legs, that much is certain here.

(Jimenez, Garcia and Pearson, 1996, 111)

3.2 กลวิธีการตรวจสอบ (monitoring) นักเรียนตรวจสอบตัวนักเรียนเองว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างไร



ตัวอย่าง

I'm thinking that I should go back and look to see if, I know what a star is but I'm going to look for a word here that I don't know.

(Jimenez, Garcia and Pearson, 1996, 112)

3.3 กลวิธีการตระหนักรู้ (demonstrating awareness) นักเรียนแสดงถึงความตระหนักรู้ว่าตัวเองเป็นผู้อ่าน หรือ ตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของกลวิธีการอ่านที่แตกต่างกัน กลวิธีนี้ ผู้เรียนมักจะกล่าวถึงความรู้สึกรู้สึกของตนเอง และกระบวนการอ่านของตนเอง

ตัวอย่าง

Now sometimes I get mixed up when I'm reading. I start here and I kind of learn something, so I go back over it ... See it says there's 50 kinds of octopuses and they are mostly as big as your fist. I always they would be larger. I imagine octopuses as really humongous things, so I go over that so I can remember that. Then I go over how much they measure.

(Jimenez, Garcia and Pearson , 1996 , 112)

3.4 กลวิธีการเชื่อมโยงคำศัพท์ (searching for cognates) นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาษาหนึ่งกับอีกภาษาหนึ่ง เพื่อที่จะให้เข้าใจ บทอ่าน หรือ คำศัพท์ที่ไม่เข้าใจได้มากขึ้น การใช้กลวิธีนี้ อย่างน้อยผู้ใช้จะต้องมีความรู้ และ เห็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสองภาษา

ตัวอย่าง

Like from the Greek, *octopus*, eight, eight like in Spanish *ocho* pies, octopus. *Pus* might be pies and *octo* eight.

(Jimenez, Garcia and Pearson, 1996, 112)

3.5 กลวิธีการแปล (translating) นักเรียนแปลประโยค หรือ คำศัพท์ จากภาษาที่สอง เป็นภาษาของตนเอง โดยมักจะมีคำว่า “แปลว่า”

ตัวอย่าง

And then it says that it disappears and forms an *agujero jero negro* and those two words sound like black hole and then what follows, because *agujero* it's like a hole and *negro* is black and it has to be black hole.

(Jimenez, Garcia and Pearson, 1996, 112)

3.6 กลวิธีการถ่ายโอน (transferring) นักเรียนถ่ายโอนความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ การอ่าน การสอน ในภาษาหนึ่งมายังอีกภาษาหนึ่ง โดยมักจะมีคำพูดที่กล่าวว่า “ในภาษา ...”

ตัวอย่าง

The novlas remind me of the books that I read in English, the stars.

จากการจัดประเภทของกลวิธีการอ่านของนักการศึกษาดังที่ได้กล่าวไปนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านภาษาที่สองใช้กลวิธีการอ่านที่แตกต่างกันเมื่อเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังอ่าน และ ยังแสดงให้เห็นว่า นักการศึกษาทางการเรียนการสอนภาษาตระหนักถึงความสำคัญของกลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการอ่านบทอ่านภาษาที่สอง เนื่องจาก ประสบการณ์ในการอ่านภาษาที่สองแสดงให้เห็นว่า ผู้อ่านที่ใช้กลวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งต่างจากผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้กลวิธีการอ่าน หรือ ใช้กลวิธีการอ่านที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญมากในวงการวิจัย และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

### 3. คำศัพท์

#### 3.1 ความหมายและความสำคัญของคำศัพท์ต่อความสามารถในการอ่าน

สมมติฐานเกี่ยวกับระดับภาษา แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบความรู้ทางภาษาที่ Coady (1979) และ Bernhardt (1991) ได้กล่าวไว้ เป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุดในกระบวนการอ่านภาษาที่สอง องค์ประกอบความรู้ทางภาษา คือ ส่วนประกอบของบทอ่านที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างของคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้ภาษา (Coady, 1997) คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ทางภาษาที่มีความสำคัญมากในกระบวนการอ่านภาษาที่สอง Laufer (1997 : 20-34) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ในกระบวนการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในบทอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาที่สอง จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่านนั้นไม่เพียงพอ และยังเน้นให้เห็นว่า คำศัพท์นั้นมีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน มากกว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ในกระบวนการอ่าน เช่น พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน หรือ กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน จากผลการวิจัยของ Coady และ

คณะ (1993 : 217-228) พบว่า เมื่อนักเรียนมีความสามารถทางคำศัพท์เพิ่มขึ้น จะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ Haynes และ Baker (1993 : 130-152) ได้สรุปถึงความสำคัญของคำศัพท์ในกระบวนการอ่านไว้เช่นกันว่า ปัญหาที่สำคัญที่ผู้อ่านภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ไม่ใช่เพราะผู้อ่านไม่มีกลวิธีในการอ่านที่ดี แต่เนื่องจากผู้อ่านมีคำศัพท์ในปริมาณที่ไม่เพียงพอในการอ่านบทอ่านนั้น และ Harmon (1999 : 518-529) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ที่มีต่อกระบวนการอ่านว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มาก จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน มากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์ในวงจำกัด และ Zhihong (2000) ได้กล่าวว่าคำศัพท์มีความสำคัญในการสื่อสาร ช่วยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้ด้านคำศัพท์ที่มีจำกัดเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ทำให้ความสนใจในการเรียนภาษาลดลง

จากคำกล่าว และ ผลการวิจัยของนักการศึกษาทางภาษาที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างมาก และถือได้ว่าเป็นปัจจัยแรกที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน อย่างไรก็ตามได้มีนักวิจัยที่ได้กล่าวสนับสนุน และทำการศึกษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของคำศัพท์ในกระบวนการอ่านภาษาที่สอง Laufer (1991) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปริมาณคำศัพท์ที่จำเป็นในการอ่านภาษาที่สองอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยศึกษากับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 92 คน โดยให้นักเรียนทดสอบระดับความสามารถทางคำศัพท์ และ ความเข้าใจในการอ่าน จากผลการทดสอบ Laufer ได้แบ่งระดับความสามารถทางคำศัพท์ของนักเรียนเป็น 5 ระดับที่แตกต่างกัน คือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางคำศัพท์จำนวน 2000 คำ , 3000 คำ , 4000 คำ และ 5000 คำ และได้้นำคะแนนระดับความสามารถทางคำศัพท์ และ คะแนนจากแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแต่ละระดับมาเปรียบเทียบกัน จากผลการวิจัย Laufer (1991 : 126-132) สรุปว่า ผู้เรียนภาษาที่สอง ควรจะมีระดับคำศัพท์ทางการศึกษาในระดับต่ำที่สุดที่จะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ คือ ระดับ 3000 คำ

จากการศึกษาของนักการศึกษาข้างต้น ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์ในกระบวนการอ่านว่า มีความสำคัญเป็นอันดับแรกและผู้สอนภาษาควรจะเน้นในการสอน การศึกษาระดับปริมาณคำศัพท์ของ Laufer (1991) ยังสนับสนุนความสำคัญของคำศัพท์ให้มากยิ่งขึ้นด้วยว่า ผู้เรียนภาษาควรจะมีระดับความสามารถของปริมาณคำศัพท์ภาษาต่างประเทศในระดับต่ำสุด คือ 3000 คำ เพื่อจะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ และสามารถนำกลวิธีในการอ่านภาษาที่หนึ่งมาปรับใช้ในการอ่านภาษาที่สอง ดังนั้นในการสอนกระบวนการอ่าน ก่อนที่ผู้สอนภาษาจะให้ให้นักเรียนหาความคิดหลัก หรือ ใจความสำคัญของบทอ่าน สิ่งเบื้องต้นที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการอ่านครั้งนั้น คือ คำศัพท์ในบทอ่าน

## 4. กลวิธีการรู้คำศัพท์

### 4.1 ความหมายและความสำคัญของกลวิธีการรู้คำศัพท์

ในการสรุปกลวิธีการอ่านของนักการศึกษาทั้งหลายที่ได้กล่าวไปแล้ว แสดงให้เห็นกลวิธีที่ผู้อ่านภาษาที่สองใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาในการอ่านไว้มากมาย ปัญหาหนึ่งที่สำคัญในการอ่านเป็นอันดับแรกที่ได้กล่าวไป คือ ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ จากกลวิธีการอ่านที่ได้สรุปมาของนักการศึกษาทั้งหลาย จะเห็นว่ากลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการแก้ไขปัญหาในการอ่าน เมื่อพบคำศัพท์ยาก ไม่เข้าใจ หรือเป็นคำศัพท์ที่ผู้อ่านเคยพบมาก่อน แต่ลืมความหมายไปนั้นประกอบอยู่ในกลวิธีการอ่านด้วย เนื่องจากคำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการอ่าน การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์ จึงเป็นการศึกษาแขนงที่ย่อยลงมาจากการศึกษาวิธีการอ่าน และเป็นการศึกษาที่มีนักการศึกษาทางการเรียนการสอนกระบวนการอ่านให้ความสนใจเป็นอย่างมากเช่นกัน

การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการรู้คำศัพท์ (word recognition strategies) คือ การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการ เทคนิคที่ผู้อ่านใช้แก้ปัญหาเมื่อเผชิญกับคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก หรือที่ไม่คุ้นเคย ในขณะที่กำลังอ่านบทอ่าน เช่น เมื่อนักเรียนกำลังอ่านบทอ่าน และ นักเรียนพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก และเป็นปัญหาในการอ่าน นักเรียนใช้วิธีการรู้ความหมายคำศัพท์นี้จากการดูประโยคข้าง ๆ คำอธิบายต่อไป หรือ ข้างหน้าคำศัพท์นั้น นั่นแสดงว่า นักเรียนใช้วิธีการใช้บริบท เพื่อช่วยในการรู้คำศัพท์

การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการรู้คำศัพท์ มีประโยชน์มากต่อกระบวนการอ่าน และความสามารถในการอ่านของนักเรียน เนื่องจากจะทำให้ผู้สอนเข้าใจวิธีการ เทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้อ่านใช้เพื่อแก้ไขปัญหาในการรู้คำศัพท์ในขณะที่กำลังอ่าน ดังเช่นที่ Barnett (1988) ได้แยกกลวิธีในระดับคำศัพท์ออกมาเป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการอ่าน เมื่อผู้อ่านพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจในบทอ่าน ผู้อ่านจะใช้กลวิธีการใช้บริบทช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ ใช้กลวิธีการวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์ของคำศัพท์ ใช้คำศัพท์ที่ใกล้เคียงกับที่ผู้เรียนคุ้นเคย หรือ วิเคราะห์โครงสร้างของคำศัพท์

นอกจากนี้ Anderson (1999) ได้กล่าวถึงกลวิธีที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการรู้คำศัพท์ไว้เช่นกัน เมื่อผู้เรียนภาษาพบคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย จะใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยเดาคำศัพท์นั้น เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ หรือ ผู้เรียนจะใช้การเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนรู้ในภาษาที่หนึ่ง กับคำศัพท์ในภาษาที่สอง Oxford (1990) ได้กล่าวถึงกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ไว้ในแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้พูดภาษาอื่นเป็นภาษาที่หนึ่ง (strategy inventory for language learning) กล่าวคือ ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการแบ่งคำศัพท์เป็นส่วน ๆ เพื่อให้รู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ผู้เรียนเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์กับรูปภาพที่เกี่ยวข้อง ทำให้รู้ความหมายของคำศัพท์ได้ ในการอ่านบางครั้งเมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนใช้วิธีการข้าม การละคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ในการ

ศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์ นอกจากจะทำให้ผู้สอนเข้าใจวิธีการที่แท้จริงที่นักเรียนใช้ในการแก้ปัญหาคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจในขณะอ่านบทอ่านภาษาที่สองแล้ว ยังทำให้ผู้สอนสามารถนำวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ไปปรับสอนกับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า เพื่อให้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

#### 4.2 ประเภทของกลวิธีการรู้คำศัพท์

นักวิจัยและนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้ความสนใจ และ ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากตระหนักเห็นความสำคัญของคำศัพท์ที่มีต่อกระบวนการอ่าน ซึ่งนักวิจัย และ นักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์นี้ ได้กล่าวถึงประเภทของกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันเช่น

Nation (1990 : 160-170) กล่าวถึงกลวิธีที่สำคัญ 2 กลวิธี กลวิธีแรก คือ กลวิธีการใช้บริบท (guessing words in context) และกลวิธีที่สอง คือ กลวิธีการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ (recognizing word parts) Nation ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีการใช้บริบทว่า เป็นกลวิธีหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยในการรู้คำศัพท์ นักเรียนจะใช้ข้อความที่มีมาก่อน หรือ ที่อยู่หลังคำศัพท์คำนั้นในการช่วยรู้ความหมายคำศัพท์ การใช้บริบทนั้น Nation ได้อธิบายว่า มีทั้งบริบทที่อยู่ใกล้กับคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จัก (immediate context) และ บริบทที่อยู่ห่างออกไปจากคำศัพท์นั้น (wider context)

Nuttall (1996 : 69-73) กล่าวถึงกลวิธีที่สำคัญ 3 กลวิธี กลวิธีแรก คือ กลวิธีการใช้โครงสร้างภาษา (structural clues) หมายถึง การที่ผู้อ่านใช้การวิเคราะห์หน้าที่ไวยากรณ์ของคำศัพท์คำนั้น การดูตำแหน่งของคำศัพท์ในประโยค และ การวิเคราะห์โครงสร้างของคำศัพท์เอง การดูอุปสรรค (prefix) และ บั้จจัย (suffix) ของคำศัพท์นั้น กลวิธีที่สอง คือ กลวิธีการใช้บริบท (inference from context) และ กลวิธีที่สาม คือ การใช้พจนานุกรม

กลวิธีการใช้บริบท เป็นกลวิธีที่มีนักการศึกษาสนใจ และได้กล่าวถึงมานาน เนื่องจาก การใช้บริบท เป็นวิธีการแก้ปัญหาการรู้ความหมายคำศัพท์ที่เกิดขึ้นจากตัวบทอ่านเอง นักการศึกษาที่สนใจ และ ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการใช้บริบทในการรู้ความหมายคำศัพท์ เช่น Dubin และ Olshain (1993 : 181-200) ได้ศึกษาการเดาความหมายคำศัพท์โดยการใช้บริบท โดยให้นักเรียนทำแบบสอบที่มีลักษณะเป็นแบบ cloze เพื่อดูว่านักเรียนใช้บริบทอย่างไรมาช่วยเติมคำที่ขาดหายไป จากการวิจัยพบว่า นักเรียนจะใช้บริบทที่อยู่ใกล้ ๆ ช่วยในการเติมคำที่ขาดไปมากกว่าบริบทที่อยู่ไกลจากคำศัพท์ นอกจากนี้ Huckin และ Bloch (1993) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการใช้บริบทในการรู้คำศัพท์เช่นเดียวกัน งานวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนจะรู้ความหมายของคำศัพท์โดย

การวิเคราะห์ที่ตัวคำศัพท์นั้น ก่อนที่จะใช้กลวิธีการใช้บริบท และการใช้บริบทนั้นนักเรียนจะดูที่ คำสำคัญที่อยู่ในบริบทที่ใกล้กับคำศัพท์เป้าหมาย

นอกจากกลวิธีการใช้โครงสร้างภาษา กลวิธีการใช้บริบท กลวิธีการวิเคราะห์ส่วนประกอบ ของคำแล้วนั้น นักการศึกษาคนอื่น ๆ ยังได้กล่าวถึงกลวิธีการรู้คำศัพท์ และ แบ่งประเภทกลวิธีการรู้ คำศัพท์ไว้แตกต่างกัน

Pratyaniwet (2001 : 12-23) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ของนักเรียนเมื่อนักเรียน พบคำศัพท์ที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย โดยแบ่งกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ เป็น 9 กลวิธี ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ (using grammar knowledge)
2. กลวิธีการใช้บริบทภายในประโยค (using context within a sentence)
3. กลวิธีการใช้บริบทระหว่างประโยค (using context between a sentence)
4. กลวิธีการใช้บริบทภายในย่อหน้า (using context within paragraph)
5. กลวิธีการใช้บริบทระหว่างย่อหน้า (using context between paragraph)
6. กลวิธีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (forming relationships between sentences)
7. กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (using background knowledge)
8. กลวิธีการใช้ความรู้ของโครงสร้างคำศัพท์ (applying knowledge of word structure)
9. กลวิธีการใช้การออกเสียง (using sound pattern)

Harmon (1999 : 304-334) ได้ศึกษากลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ในการอ่านอย่าง อิสระ โดยแบ่งกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (text based references)
  - 1.1 กลวิธีการใช้บริบทที่อยู่ไกล (distant context)
  - 1.2 กลวิธีการใช้บริบทที่อยู่ใกล้ (local context)
2. กลวิธีที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา (content connection)
  - 2.1 กลวิธีเกี่ยวกับความคิดในบทอ่าน (ideas beyond the text)
  - 2.2 กลวิธีการใช้ความรู้ของโครงเรื่อง (knowledge of storyline)
  - 2.3 กลวิธีการใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (focus on immediate events and language structure)
3. กลวิธีเกี่ยวกับการวิเคราะห์คำศัพท์ (word level analysis)

Siriganjanawong (1998) ศึกษาผลของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ได้แบ่งกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ไว้ 9 กลวิธี ดังนี้

1. กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (using background knowledge)
2. กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จักจากการใช้บริบท (using meanings of unknown words from contextual clues)
3. กลวิธีการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ (using knowledge of grammar)
4. กลวิธีการละคำศัพท์ (skipping unknown words)
5. กลวิธีการแสดงความไม่เข้าใจคำศัพท์ (stating failure to understand words)
6. กลวิธีการประเมิน (evaluating)
7. กลวิธีการเชื่อมโยงศัพท์ที่ไม่รู้จักกับศัพท์ที่รู้จัก (relating unknown words to known words)
8. กลวิธีการเชื่อมโยงศัพท์ที่ไม่รู้จักกับศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกัน (relating unknown words to words that have similar sound)
9. กลวิธีการแสดงความต้องการใช้พจนานุกรม

ตติยา เมฆประยูร (2544) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยได้ดัดแปลงมาจาก Vocabulary Learning Questionnaire ของ Gu และ Johnson (1996) ได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ดังนี้

1. กลวิธีประเภทเมตาคอกนิทีฟ
  - 1.1 ด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้
  - 1.2 ด้านการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ
  - 2.1 ด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์
    - 2.1.1 กลวิธีการใช้ความรู้เดิมหรือบริบทที่อยู่ห่างคำศัพท์นั้นออกไป
    - 2.1.2 กลวิธีการใช้ตัวชี้แนะทางภาษา หรือบริบทที่มีอยู่ใกล้คำศัพท์นั้น
  - 2.2 ด้านการใช้พจนานุกรม
    - 2.2.1 กลวิธีการใช้พจนานุกรมเพื่อความเข้าใจ
    - 2.2.2 กลวิธีการใช้พจนานุกรมเพื่อเพิ่มพูนข้อมูล
    - 2.2.3 กลวิธีการค้นหาความหมายคำศัพท์ในพจนานุกรม
  - 2.3 ด้านการจัดบันทึก
    - 2.3.1 กลวิธีการจัดบันทึกตามความหมาย

- 2.3.2 กลวิธีการจัดบันทึกตามการใช้คำ
- 2.4 ด้านการจำโดยการฝึก
  - 2.4.1 กลวิธีการฝึกโดยการใส่รายการศัพท์
  - 2.4.2 กลวิธีการฝึกโดยการออกเสียงซ้ำๆ
  - 2.4.3 กลวิธีการฝึกโดยการเห็นคำศัพท์ซ้ำๆ
- 2.5 ด้านการจำโดยการใส่รหัส
  - 2.5.1 กลวิธีการใช้การเชื่อมโยง การขยายความ
  - 2.5.2 กลวิธีการใช้การสร้างจินตภาพ
  - 2.5.3 กลวิธีการระลึกลักษณะคำศัพท์
  - 2.5.4 กลวิธีการใช้เสียงของคำศัพท์
  - 2.5.5 กลวิธีการใช้โครงสร้างคำ
  - 2.5.6 กลวิธีการใช้ผังความหมาย
  - 2.5.7 กลวิธีการใช้บริบท
- 2.6 ด้านการกระตุ้นการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น

จากที่กล่าวมานี้เกี่ยวกับประเภทของกลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการแก้ไขปัญหาในการรู้ความหมาย คำศัพท์ที่นักการศึกษา และ นักวิจัยได้ศึกษามา แสดงให้เห็นว่า ผู้อ่านมีวิธีการในการแก้ไขปัญหในการรู้ความหมายคำศัพท์ที่ต่างกัน ดังนั้นผู้สอนกระบวนการอ่านภาษาที่สอง จึงต้องสนใจ และศึกษา กลวิธีการรู้คำศัพท์ เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

## 5. เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธี

ในงานวิจัยที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษา เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษากลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการอ่านภาษาที่สอง และกลวิธีการรู้คำศัพท์ งานวิจัยประเภทนี้จะแตกต่างจากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางภาษา เนื่องจากวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นแตกต่างกัน ในการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีนั้น ผู้วิจัยต้องการทราบถึง เทคนิค วิธีการที่ผู้เรียนภาษาใช้จริง ในการเผชิญปัญหาในการใช้ภาษา แต่เนื่องด้วยเทคนิค หรือ วิธีการที่ผู้เรียนใช้นั้น เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้เรียนเป็นลึกลับนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สิ่งที่มองเห็นนั้นเป็นผลที่ได้จากเทคนิคของวิธีการนั้นแล้ว ทำให้ผู้สอนไม่สามารถทราบได้ว่า ผู้เรียนพบอุปสรรคหรือมีปัญหาใดในการเรียนภาษา และ มีการวิเคราะห์ปัญหา แก้ไขอย่างไร (Baker และ Brown, 1984) ดังนั้นเพื่อที่ผู้วิจัยจะได้เห็นเทคนิควิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ไขปัญหา ผู้เรียน



จะต้องแสดงความคิดของการใช้เทคนิค วิธีการในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสมองของผู้เรียนออกมาเป็นคำพูด เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ วิธีการที่ให้ผู้เรียนภาษาแสดงความคิดของตนเองออกมาเป็นถ้อยคำนั้นเรียกว่า Verbal Protocol Green (1998) ได้อธิบายเกี่ยวกับการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด โดยสรุปได้ว่า การแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด เป็นรูปแบบพิเศษที่ใช้ถ้อยคำข้อมูลที่ได้จากการที่นักเรียนหนึ่งคนแสดงความคิดของตน โดยผ่านการพูด ซึ่งกลุ่มของความคิดที่แสดงออกมานั้นอาจจะมาจากนักเรียนหลาย ๆ คนที่ทำกิจกรรมเหมือนกัน หรือ จากนักเรียนคนเดียวที่ทำกิจกรรมที่แตกต่างกันได้ วิธีการที่ผู้เรียนแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดนี้ สามารถแบ่งได้เป็นสองรูปแบบ คือ รูปแบบที่ผู้เรียนแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดในทันที (concurrent) และ รูปแบบที่ผู้เรียนแสดงความคิดหลังจากที่ทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว (retrospective) (Matsumoto, 1993) ในรูปแบบแรกนั้น ผู้เรียนจะแสดงความคิดของตนเองออกมาเป็นคำพูดในขณะที่กำลังทำกิจกรรมอยู่ เช่น เมื่อนักเรียนกำลังอ่านบทอ่าน และ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจในบทอ่าน นักเรียนใช้วิธีใดในการแก้ปัญหานั้น นักเรียนมีความคิดอย่างไร นักเรียนก็แสดงความคิดของตนเองออกมาโดยการพูดในทันที ซึ่งวิธีการนี้สามารถเรียกได้อีกชื่อว่า think aloud technique หรือ think – out loud technique เนื่องจากเป็นการแสดงความคิดที่อยู่ในสมองของนักเรียนออกมาเป็นคำพูดให้คนอื่นได้ยินในทันทีที่เกิดความคิดนั้น ส่วนรูปแบบที่สองจะมีความแตกต่างกัน คือ วิธีการนี้ผู้เรียนจะพูดความคิดของตนเองหลังจากที่ทำกิจกรรมเสร็จ โดยผ่านการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย และในบางครั้ง สิ่งที่ผู้เรียนพูดอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้ทำไป Olson , Duffy และ Mack (1984) เชื่อว่าเทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจในการอ่านบทอ่าน เนื่องจากเครื่องมือนี้ช่วยแสดงให้เห็นถึงกระบวนการทางความคิด (cognitive process) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมอง ไม่สามารถมองเห็นได้ (Erickson และ Simon, 1984)

Jimenez, Garcia และ Pearson (1996 : 90-112) กล่าวว่า การศึกษากลวิธีที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการแก้ปัญหในการอ่านโดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำนี้ สามารถทดสอบได้ 2 วิธีด้วยกัน

1. เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ แบบไม่มีการกระตุ้น (unprompted think aloud technique) การใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ โดยไม่มีการกระตุ้นนี้ ผู้วิจัยจะปล่อยให้ผู้เรียนแสดงความคิดของตนเองออกมาเป็นคำพูดโดยธรรมชาติ ผู้เรียนแสดงความคิดออกมาเรื่อย ๆ โดยที่ผู้วิจัยไม่มีการซักถาม หรือชี้แนะใด ๆ ขณะที่ผู้เรียนแสดงความคิด
2. เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ แบบมีการกระตุ้น (prompted think aloud technique) เป็นเทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำโดยมีคำถามแทรกไว้ในบทอ่าน ในขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่านบทอ่าน เมื่อเห็นคำถามกระตุ้นเหล่านี้ให้ผู้เรียนแสดงความคิดออกมา นอกจากนี้ผู้

วิจัยอาจใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น จุดสีแดง หรือ การขีดเส้นใต้ที่คำศัพท์ หรือ ส่วนที่ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นตรงนั้น ดังนั้นเมื่อผู้เรียนพบสัญลักษณ์จุดสีแดง หรือ คำที่ขีดเส้นใต้นี้ ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดเกี่ยวกับคำศัพท์คำนั้น และ นอกจากสัญลักษณ์ หรือ คำถามที่แทรกไว้ในบทอ่านที่ผู้เรียนสามารถเห็น และ ได้รับการกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแล้ว ผู้วิจัยสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดโดยการถามคำถามกว้าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียน เมื่อผู้เรียนหยุดแสดงความคิดเห็นเป็นเวลานาน

ในการเลือกใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำ แบบมีการกระตุ้น หรือ แบบไม่มีการกระตุ้นนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยว่า ผู้วิจัยต้องการข้อมูลความคิดของผู้เรียนแบบทั่วไป หรือ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตที่ชัดเจน จึงต้องมีการถามคำถามเพื่อจำกัดขอบเขตให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลือกใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำ แบบมีการกระตุ้น หรือ ไม่มีการกระตุ้น เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำแบบไม่มีการกระตุ้นนั้น เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถ และมีความคุ้นเคยในการแสดงออกทางความคิดดี จึงสามารถแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดให้คนอื่นรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนเทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำแบบมีการกระตุ้นนั้น เหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีความคุ้นเคยในการแสดงออกทางความคิดโดยการพูด

ในการศึกษาทวิวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการรู้คำศัพท์ โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำนี้ ผู้เรียนอาจจะไม่คุ้นเคยกับเทคนิคนี้มาก่อน ทำให้ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูล ผู้เรียนอาจจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ตามที่ Carrell (1989 : 121-134) ได้อธิบายไว้ว่า ในการใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำให้ประสบผลสำเร็จนี้ ผู้เรียนจะต้องมีความคุ้นเคย และสามารถใช้เทคนิคนี้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงควรอธิบายขั้นตอนของการใช้เทคนิคนี้ในการทดสอบให้แก่ผู้เรียน และฝึกผู้เรียนให้คุ้นเคยกับเทคนิคก่อนที่จะทดสอบจริง นอกจากนี้ การแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำของผู้เรียนภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดโดยใช้ภาษาที่หนึ่งในการแสดงความคิดเห็น เพื่อจะไม่เป็นการสร้างอุปสรรคทางภาษาที่ขัดขวางการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน เนื่องจากถ้าผู้เรียนแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดโดยใช้ภาษาที่สองที่ผู้เรียนไม่มีความคุ้นเคยอยู่แล้ว ผู้เรียนจะเกิดความลำบากในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและเห็นกระบวนการทางความคิดของผู้เรียนได้ยาก

เพื่อแสดงให้เห็นขั้นตอนและวิธีดำเนินการในการใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำอย่างชัดเจน จะได้ยกตัวอย่างนักวิจัยที่ได้ทำงานวิจัยและใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำนี้ในการเก็บข้อมูล Pritchard (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทวิวิธีในการรู้ภาษา โดยศึกษาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้ทางวัฒนธรรม กับทวิวิธีที่ใช้ในการเข้าใจบทอ่าน Pritchard ได้ใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นเป็นถ้อยคำในการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง จะทำแบบทดสอบกับผู้วิจัยครั้งละหนึ่งคน 2. ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับจุดประสงค์ และวิธีการขั้นตอนในการทดสอบ 3. นักเรียนจะได้รับเอกสารเกี่ยวกับคำแนะนำ และขั้นตอนอีกครั้ง 4. ให้นักเรียนฝึกทำแบบทดสอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคย กับวิธีการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ 5. นักเรียนได้รับบทอ่านชิ้นแรก และนักเรียนเริ่มอ่านบทอ่าน และปฏิบัติตามขั้นตอนเทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ โดย Pritchard (1990) ได้ใช้เทคนิคการคิดเป็นถ้อยคำ โดยไม่มีการกระตุ้นใด ๆ ในขณะที่นักเรียนพูด นักเรียนจะพูดแสดงความคิดของตน เกี่ยวกับบทอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ในบทอ่านจะมีจุดแดงแทรกไว้ในบทอ่านด้วย เพื่อเป็นการเน้นให้นักเรียนแสดงความคิดตรงนั้นมาก ๆ 6. หลังจากนักเรียนอ่านบทอ่าน และใช้เทคนิคการคิดออกมาเป็นคำพูด Pritchard ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และให้นักเรียนเล่าสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ในบทอ่านที่ได้อ่านไปอีกครั้ง

นอกจากนี้ Jimenez (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่นักเรียนชาวลาตินใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งได้ใช้เทคนิคการคิดเป็นถ้อยคำในการทดสอบเช่นกัน โดยมีขั้นตอนดังนี้ คือ ในขั้นตอนแรก จะแนะนำบทอ่านให้แก่ นักเรียน และ อธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่ง Jimenez ได้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติมาก่อน ขณะที่นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ ในการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศนี้ การใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเป็นสิ่งที่ยาก และเป็นอุปสรรคในการแสดงความคิดของนักเรียน Jimenez (1997) จึงได้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่หนึ่งในการแสดงความคิด Katib (1997) ได้ศึกษากลวิธีที่นักศึกษาชาวไทยใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยศึกษา กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 16 คน ซึ่งก่อนการเก็บข้อมูลจริงผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำทั้งแบบฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ หรือเดี่ยว ในการทดสอบจริง ไม่ได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบพร้อมไปกับผู้วิจัย แต่ได้ให้นักเรียนจำนวน 16 คนทำแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และ ใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำพร้อมกันในห้องปฏิบัติการทางภาษา และผู้วิจัยจะนั่งอยู่ที่มุมห้อง Katib (1997) ให้ความเห็นว่า การที่ผู้วิจัยนั่งที่มุมห้องจะช่วยลดความกังวลใจของนักเรียนในการเผชิญหน้ากับผู้วิจัย ส่วนขั้นตอนในการทำแบบทดสอบจะเหมือนกับผู้วิจัยคนอื่น คือ มีการอธิบายขั้นตอนและให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ในงานวิจัยของ Katib นักเรียนจำนวน 15 คน ใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด และมีนักเรียนหนึ่งคนที่ใช้ภาษาอังกฤษ Katib (1997) ให้นักเรียนใช้ภาษาที่นักเรียนคุ้นเคยมากที่สุด เพื่อเป็นการลดอุปสรรคในการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ ซึ่งจะช่วยให้เห็นกลวิธีที่นักเรียนใช้ได้ชัดเจน

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าเทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ มีความเหมาะสม สำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลวิธีอย่างไร ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เทคนิค

การแสดงความคิดเป็นถ้อยคำแบบมีการกระตุ้น (prompted think aloud technique) เนื่องจากผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการศึกษาที่จำกัด โดยศึกษาเฉพาะกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ จึงต้องใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำแบบมีการกระตุ้น เพื่อเป็นการจำกัดการแสดงความคิดของผู้เรียนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษานั้น คือ นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจากงานวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวเกี่ยวกับลักษณะและ บุคลิกของนักเรียนเอเชีย พบว่า นักเรียนชาวเอเชียส่วนใหญ่มีบุคลิกลักษณะที่ไม่กล้าแสดงออก และ ไม่มีความเคยชินกับการแสดงความคิดของตนต่อหน้าคนอื่นมากนัก จึงจำเป็นต้องมีการกระตุ้น ในขณะที่ผู้เรียนแสดงความคิด เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำแบบมีการกระตุ้นที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนหยุดการแสดงความคิด ประมาณ 30 วินาที ผู้วิจัยจะกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดต่อไปเรื่อย ๆ โดยผู้วิจัยจะถามคำถามกว้าง ๆ ที่ไม่ได้เป็นการบ่งแนะความคิดการใช้กลวิธีของผู้เรียน เช่น ตอนนี้นักเรียนกำลังคิดอะไรอยู่คะ ให้แสดงความคิดออกมาเลยนะคะ หรือ ทำไมนักเรียนถึงตอบอย่างนี้คะ นักเรียนคิดอย่างไร และในตอนที่ 3 ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ บทอ่านจะประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ที่ขีดเส้นใต้ไว้ และ เมื่อนักเรียนอ่านพบคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้นั้น ผู้เรียนจะแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น นอกจากนี้ผู้วิจัยจะได้ฝึกการใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำให้กับผู้เรียนก่อนการเก็บข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเทคนิคนี้ โดยที่ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ เพื่อไม่เป็นอุปสรรคในการแสดงความคิดของผู้เรียน

## งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### 1. งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน พบว่า มีนักวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นจำนวนมาก ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

Pritchard (1990) เป็นนักวิจัยที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และวัฒนธรรมโดยศึกษาผลของโครงสร้างความรู้ทางวัฒนธรรม ที่มีต่อกลวิธีในการประมวลผลข้อมูล (processing strategies) โดยศึกษากับนักเรียนชาวอเมริกันเกรด 11 จำนวน 30 คน และนักเรียนชาวปาเลอเกรด 11 จำนวน 30 คน ให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่เขียนเป็นลักษณะจดหมายมีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีศพของทั้งสองวัฒนธรรมซึ่งแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างอ่านบทอ่านและทำแบบสอบถามเกี่ยวกับ

ทัศนคติและความสนใจ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างจะต้องแสดงความคิดโดยเล่าสิ่งที่ได้อ่านไป และขั้นตอนสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินความคุ้นเคยของตนกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่อ่าน จากงานวิจัยชิ้นนี้ Pritchard พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีในการอ่านที่แตกต่างกัน และนักเรียนชาวอเมริกันใช้กลวิธีในการอ่านมากกว่า และมีประสิทธิภาพกว่านักเรียนชาวปาลวน และยังพบว่า โครงสร้างความรู้ทางวัฒนธรรม (cultural schemata) มีผลอย่างมากต่อความสามารถในการอ่าน

Anderson (1991) ศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาที่สอง และกลวิธีในการทำแบบทดสอบ โดยศึกษากับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 28 คน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบสองฉบับ เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จ ให้นักเรียนอธิบายกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการอ่านบทอ่าน และในการตอบคำถาม จากการศึกษานี้ Anderson พบว่า นักเรียนที่ทำคะแนนในแบบทดสอบได้สูง และ ต่ำ ทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีในการอ่านและในการตอบคำถามที่คล้ายกัน และจากการศึกษา ยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนไม่เพียงแต่จะต้องรู้กลวิธีที่ใช้ในการอ่านเท่านั้น แต่ นักเรียนยังต้องรู้ว่า จะใช้กลวิธีในการอ่านที่ต่างกันอย่างไรให้การอ่านนั้นประสบผลสำเร็จ

Jimenez, Garcia และ Pearson (1996) ศึกษาการใช้กลวิธีในการอ่านของนักเรียนชาวลาตินที่เป็นผู้ใช้สองภาษา (bilingual) เพื่อจะศึกษาว่า นักเรียนชาวลาตินนี้จะใช้กลวิธีเดียวกันหรือไม่ ในการอ่านภาษาอังกฤษและภาษาสเปน และยังได้ศึกษาว่า นักเรียนชาวลาตินที่มีความสามารถในการอ่านต่างกันจะใช้กลวิธีในการอ่านที่ต่างกันด้วยหรือไม่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีในการอ่าน จากงานวิจัยพบว่า นักเรียนชาวลาตินมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของกลวิธีในการอ่าน และใช้กลวิธีในการอ่านที่แตกต่างจากกลวิธีในการอ่านทั้งหมดที่นักเรียนใช้ในการอ่าน กลวิธีที่สำคัญที่นักเรียนชาวลาตินที่มีความสามารถในการอ่านสูงใช้ในการอ่านมากที่สุด คือ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม กลวิธีการอ้างอิง กลวิธีการตั้งคำถาม และกลวิธีการใช้บริบท และยังพบอีกว่าปัญหาหนึ่งที่เป็นปัญหาในการอ่านอย่างมากของนักเรียนชาวลาติน คือ ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ในบทอ่าน ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะแก้ปัญหาด้วยการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ไม่รู้จักกับคำศัพท์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

Cheng และ Graves (1995) ศึกษาการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษที่นักเรียนชาวจีน ใช้ในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ และยังศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาที่สองของนักเรียน เช่น ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมทางสังคม โดยเฉพาะทางการศึกษา โดยได้ศึกษากับนักศึกษาวุฒิปริญญาตรี จำนวน 10 คน โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และใช้เทคนิคการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงกลวิธีในการอ่านภาษาที่สองของ

นักเรียน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แม้ว่านักเรียนชาวจีนจะมีวัฒนธรรมทางสังคมที่เหมือนกัน พวกเขาก็ใช้กลวิธีในการอ่านที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้อ่านที่ใช้กลวิธีในการอ่านตีความโดยรวม (general strategies) กลวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำความเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจ เช่น กลวิธีการคาดการณ์ล่วงหน้า กลวิธีการตั้งคำถาม และกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้อ่านที่ใช้กลวิธีในการอ่านตีความเฉพาะอย่าง (local strategies) กลวิธีในการทำ ความเข้าใจหน่วยภาษาเฉพาะบางหน่วย เช่น กลวิธีการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ กลวิธีการถอดความ เป็นต้น นอกจากนี้จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมทางสังคมส่งผลต่อเป้าหมาย และจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียน และวัตถุประสงค์ในการอ่านส่งผลต่อการเลือกกลวิธีมาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการอ่าน นอกจากนี้ปัจจัยด้านวัฒนธรรมทางสังคมแล้ว ยังพบปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อกลวิธีในการอ่านอีก เช่น บุคลิกภาพของผู้อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสนใจในการอ่าน และการฝึกการใช้กลวิธี

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่าน แสดงให้เห็นว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีในการอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของกลวิธีในการอ่านที่มีต่อกระบวนการอ่าน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และมีการใช้กลวิธีที่ต่างกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จในการอ่าน และนอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่า การศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีในการอ่านนั้น เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอนกระบวนการอ่าน เพราะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อกลวิธีในการอ่าน และ ความแตกต่างของการใช้กลวิธีในการอ่านของนักเรียนที่ใช้สองภาษา

## 2. งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่าน

ในประเทศไทยได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับกลวิธีในการอ่านเช่นเดียวกัน

Katib (1997) ศึกษากลวิธีในการอ่านของนักเรียนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยศึกษากลวิธีที่นักเรียนใช้ในการอ่าน และความแตกต่างของกลวิธีในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน Katib (1997) ได้ศึกษากับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 และปีที่ 4 จำนวน 16 คน โดยได้แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ โดยแบ่งตามคะแนนภาษาอังกฤษ และคะแนนจากการทำข้อสอบ TOEFL นักเรียนจะใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ และต้องสรุปเรื่องทีอ่านอีกครั้งหลังจากอ่านเสร็จ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระดับความสามารถ

ทางภาษาอังกฤษส่งผลต่อการใช้กลวิธีในการอ่านไม่มากนัก และ ความแตกต่างของระดับชั้นปีในการศึกษา ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของการใช้กลวิธีการอ่านมาก

จรัส ไตรบุญ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 283 คน จากผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ใช้กลวิธีการอ่านต่างกัน 2. นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านต่างกัน เมื่ออ่านบทอ่านที่มีความยากง่ายต่างกัน 3. นักเรียนมีความคิดว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น กลวิธีการอ่านโดยบอกกระบวนการคิดเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด

### 3. งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีในการรู้คำศัพท์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีในการรู้คำศัพท์ในต่างประเทศ พบว่า มีนักการศึกษาเกี่ยวกับการสอนกระบวนการอ่านที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีในการรู้คำศัพท์ ดังนี้

Harmon (1999) ศึกษากลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้ความหมายคำศัพท์ในขณะที่นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างอิสระ (independent reading) โดยศึกษากับนักเรียนจำนวน 2 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ และ ไม่เป็นทางการ และ ให้นักเรียนใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ ในการวิจัยนี้ คำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนพบในหนังสือที่นักเรียนเลือกมาเอง และเป็นคำศัพท์ที่ยาก นักเรียนไม่เข้าใจความหมายขณะที่นักเรียนอ่าน ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านหนังสือที่นักเรียนเลือกมาเองไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งนักเรียนพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักในบทอ่าน ผู้วิจัยจึงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนจะใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการรู้ความหมายคำศัพท์หนึ่งคำ เช่น นักเรียนคนหนึ่งใช้กลวิธีการออกเสียง กลวิธีการใช้โครงเรื่อง และ กลวิธีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ในการรู้ความหมายคำศัพท์คำว่า pariard และ ความถี่ในการใช้แต่ละกลวิธีนั้นแตกต่างกัน นักเรียนใช้กลวิธีการใช้บริบทที่อยู่ใกล้มากกว่าการใช้บริบทที่อยู่ไกล

Gu (2002) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเพศ และวิชาเอกของการศึกษาที่มีต่อกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนชาวจีนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยศึกษากับนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง โดยจำแนกเป็นเพศชาย 337 คน เพศหญิง 308 คน รวมทั้งสิ้น 645 คน จากการศึกษพบว่านักศึกษาเพศหญิงสามารถทำแบบทดสอบขนาดของคำศัพท์ และ แบบทดสอบความสามารถทั่วไปได้ดีกว่า

นักศึกษาเพศชาย และ นักศึกษาเพศหญิงยังใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่านักศึกษาเพศชาย นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านวิชาเอกของผู้เรียนไม่ได้ส่งผลต่อความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเด่นชัดเท่ากับปัจจัยทางด้านเพศ

#### 4. งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์

นอกจากการศึกษากลวิธีในการอ่านแล้ว ยังมีนักวิจัยที่ศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์ โดยในประเทศไทยมีผู้วิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างนี้

Siriganjanavong (1998) ศึกษาผลของกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน โดยให้นักเรียนอ่านบทอ่าน 2 เรื่อง ซึ่งในแต่ละบทอ่านจะมีคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ไว้เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์คำนั้น โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นถ้อยคำ และหลังจากที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำศัพท์เรียบร้อยแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์ และ ความเข้าใจในการอ่านบทอ่าน จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม และ กลวิธีการใช้บริบทมากกว่ากลวิธีอื่น และ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

Pratyaniwet (2001) ศึกษาผลของกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และไม่คุ้นเคย โดยศึกษากับนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาภาษาและการสื่อสาร จำนวน 4 คน โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ และ แบบทดสอบ 2 ฉบับ ซึ่งเป็นบทอ่านสองบทที่มีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย และไม่คุ้นเคย ในบทอ่านจะประกอบด้วยคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ไว้จำนวน 15 คำ เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดเกี่ยวกับคำศัพท์คำนั้น จากผลการวิจัย พบว่า กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์มากที่สุดทั้งในบทอ่านที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และไม่คุ้นเคย คือ กลวิธีการใช้บริบทภายในประโยค ส่วนความถี่ของกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ในบทอ่านที่คุ้นเคยมากเป็นอันดับที่สอง คือ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม และอันดับที่สาม คือ กลวิธีการใช้โครงสร้างคำศัพท์ และ ความถี่ของกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ในบทอ่านที่ไม่คุ้นเคยมากเป็นอันดับที่สอง คือ กลวิธีการใช้โครงสร้างคำศัพท์ และ อันดับที่สาม คือ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม

Vichulta and Sabphadungchon (2000) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเดาสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 141 คน โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์ 2 แบบ คือ แบบการคาดเดาความหมายโดยใช้



ความรู้เดิม หรือ บริบทที่อยู่ห่างคำศัพท์นั้นออกไป และแบบการคาดเดาความหมายโดยการใช้ตัวชี้แนะทางภาษาศาสตร์ หรือบริบทที่อยู่ใกล้คำศัพท์นั้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งกลุ่มที่มีความสามารถในการเดาสูง และ ต่ำ ใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์ทั้ง 2 แบบในระดับมาก และ นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการคาดเดาความหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พลชัย วิริยะสมบัติ (2539) ศึกษาการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ วิเคราะห์ปริมาณการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการคาดเดาความหมายภาษาอังกฤษสูง กลาง และต่ำ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดกลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยพบว่า กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทวิเคราะห์คำที่นักเรียนใช้ในปริมาณมากที่สุด คือ รากศัพท์ และน้อยที่สุด คือ อุปสรรค ส่วนประเภทการวิเคราะห์บริบทที่นักเรียนใช้ในปริมาณมากที่สุด คือ การยกตัวอย่าง และน้อยที่สุด คือ คำจำกัดความ กลวิธีประเภทการวิเคราะห์คำที่นักเรียนกลุ่มสูง และปานกลางใช้ในปริมาณมากที่สุด คือ ปัจจัย กลุ่มต่ำ คือ รากศัพท์ และใช้น้อยที่สุดของทั้งสามกลุ่มคือ รากศัพท์ ส่วนประเภทการวิเคราะห์บริบท นักเรียนทั้งสามกลุ่มใช้กลวิธีการสรุปความมากที่สุด และใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำน้อยที่สุด

ตติยา เมฆประยูร (2544) ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 345 คน โดยแบ่งนักเรียนตามคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้นักเรียนกลุ่มสูง จำนวน 76 คน กลุ่มปานกลาง 193 คน นักเรียนกลุ่มต่ำจำนวน 76 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งดัดแปลงมาจาก Vocabulary Learning Questionnaire จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทเมตาออกนิทีฟ และประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และ ต่ำ ใช้กลวิธีทุกประเภทในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน” เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

### การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานของการวิจัย และเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่าน คำศัพท์ กลวิธีการอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ จากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรม และ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม จากหนังสือเรียน Blueprint เล่ม 1 , 2 และ 3 ซึ่งเป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษหลักในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม
3. ศึกษาหลักการ วิธีการสร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม จากเอกสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
4. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษากลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะวิธีการเก็บข้อมูล ที่ให้นักเรียนแสดงความคิดของตนออกมาเป็นคำพูด (think - aloud technique) จากวารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

## การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 1 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร มาจังหวัดละ 1 โรงเรียน รวม 5 โรงเรียน โดยเลือกโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ และเป็นตัวแทนของศูนย์ ERIC เพื่อจะได้โรงเรียนที่มีมาตรฐานในการสอนภาษาอังกฤษในระดับเท่าเทียมกัน

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 เป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดังนี้

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เกรด 4

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เกรด 2

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เกรด 1

3. สุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดระดับจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแล้ว โดยสุ่มมาระดับละ 4 คน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง 4 คน ระดับปานกลาง 4 คน และ ระดับต่ำ 4 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนั้นได้ตัวอย่างประชากร โรงเรียนละ 12 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้ง 5 โรงเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน

4. ตัวอย่างประชากรจำนวน 60 คน เป็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

## การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น 3 ส่วน โดยในแต่ละส่วนจะมีลักษณะการวัดที่แตกต่างกัน จากงานวิจัยของ Katib (1997) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เครื่องมือ

ที่ใช้ในการวัดกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรจะมีรูปแบบการวัดที่หลากหลาย เช่น แบบตัวเลือก แบบเติมคำ และ แบบโคลซ เพราะจะทำให้ผู้วิจัยได้เห็นภาพความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมให้มีรูปแบบการวัดทั้งแบบเป็นบทอ่าน และ ชิดเส้นใต้คำศัพท์ แบบโคลซที่ให้ นักเรียนเลือกคำศัพท์มาเติม และแบบบทอ่านสั้น ๆ ที่ให้นักเรียนอ่านและจับคู่กับคำศัพท์

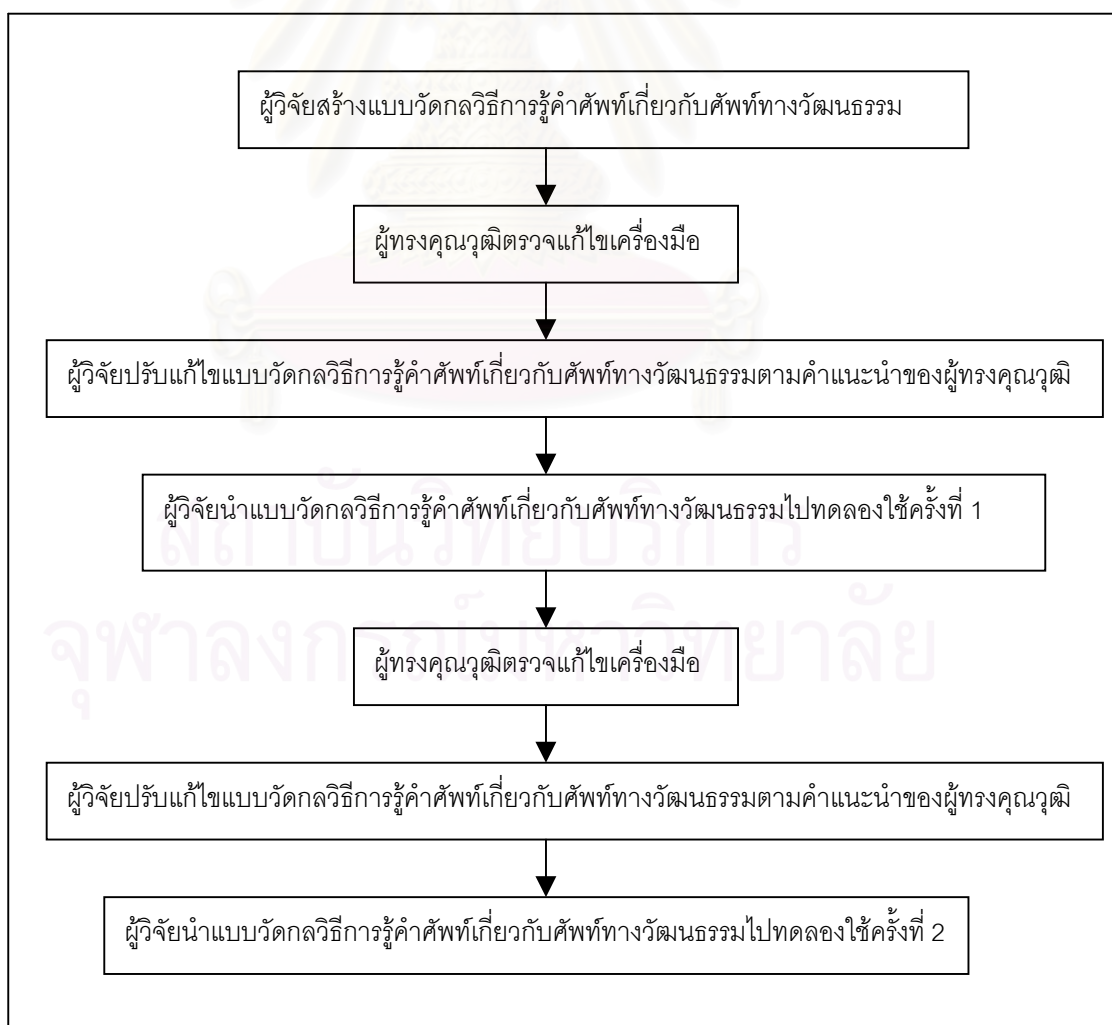
ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศึกษางานวิจัย เอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนคำศัพท์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ และ กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์คำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรมในหนังสือเรียน Blueprint เล่มที่ 1,2 และ 3 ที่นักเรียนระดับชั้นนี้ใช้
3. วิเคราะห์คำศัพท์ในหนังสือเรียน Blueprint เล่มที่ 1,2 และ 3 และเลือกคำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่จะนำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าคำศัพท์ใดบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เป็นคำศัพท์ที่แสดงให้เห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมของภาษาไทย กับ ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านวัฒนธรรมตรวจและให้คำแนะนำ
4. สร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 คำเกี่ยวกับบุคคล บทอ่านสั้น ๆ โดยเนื้อเรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญจำนวน 5 คน จำนวน 5 ข้อ ให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่อธิบายเกี่ยวกับบุคคลนั้น และจับคู่กับชื่อของบุคคลที่ให้มานั้นให้เข้าคู่กัน โดยขณะที่นักเรียนอ่านบทอ่านและจับคู่กับชื่อของบุคคล ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think - aloud technique)
  - ตอนที่ 2 คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร มีลักษณะเป็นแบบโคลซ (cloze test) โดยเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ในเนื้อเรื่องจะมีช่องว่างเว้นไว้ให้นักเรียนเติมจำนวน 10 ข้อ นักเรียนจะต้องเลือกคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารที่ให้มาเติมให้ถูกต้อง ขณะที่นักเรียนเลือกคำศัพท์มาเติมนั้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับคำศัพท์นั้น นักเรียนรู้จักศัพท์คำนั้นหรือไม่ นักเรียนทราบได้อย่างไรว่าต้องเติมศัพท์คำนั้น นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์คำนั้นหรือไม่ ถ้าทราบให้บอกความหมายของคำนั้น ถ้านักเรียนไม่ทราบนักเรียนใช้วิธีการใดในการแก้ไขปัญหา ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think - aloud technique)
  - ตอนที่ 3 คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ มีลักษณะเป็นบทอ่านเกี่ยวกับบ้านในประเทศต่าง ๆ ในบทอ่านนี้มีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับส่วนประกอบของบ้านขีดเส้นใต้ไว้ จำนวน 10 คำ และเมื่อนักเรียน

อ่านพบคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ ให้นักเรียนพูด อธิบายเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น ออกมาเป็นคำพูด แสดงความคิดเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น เช่น นักเรียนรู้จักศัพท์คำนี้หรือไม่ ศัพท์คำนี้มีความหมายว่าอย่างไร ถ้านักเรียนไม่ทราบนักเรียนดูจากอะไร และนอกจากนี้ ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพที่ให้มา จำนวน 10 ภาพ

5. นำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ท่าน (รายละเอียดจากภาคผนวก ก หน้า 104) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม และการใช้ภาษาอีกครั้ง และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนในการแก้ไขเครื่องมือ และการนำเครื่องมือไปทดลองใช้อย่างละเอียด ในแผนภูมิที่ 1

### แผนภูมิที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม



5.1 การแก้ไขเครื่องมือครั้งที่ 1 ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีกรรคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดจากภาคผนวก ก หน้า 104)

5.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขข้อคำถาม และ ความถูกต้องของภาษา ได้แก่  
ตอนที่ 1 : คำเกี่ยวกับบุคคล

ข้อ 1 จากเดิม

She died during the car accident.

แก้ไขเป็น

She died in a car accident.

ข้อ 2 จากเดิม

An Albanian Roman Catholic nun who worked for the poor in India.

แก้ไขเป็น

She was an Albanian Roman Catholic nun who worked for the poor in India.

ข้อ 3 จากเดิม

She was the first woman who became the UK priminister.

แก้ไขเป็น

She was the first woman to become the UK priminister.

ตอนที่ 2 : คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่

ข้อ 14 จากเดิม

When I arrive Sydney, I plan to go to ..... It will be my first time to see musical plays.

แก้ไขเป็น

When I arrive in Sydney, I plan to go to ..... It will be the first time I see a musical comedy.

ข้อ 15 จากเดิม

Many visitors went to ....., one of the seven wonder things in the world.

แก้ไขเป็น

Many visitors went to ....., one of the seven wonders of the world.

ตอนที่ 3 : คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร

ข้อ 21 จากเดิม

It is the first meal of the day because your body has not got any food since the .....

แก้ไขเป็น

It is the first meal of the day because your body has not had any food since .....

จากเดิม

They do not waste their time to cook food in the morning.

แก้ไขเป็น

They do not waste their time on cooking in the morning.

5.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขลักษณะของแบบวัด โดยแนะนำให้แก้ไขตอนที่ 1 ให้มีตัววงเพิ่มมากขึ้น และ ไม่ต้องแยกย่อยเป็น 4 ตัวเลือกสำหรับตอบข้อคำถาม 2 ข้อ ให้เปลี่ยนเป็นด้านซ้ายมือเป็นตัวเลือกเรียงลงมา โดยเพิ่มตัววงมากขึ้น และด้านขวามือ เป็นข้อคำถามที่เรียงลงมาเรื่อย ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 : คำเกี่ยวกับบุคคล

จากเดิม

- |                   |  |
|-------------------|--|
| a. Gorbachev      | .....1. She died during the car accident.  |
| b. Steffi Graff   |  |
| c. Mother Teresa  | .....2. An Albanian Roman Catholic nun who |
| d. Princess Diana | worked for the poor in India.              |

- a. Mike Tyson .....3. She was the first woman who became  
 b. William Strang the UK priminister.  
 c. Lord Byron .....4. A US boxer who was sent to prison.  
 d. Thatcher

#### แก้ไขเป็น

- a. Mike Tyson .....1. She died during the car accident.  
 b. Steffi Graff .....2. An Albanian Roman Catholic nun who  
 c. Lord Byron worked for the poor in India.  
 d. Princess Diana .....3. She was the first woman who became  
 e. Mother Teresa the UK priminister.  
 f. Thatcher .....4. A US boxer who was sent to prison.

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้แก้ไขแบบวัดในตอนที่ 2 ให้แก้ไขเป็นลักษณะบทอ่านที่มีคำศัพท์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสถานที่ โดยขีดเส้นใต้คำศัพท์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสถานที่ไว้ และให้นักเรียนอ่านบทอ่าน เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น แทนการให้ประโยคและเว้นช่องว่างให้นักเรียนเลือกคำศัพท์มาเติม เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำว่าการเปลี่ยนให้เป็นบทอ่านมีความเหมาะสมกับวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้นมากกว่า

5.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ และ แก้ไข ปรีक्षाอาจารย์ที่ปรีक्षा อาจารย์ที่ปรีक्षाเห็นสมควรให้แก้ไขเครื่องมือในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.3 ผู้วิจัยค้นหาบทอ่านที่มีคำศัพท์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสถานที่ และ อาหาร จากหนังสือแบบเรียนต่างประเทศ และ จากอินเทอร์เน็ตผู้วิจัยได้บทอ่านเกี่ยวกับส่วนประกอบของบ้านของชาวตะวันตก ซึ่งจะมีคำศัพท์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับส่วนประกอบของบ้าน ซึ่งมีความแตกต่างจากวัฒนธรรมไทย เช่น attic ที่มีความหมายว่า ห้องใต้หลังคา fireplace ที่แปลว่า เตาผิง และ บทอ่านเกี่ยวกับมื้ออาหารของชาวตะวันตก ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับมื้ออาหาร และ ชื่ออาหาร ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมไทย เช่น cornflakes ที่แปลว่า อาหารเช้าที่ทำมาจากธัญพืช ชาวตะวันตกมักจะกินกับนม black pudding ที่แปลว่า ไส้กรอกชนิดหนึ่งที่ชาวอังกฤษมักจะกินในตอนเช้า

5.4 ผู้วิจัยนำบทอ่านที่หามาได้มาหาค่า readability (ค่าความยากง่ายของบทอ่าน) ตามสูตรของ Fry (1977) (รายละเอียดจากภาคผนวก ง หน้า 111) ซึ่งแบ่งระดับภาษาของ



บทอ่านตามระดับชั้นการเรียนของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยตั้งแต่เกรด 1 ถึง ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อปรับระดับภาษาของบทอ่านให้มีความยากง่ายอยู่ในระดับ 4 – 6 ซึ่งเป็นระดับที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่จะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ

5.5 ผู้วิจัยนำบทอ่านทั้ง 2 เรื่องที่ได้รับการหาค่าความยากง่ายของบทอ่านแล้ว และมีค่าอยู่ในระดับ 4 – 6 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขอีกครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้เพิ่มรูปภาพประกอบในตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับสถานที่ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านบทอ่านและจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ในบทอ่านนั้น

5.6 ผู้วิจัยค้นหารูปภาพที่สื่อความหมายตรงกับคำศัพท์ในตอนที่ 2 ที่เกี่ยวกับสถานที่ จากหนังสือ และ อินเทอร์เน็ตและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้แก้ไขรูปภาพจากที่เป็นรูปภาพการ์ตูน ให้มีความสมจริงมากกว่านี้

5.7 ผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบดูอีกครั้ง ผู้วิจัยนำแบบวัดไปทดลองใช้ครั้งที่ 1

#### การทดลองนำร่องครั้งที่ 1

##### วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการนำเครื่องมือไปทดลองนำร่องครั้งที่ 1 คือ

- 1.) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือว่าจะมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ เหมาะสมกับวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think - aloud technique) หรือไม่
- 2.) เพื่อทดสอบวิธีการเก็บข้อมูล ขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think – aloud technique) เพื่อศึกษาปัญหาที่จะเกิดขึ้นของผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย

##### ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ในการทดลองนำร่องครั้งที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 9 คน

## ผลการทดลองนำร่องครั้งที่ 1

จากการนำเครื่องมือ “ แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม “ ไปทดลองนำร่องครั้งที่ 1 พบปัญหาและสิ่งที่ต้องแก้ไข คือ

1.) นักเรียนไทย ไม่มีความคุ้นเคยกับวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการ แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น จึงเห็นว่าสมควรมีการฝึกกับนักเรียนให้มากขึ้น

2.) เวลาที่ใช้ในการฝึกค่อนข้างจำกัด ประมาณ 2-3 นาที

3.) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในตอนที่ 3 ของเครื่องมือที่ให้นักเรียนจับคู่ รูปภาพ เนื่องจากผู้วิจัยทำรูปภาพมาเพียงชุดเดียว และให้นักเรียนทีละ 3 คนทำแบบวัดโดยสลับ ส่วนกันทำ ทำให้มีความติดขัดในการใช้เครื่องมือ จึงเห็นว่าควรปรับให้มีรูปภาพทั้ง 3 ชุด สำหรับผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย 2 คน

4.) ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ช่วยวิจัย คือ ในบางครั้งผู้ช่วยวิจัยไม่เข้าใจวิธีการ ในการดำเนินการที่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้บางครั้งดำเนินการเก็บข้อมูลผิดพลาด เช่น ผู้ช่วยวิจัยซักถาม และ ชี้แนะกลุ่มตัวอย่างมากเกินไป ดังนั้นหลังการเก็บข้อมูลผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย จึงช่วยกัน วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น และ หาทางแก้ไข ผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนการดำเนินการของการเก็บข้อมูล อย่างละเอียดให้ผู้ช่วยวิจัยเข้าใจ และนำไปปรับปรุง เพื่อการเก็บข้อมูลที่ดีขึ้น

5.) การทดลองการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การแบ่งกลวิธีของ Jimenez พบว่า การถอดเทป โดยจัดแยกคำพูดของนักเรียนเป็นข้อ ๆ ตามข้อในแบบวัดมีความไม่เหมาะสม จึงต้องแก้ไขการถอดเทปให้อยู่ในรูปแบบบทความ

6. การแก้ไขเครื่องมือครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านวัฒนธรรม และ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการ สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน (รายละเอียดจากภาคผนวก ก หน้า 104) ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือเป็น ครั้งที่ 2

6.1 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้แก้ไขลักษณะของแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์ ดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับชื่อบุคคล ที่มีลักษณะเป็นประโยค อธิบายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ จำนวน 10 ประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยคและจับคู่กับชื่อบุคคลนั้นให้เหมาะสม ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าไม่เหมาะสม เป็นการทดสอบความรู้มากกว่า ให้แก้ไขจากคำอธิบายเพียงประโยคเดียว เป็นบทอ่าน สั้น ๆ เกี่ยวกับบุคคล และให้ลดข้อเหลือเพียง 5 ข้อเท่านั้น เช่น

ตอนที่ 1 : คำเกี่ยวกับบุคคล

ข้อ 1

จากเดิม ประโยค และ บทความ ที่หมายถึง Princess Diana

She died in a car accident .

แก้ไขเป็น

She is the former wife of Prince Charles and the mother of Prince William and Prince Harry. She was known for wearing fashionable and expensive clothes but she was also known as a caring person who worked actively for many different charity organizations, especially those which supported people with AIDS.

6.2 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขข้อคำถาม และ ความถูกต้องของภาษา ในตอนที่ 2 ของแบบวัดกลวิธีกรรฐัคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ได้แก่

ตอนที่ 2: อาหาร

ข้อ 8

จากเดิม

In your midday meal you will be given a packed lunch. It consists of some ..... (ในช่องว่างเติมคำว่า club sandwiches)

แก้ไขเป็น ให้ในช่องว่างเติมเฉพาะ sandwiches ตัดคำว่า club ออกไป

จากเดิม

It can consist of fried bacon and .....1.....with fried bread, fried tomatoes or black .....2..... (ในช่องว่างที่ 2 เติมคำว่า pudding)

แก้ไขเป็น

It can consist of fried bacon and .....1..... with fried bread, fried tomatoes or .....2..... (ในช่องว่างที่ 2 เติมคำว่า black pudding)

จากเดิม

Many people prefer to just eat ..... and ..... with tea or coffee. (ในช่องว่างเติม toast , marmalade)

แก้ไขเป็น

Many people prefer to just eat toast and ..... with tea or ..... (ในช่องว่างเติม marmalade, coffee)

จากเดิม

But in the winter it will keep you warm on your way to school. In your midday meal you will be given a packed lunch.

แก้ไขเป็น

In the winter it will keep you warm on your way to school. For your midday meal you will be given a packed lunch.

จากเดิม

It is a sauce made with a juice that was obtained when the meat was cooked.

แก้ไขเป็น

This is a sauce made with the juice that was obtained when the meat was cooked.

6.3 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขความถูกต้องของภาษาในตอนที่ 3 ของแบบวัดกลวิธี การรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ได้แก้ไข

จากเดิม

Walking past the front door, you will find a big living room.

แก้ไขเป็น

Walking through the front door, you will find a big living room.

จากเดิม

On the west end of the hallway there is a door leading to the attic.

แก้ไขเป็น

At the west end of the hallway, there is a door leading to the attic.

6.4 ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขรูปภาพที่ใช้ในตอนที่ 3 ที่ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพสถานที่ กับคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสถานที่ที่ขีดเส้นใต้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขรูปภาพที่จะใช้จับคู่กับคำศัพท์ ดังต่อไปนี้

#### 6.4.1 รูปภาพ คำศัพท์คำว่า courtyard

##### จากเดิม

รูปภาพที่มีสนามหญ้าอยู่หน้าบ้าน

##### แก้ไขเป็น

ให้เป็นรูปภาพที่มีลักษณะสื่อความหมายของคำว่า courtyard ให้มากขึ้น คือ ให้มีสนามหญ้า และมีตึก หรือ กำแพงล้อมรอบ

#### 6.4.2 รูปภาพ คำศัพท์คำว่า studio

##### จากเดิม

รูปภาพห้องทำงาน

##### แก้ไขเป็น

ให้เป็นรูปภาพที่มีลักษณะเป็นห้องชุด เนื่องจากคำว่า studio ในบทอ่านนั้นมีความหมายว่า ห้องที่มีทุกอย่าง เช่น เตียง ชุดรับแขก /นั่งเล่น ส่วนทำอาหาร และ ห้องน้ำในห้องเดียวกัน

#### 6.4.3 รูปภาพ คำศัพท์คำว่า pantry

##### จากเดิม

รูปภาพชั้นวางเครื่องครัวทำอาหาร

##### แก้ไขเป็น

เนื่องจากภาพเดิมมีลักษณะสื่อความหมายตรงกับคำว่า cabinet มากกว่า คำว่า pantry จึงให้แก้ไขเป็นรูปภาพที่มีส่วนของโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับเตรียมการทำอาหาร แยกออกมาจากชั้นวางเครื่องครัว

7. ผู้วิจัยแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และจึงนำแบบวัดที่แก้ไขไปทดลองใช้ครั้งที่ 2

##### การทดลองนำร่องครั้งที่ 2

##### วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการนำเครื่องมือไปทดลองนำร่องครั้งที่ 2 คือ

1.) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงจากการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ว่าเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ เหมาะสมกับวิธีการเก็บข้อมูลหรือไม่

2.) เพื่อทดสอบวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดที่ได้รับการแก้ไขในเรื่องเวลา และ กระบวนการในการเก็บข้อมูลจากการทดลองใช้เครื่องมือครั้งที่ 1

3.) เพื่อแก้ไขวิธีการในการถอดเทปที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีวิธีการเป็นไปตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือครั้งที่ 1

### ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ในการทดลองนำร่องครั้งที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 18 คน

### ผลการทดลองนำร่องครั้งที่ 2

จากการนำเครื่องมือ “แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม” ไปทดลองนำร่องครั้งที่ 2 พบว่า

- 1.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ วิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- 2.) ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัยสามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้เป็นอย่างดี

8. ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ได้รับการแก้ไขให้มีคุณภาพแล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างประชากรในการวิจัย ซึ่งมีจำนวน 60 คน

### **การเก็บรวบรวมข้อมูล**

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 1 ที่เป็นตัวอย่างประชากร
2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อกำหนดวัน เวลา และห้องเรียน
3. ขอความอนุเคราะห์โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544

เพื่อเป็นข้อมูลนำมาแบ่งระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นตัวอย่างประชากร

4. ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัยนำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ได้จัดเตรียมไว้ไปดำเนินการเก็บข้อมูล ตามวันเวลาที่กำหนด โดยในการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอน และกระบวนการที่ตัวอย่างประชากรจะต้องปฏิบัติ ในการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ตัวอย่างประชากรจะต้องแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด (think aloud technique) โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think aloud technique) นั่นคือ ในขณะที่นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมนี้ และแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด เมื่อนักเรียนหยุดแสดงความคิดเห็นเป็นเวลาประมาณ 30 วินาที ผู้วิจัยใช้คำถามถามนักเรียนโดยเป็นคำถามกว้าง ๆ เช่น นักเรียนกำลังคิดอะไรอยู่ นักเรียนคิดอะไรเกี่ยวกับศัพท์คำนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนไม่เงียบ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมา และในแบบวัดตอนที่ 3 จะมีคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด ในขณะที่ทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เนื่องจากนักเรียนไทยไม่มีความคุ้นเคยกับการเก็บข้อมูลแบบให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการฝึกขั้นตอน และวิธีการในการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริง โดยที่ผู้วิจัยอธิบายวิธีการ และขั้นตอนของการใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดให้กับตัวอย่างประชากรทั้งห้องฟังก่อน และได้ให้ตัวอย่างประชากรทดลองทำแบบฝึกหัดแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเป็นคำพูด โดยใช้โจทย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จนกระทั่งตัวอย่างประชากรมีความคุ้นเคยกับวิธีการเก็บข้อมูลโดยการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดนี้เป็นอย่างดี ตัวอย่างประชากรใช้เวลาในการฝึกให้มีความคุ้นเคยกับวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นถ้อยคำแบบมีการกระตุ้น (prompted think-aloud technique) นี้ประมาณ 5-10 นาที

4.2 เมื่อตัวอย่างประชากรมีความคุ้นเคยกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้นแล้ว ผู้วิจัยจึงให้ตัวอย่างประชากรเริ่มทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยขณะที่นักเรียนทำแบบวัดนี้ นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเป็นคำพูดเกี่ยวกับคำศัพท์ในแบบวัดด้วยโดยใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลจริงนี้ ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย 2 คน ที่ได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น และ มีความคล่องแคล่ว แม่นยำในการเก็บข้อมูล โดยที่ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย 2 คน แยกไปเก็บข้อ

มูลกับนักเรียนรายบุคคล ในขณะที่เก็บข้อมูลนี้ผู้วิจัยจะบันทึกเสียงคำพูดของนักเรียน ในขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดของนักเรียนในการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำคำพูดที่แสดงความคิดเห็นของนักเรียนในขณะที่นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยบันทึกเทปไว้ขณะเก็บรวบรวมข้อมูลมาถอดเทปออกมาในรูปแบบของความเรียง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์

2. ผู้วิจัยนำคำพูดที่ได้จากการถอดเทปมาคัดเลือกเฉพาะคำพูดของนักเรียนในข้อที่นักเรียนตอบถูก เพื่อที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากผู้วิจัยต้องการจำกัดขอบเขตของงานวิจัย ศึกษาเฉพาะการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ในข้อที่นักเรียนใช้กลวิธี และกลวิธีนั้นช่วยในการแก้ปัญหาให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้จริง

3. เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think - aloud technique) ของนักเรียนนี้ ข้อมูลประเภทนี้เป็นข้อมูลที่หลากหลายและออกมาในรูปของคำวลี หรือ ประโยค ดังนั้นข้อมูลประเภทนี้จะก่อให้เกิดปัญหาในการวิเคราะห์ ถ้าใช้การวิเคราะห์ โดยยึดเอาประโยคตามหลักไวยากรณ์ เนื่องจากความคิดของผู้อ่านไม่ได้อยู่ในรูปประโยคที่สมบูรณ์เสมอไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบหน่วยความคิด (idea units) เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องและละเอียดมากที่สุด

Pereira (1991) ให้ความหมายของหน่วยความคิดว่าเป็นข้อมูลที่ได้จากเทคนิคการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด ในหนึ่งหน่วยจะมีเพียงความคิดเดียว อติศรา กาศีป (2000) ให้ความหมายของหน่วยความคิดว่า คือ ปฏิกริยาซึ่งเกิดขึ้นในสมองของผู้อ่านขณะที่อ่านเอกสาร ซึ่งโยงและครอบคลุมความคิดหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบแบ่งหน่วยความคิด คือ การที่ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดของนักเรียน โดยยึดตามความคิดของนักเรียน คำพูดของนักเรียนนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นประโยคสมบูรณ์ที่ต้องมีประธาน กริยา แต่อาจจะเป็นแค่คำ หรือ วลีสั้น ๆ ก็ได้ ดังนั้น ในหนึ่งหน่วยที่แบ่งนั้นจะมีเพียงความคิดหลักความคิดเดียวเท่านั้น



ตัวอย่างการแบ่งหน่วยความคิดของข้อมูลคำพูดของนักเรียนที่ได้จากการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด

ตัวอย่าง

คำพูดของนักเรียนที่ยังไม่ได้รับการแบ่งหน่วยความคิด

ข้อ 1 นี่น่าจะเป็น Princess Diana เพราะเป็นภรรยาของ Charles ข้อ 2 น่าจะเป็นอะไรนะ Romeo and Juliet William Shakespere คำนี้เป็นคนเขียนก็น่าจะใช่ เพราะเคยได้ยินมา ข้อ 4 James Bond เป็นนักแสดง และ 007 ก็น่าจะใช่ ข้อ 5 Mike Tyson เพราะดูจาก boxer ค่ะ heavyweight ก็น่าจะเป็นพวกมวย

คำพูดของนักเรียนที่ได้รับการแบ่งหน่วยความคิดเรียบร้อยแล้ว

ข้อ 1 นี่น่าจะเป็น Princess Diana เพราะเป็นภรรยาของ Charles | ข้อ 2 น่าจะเป็นอะไรนะ Romeo and Juliet William Shakespere คำนี้เป็นคนเขียนก็น่าจะใช่ | เพราะเคยได้ยินมา | ข้อ 4 James Bond เป็นนักแสดง และ 007 ก็น่าจะใช่ | ข้อ 5 Mike Tyson เพราะดูจาก boxer ค่ะ | heavyweight ก็น่าจะเป็นพวกมวย

(ผู้วิจัยได้แบ่งหน่วยความคิดโดยใช้การขีดเส้นแบ่งหน่วยความคิดก่อนที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์กลวิธีการรู้คำศัพท์ เพื่อที่ว่าผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลจะได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับการแบ่งหน่วยความคิดในส่วนเดียวกัน)

4. ผู้วิจัยนำคำพูดที่ได้จากการถอดเทปมาวิเคราะห์จัดกลุ่มแบ่งแยกกลวิธีที่นักเรียนใช้ตามการแบ่งกลวิธีของ Jimenez, Garcia และ Pearson (1996) โดยแบ่งกลวิธีเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ 1. กลวิธีที่ได้มาจากบทอ่าน (text – initiated strategies) 2. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies) 3. กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน (reader – initiated strategies)

ตัวอย่างการจัดกลุ่มแบ่งแยกกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

1. กลวิธีที่ได้มาจากบทอ่าน (text – initiated strategies)

ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : They are made with different grains such as corn, wheat , ....6 .....etc.

นักเรียน : grain ไม่รู้แปลว่าอะไร

ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : Many people like to have a fried breakfast.

นักเรียน : fried แปลว่าอะไรก็ไม่รู้

ตัวอย่างที่ 3

ข้อความ : It leads to a pantry.

นักเรียน : pantry แปลว่าอะไรก็ไม่รู้

ตัวอย่างที่ 4

ข้อความ : The kitchen is at the back of the home. It leads to (6) a pantry and the back door.

นักเรียน : ข้อ 6 เป็นภาพ A เพราะว่ามันมีคำว่า the kitchen

(นักเรียนทราบว่าข้อ 6 จะต้องเป็นภาพ A เนื่องจากนักเรียนดูจาก ประโยคข้างหน้าที่มีคำว่า the kitchen)

ตัวอย่างที่ 5

ข้อความ : This is covered with .....10..... This is a sauce made with the juice that was obtained when the meat was cooked.

นักเรียน : gravy. This is a sauce มันก็น่าจะอธิบายคำที่มาข้างหน้า ก็คือ ไข่ต้มเนี่ย สิ่งนี้ มันก็น่าจะเป็นซอส มันก็น่าจะเป็นเกรวี่

(นักเรียนทราบว่าข้อ 10 จะต้องเติมคำว่า gravy เนื่องจากนักเรียนเห็นว่า วลีที่บอกว่า This is a sauce อธิบายคำที่มาข้างหน้า)

ตัวอย่างที่ 6

ข้อความ : Cereals are also very popular. The most common are .....5.....

นักเรียน : Cereals are also very popular. The most common are ข้อ 5 cornflakes ดูจากคำรอบข้างก็น่าจะเป็น cornflakes

(นักเรียนรู้ว่าข้อ 5 เติม cornflakes เนื่องจากดูจากคำรอบข้าง)

## 2. กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies)

### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : They are made with different grains such as corn , wheat  
 ,.....6.....etc.

นักเรียน : The most common are อะไรเนี่ย They are made with different grains  
 such as corn , wheat , and มันทำมาจาก with different ที่แตกต่าง ทำมา  
 จากอะไรที่แตกต่าง กับที่เหมือนกับข้าวโพด wheat แล้วก็ toast น่าจะเป็นข้าว  
 ไร้ต

### ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most  
 other countries. Many people like to have a fried breakfast. It can consist  
 of fried bacon and .....1.....

นักเรียน : Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most  
 other countries. Many people like to have a อาหารเช้า It can consist of  
 fried bacon bacon and น่าจะเป็นอาหารเช้า ถ้ากินเบคอนน่าจะเป็น คีม ข้อ 1  
 bacon น่าจะกินกับไข่ดาว ก็อาจจะเป็นแซนดวิช breakfast น่าจะกินเบคอน  
 ไข่ดาว scrambled eggs มากกว่า

### ตัวอย่างที่ 3

ข้อความ : In the winter it will keep you warm on your way to school. For your  
 midday meal you will be given a packed lunch. It consists of some  
 .....8.....

นักเรียน : ในฤดูหนาวเนี่ยมันก็จะหนาวใช่ปะ ก็ต้องกินอะไรที่อบอุ่น ในตอนกลางวันเนี่ย  
 ต้องกินอาหารที่แพ็คไป มันน่าจะเป็นอาหารที่ทำง่าย ๆ มันก็น่าจะเป็นแซนดวิช

### ตัวอย่างที่ 4

ข้อความ : Walking through the front door, you will find a big living room. There is  
 space for a seating area near (3) a stone fireplace.

นักเรียน : a stone fireplace ข้อ 3 ตรงกับภาพ C ลักษณะของ มีคำว่าหิน มีที่นั่งด้วย และส่วนนี้จะอยู่ใกล้ๆกับ dining room มีคำว่าไฟอยู่ จากรูปก็มีไฟอยู่ก็น่าจะเกี่ยวข้องกัน

ตัวอย่างที่ 5

ข้อความ : She is the former wife of Prince Charles and the mother of Prince William and Prince Harry. She was known for wearing fashionable and expensive clothes but she was also known as a caring person who worked actively for many different charity organizations , especially those which supported people with AIDS.

นักเรียน : เป็น Princess Diana แล้วมันเกี่ยวอะไรกับเอ็ดส์

ตัวอย่างที่ 6

ข้อความ : A US boxer who was the youngest person to win the world heavyweight title in 1986. He was sent to prison for three years for rape. In 1997, he was in the news for biting Holyfield's ear during a fight.

นักเรียน : ข้อ 5 US boxer youngest person ใครเป็นนักบอกลหว่า

ตัวอย่างที่ 7

ข้อความ : A bathroom between the front and the middle bedrooms has (8) a tub and toilet.

นักเรียน : มีอะไรระหว่างห้องน้ำเนี่ย

2. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (reader – initiated strategies)

ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : A US boxer who was the youngest person to win the world heavyweight title in 1986. He was sent to prison for three years for rape. In 1997, he was in the news for biting Holyfield's ear during a fight.

นักเรียน : อันนี้เป็นข่าวที่ดังมากเลยนะคะ ต้องรู้อยู่แล้วว่า เขาคือ Mike Tyson นั่นเอง ซึ่งมีข่าวว่าไปกัดหูคู่ต่อสู้ซะใหม่คะ

## ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : She is the former wife of Prince Charles and the mother of Prince William and Prince Harry. She was known for wearing fashionable and expensive clothes but she was also known as a caring person who worked actively for many different charity organizations , especially those which supported people with AIDS.

นักเรียน : เคยรู้จัก ก็คือ ข้อ 1 น่าจะตอบว่า Princess Diana

## ตัวอย่างที่ 3

ข้อความ : For dinner time the most typical thing people eat is meat, accompanied by two different boiled vegetables. This is covered with .....10.....

นักเรียน : two different boiled vegetables. This is covered with มันน่าจะเป็นเกรวี่ เพราะน้ำเกรวี่มันจะมีลักษณะเหมือนน้ำซอส เคยดูตามรายการอาหารมาบ้างเหมือนกัน

## ตัวอย่างที่ 4

ข้อความ : Walking through the front door, you will find a big living room. There is space for a seating area near a stone fireplace.

นักเรียน : Walking through the front door, you will find a big living room. There is space for a seating area near a stone fireplace. ข้อ 3 เลือกภาพ C เพราะว่า stone แปลว่าหิน

## ตัวอย่างที่ 5

ข้อความ : Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most other countries. Many people like to have a fried breakfast. It can consist of fried bacon and

นักเรียน : Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most other countries. Many people like to have a fried breakfast. It can consist of fried bacon and. bacon and ข้อ 1 น่าจะตอบว่า scrambled eggs น่าจะแปลว่า ไข่ดาว ซึ่งเป็นอาหารที่คนต่างชาติชอบบริโภคในตอนเช้า

## ตัวอย่างที่ 6

ข้อความ : Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most other countries. Many people like to have a fried breakfast. It can consist of fried bacon and .....1.....

นักเรียน : ก็บอกว่าอาหารเช้าของคนอังกฤษมีความสำคัญ หรือว่ากินมาก มีความสำคัญมากกว่าหลายประเทศ คนส่วนใหญ่ชอบกินอาหารเช้าที่เป็นอาหารทอด a fried bacon and ก็น่าจะเป็นอาหารทอด

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปและแบ่งข้อมูลตามหน่วยความคิดแล้ว ให้ผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อให้มีความเที่ยงในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงมีผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลรวมผู้วิจัยจำนวน 3 คน โดยผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูล 2 คน เป็นผู้ที่มีความรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธี ผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลจะได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับการแบ่งกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่ตัดแปลงมาจากการแบ่งกลวิธีการอ่านของ Jimenez , Garcia และ Pearson (1996) พร้อมกับตัวอย่างโดยละเอียด และ ได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้วิจัย ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลได้มีการซักซ้อม และ ทดลองฝึกการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแยกไปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับการแบ่งหน่วยความคิดแล้ว โดยที่ในการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์นี้ ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัยจะลงรหัสโดยใช้ตัวย่อของแต่ละกลวิธีการรู้คำศัพท์ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน ใช้ตัวย่อ T กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ ใช้ตัวย่อ I และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ใช้ตัวย่อ R

ตัวอย่างคำพูดของนักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลและลงรหัสตัวย่อ

(R, T) ข้อ 1 น่าจะเป็น Princess Diana เพราะเป็นภรรยาของ Charles | (R, T) ข้อ 2 น่าจะเป็นอะไรนะ Romeo and Juliet William Shakespere คำนี้เป็นคนเขียนก็น่าจะใช้ | (R) เพราะเคยได้ยินมา | (R,T) ข้อ 4 James Bond เป็นนักแสดง และ 007 ก็น่าจะใช้ | (T) ข้อ 5 Mike Tyson เพราะดูจาก boxer ค่ะ | (R,T) heavyweight ก็น่าจะเป็นพวกมวย

6. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์แล้วจากผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 2 คน มาหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ตรวจ (inter – rater reliability) โดยใช้สูตรของ Scott (1955)

7. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์ของผู้วิจัย และ จากผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 2 คน ที่ได้รับการหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ตรวจเรียบร้อยแล้ว และมีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ตรวจอยู่ในเกณฑ์ 90 เปอร์เซ็นต์ มาให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับ

กลวิธีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย และ ผู้วิเคราะห์ข้อมูลอีก 2 คน

8. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (รายละเอียดจากภาคผนวก ก หน้า 106) มาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

9. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติทางคอมพิวเตอร์ SPSS โดยการใช้สถิติทดสอบไค-สแควร์ (the chi – square test) เพื่อวิเคราะห์การรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน

10. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติทางคอมพิวเตอร์ SPSS โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance) เพื่อตอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงจะใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลาง และระดับต่ำ

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

**ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างประชากร (ดังที่ผู้วิจัยนำเสนอในตารางที่ 1)

**ตอนที่ 2** ผลการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน และแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสองส่วนตามสมมติฐานของการวิจัย

2.1 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติไค-สแควร์ (the chi-square test) ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (ดังที่ผู้วิจัยนำเสนอในตารางที่ 2)

2.2 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ในระดับค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ (ดังที่ผู้วิจัยนำเสนอในตารางที่ 3 - 14)

**ตอนที่ 3** กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ



## ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 1 ซึ่งครอบคลุม 5 จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสาคร และ จังหวัดสมุทรปราการ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยจำแนกนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ดังดูได้จากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามโรงเรียน และ ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ชื่อโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง						ผลรวม
	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ		
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
1. โรงเรียนศรีบุญยานนท์	0	4	1	3	0	4	12
2. โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง	1	3	2	2	1	3	12
3. โรงเรียนปทุมวิไล	1	3	1	3	2	2	12
4. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย	1	3	2	2	2	2	12
5. โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ	0	4	0	4	1	3	12
ผลรวม	3	17	6	14	6	14	60
ผลรวม	20		20		20		60

## ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

### 2.1 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แตกต่างกัน

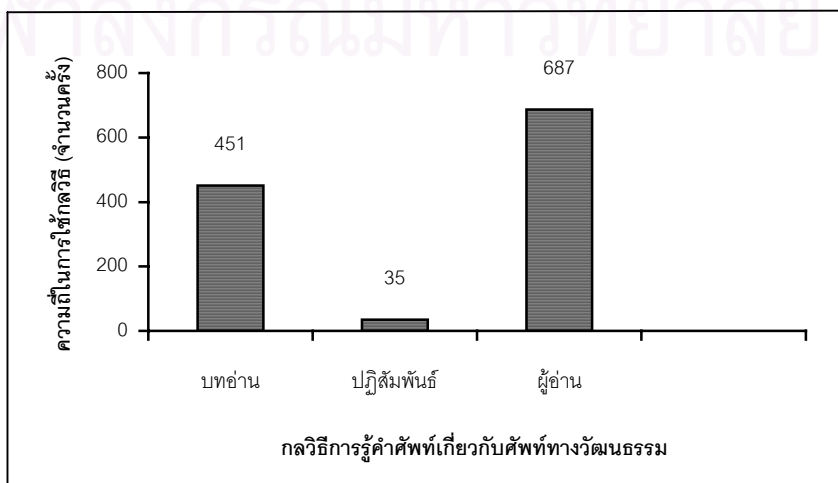
**ตารางที่ 2** แสดงความถี่ ร้อยละ และค่าไค-สแควร์ ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทาง วัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่ มาจากผู้อ่าน

	กลวิธีการรู้คำศัพท์			$\chi^2$	p - Value
	กลวิธี	กลวิธี	กลวิธี		
	ที่มาจากบทอ่าน	ปฏิสัมพันธ์	ที่มาจากผู้อ่าน		
ความถี่ ในการใช้กลวิธี	451	35	687	557.422	.000*
ร้อยละ	38.44	2.98	58.56		

\*p < 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจาก บทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด มีความถี่ เท่ากับ 687 ร้อยละเท่ากับ 58.56 และรองลงมาคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน มีความถี่ เท่ากับ 451 ร้อยละเท่ากับ 38.44 และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการรู้คำ ศัพท์ปฏิสัมพันธ์ มีความถี่เท่ากับ 35 ร้อยละเท่ากับ 2.98 (รายละเอียดจากแผนภูมิที่ 2)

**แผนภูมิที่ 2** แสดงความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบท อ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน



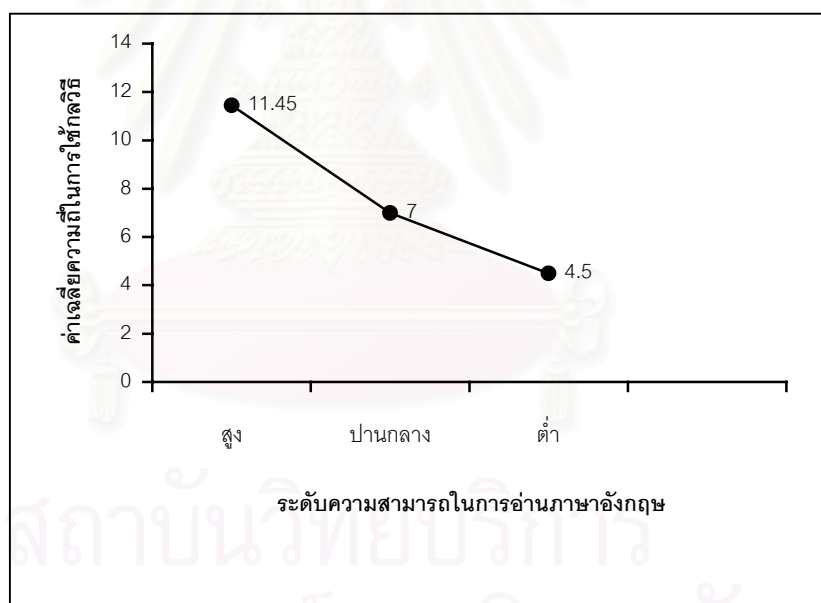
## สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านต่างกัน

### สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง จะใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน ต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และระดับต่ำ

**แผนภูมิที่ 3** แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ



**ตารางที่ 3** แสดงความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน	
	ความถี่	ร้อยละ
ระดับสูง	229	19.52
ระดับปานกลาง	132	11.25
ระดับต่ำ	90	7.67
ผลรวม	451	38.44

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 229 ร้อยละเท่ากับ 19.52 มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีความถี่เท่ากับ 132 ร้อยละเท่ากับ 11.25 และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยมีความถี่เท่ากับ 90 ร้อยละเท่ากับ 7.67

**ตารางที่ 4** แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	Mean	S.D
ระดับสูง (n = 20)	11.45	3.20
ระดับปานกลาง (n = 20)	7.00	2.05
ระดับต่ำ (n = 20)	4.50	1.50

n = 60

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.20 และรองลงมาคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.05 และนักเรียนที่มีความสามารถ

ในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านน้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.50

**ตารางที่ 5** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภท กลวิธีที่มาจากบทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p - Value
ระหว่างกลุ่ม	495.700	2	247.850	44.433	.000*
ภายในกลุ่ม	317.950	57	5.578		
รวม	813.650	59			

\*p < 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Tamhane ปรากฏผลในตารางที่ 6 ดังนี้

**ตารางที่ 6** แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ ประเภทกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านกับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธี Tamhane

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ					
	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	Mean difference	p - Value	Mean difference	p - Value	Mean difference	p - Value
ระดับสูง	-	-	4.45	.000*	6.95	.000*
ระดับปานกลาง	-	-	-	-	2.50	.000*
ระดับต่ำ	-	-	-	-	-	-

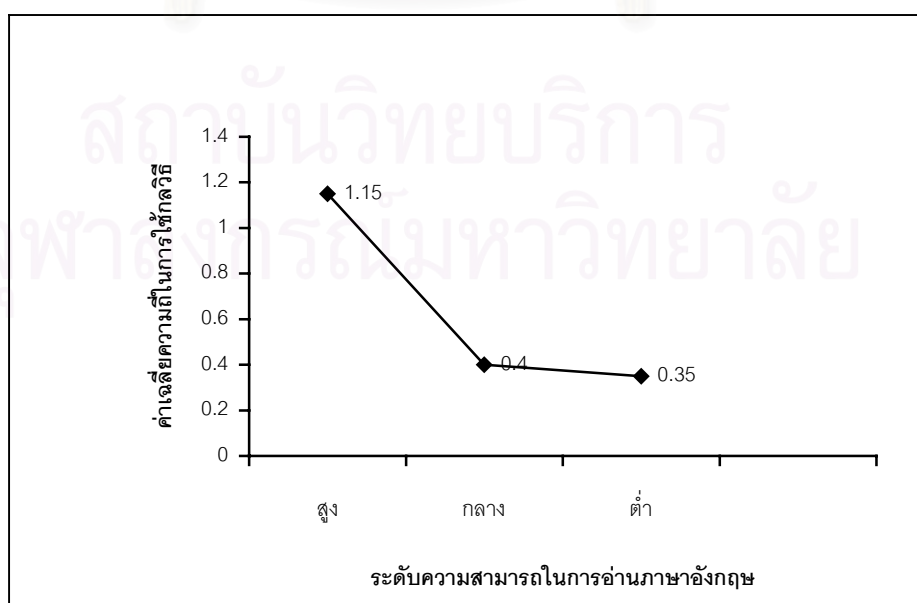
\*p < 0.05

จากตารางที่ 6 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลวิธีการรู้คำศัพท์ ประเภท กลวิธีที่มาจากบทอ่าน ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.20 และ ระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.05 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลวิธีการรู้คำศัพท์ ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.20 และ ระดับต่ำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.50 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.05 และระดับต่ำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.50 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

#### สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.2

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงจะใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และระดับต่ำ

**แผนภูมิที่ 4** แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ



**ตารางที่ 7** แสดงความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์	
	ความถี่	ร้อยละ
ระดับสูง	20	1.70
ระดับปานกลาง	8	0.68
ระดับต่ำ	7	0.59
ผลรวม	35	2.98

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์โดยมีความถี่เท่ากับ 8 ร้อยละเท่ากับ 0.68 มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยมีความถี่เท่ากับ 7 ร้อยละเท่ากับ 0.59 แต่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง โดยมีความถี่เท่ากับ 20 ร้อยละเท่ากับ 1.70

**ตารางที่ 8** แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.
ระดับสูง (n = 20)	1.15	1.42
ระดับปานกลาง (n = 20)	0.40	0.99
ระดับต่ำ (n = 20)	0.35	0.67

n = 60

จากตารางที่ 8 พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 และรองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง โดยมีความ

เฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

**ตารางที่ 9** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p - Value
ระหว่างกลุ่ม	6.100	2	3.050	2.622	.081
ภายในกลุ่ม	66.300	57	1.163		
รวม	72.400	59			

\*  $p < 0.05$

จากตารางที่ 9 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่แตกต่างกัน ( $p > 0.05$ ) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์โดยวิธี Scheffe ได้ผลดังตารางที่ 10 ดังนี้

**ตารางที่ 10** แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ					
	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	Mean difference	p - Value	Mean difference	p - Value	Mean difference	p - Value
ระดับสูง	-	-	0.65	<u>0.172</u>	0.70	<u>0.131</u>
ระดับปานกลาง	-	-	-	-	5.00E-02	<u>0.989</u>
ระดับต่ำ	-	-	-	-	-	-

\*  $p < 0.05$

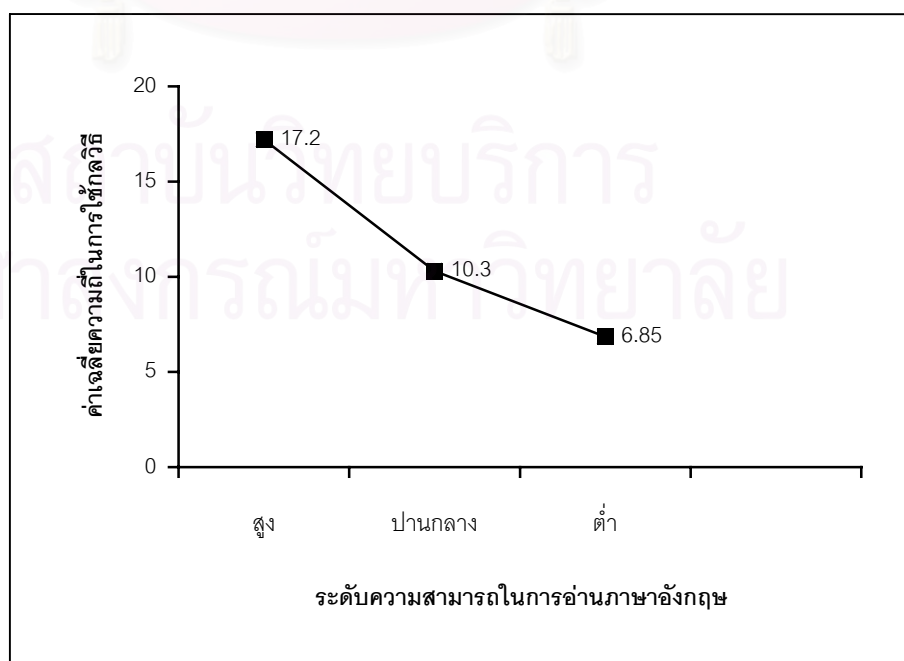


จากตารางที่ 10 พบว่า กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิบัติสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 และ ระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 ไม่มีความแตกต่างกัน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิบัติสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 และ ระดับต่ำ โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ไม่มีความแตกต่างกันเช่นกัน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิบัติสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ไม่มีความแตกต่างกันด้วยเช่นกัน

### สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.3

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง จะใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และระดับต่ำ

**แผนภูมิที่ 5** แสดงค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ



**ตารางที่ 11** แสดงความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน	
	ความถี่	ร้อยละ
ระดับสูง	344	19.52
ระดับปานกลาง	206	17.56
ระดับต่ำ	137	11.67
ผลรวม	687	58.56

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 137 ร้อยละเท่ากับ 11.67 น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง โดยมีความถี่เท่ากับ 344 ร้อยละเท่ากับ 29.32 และน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง โดยมีความถี่เท่ากับ 206 ร้อยละเท่ากับ 17.56

**ตารางที่ 12** แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.
ระดับสูง (n = 20)	17.20	5.27
ระดับปานกลาง (n = 20)	10.30	2.43
ระดับต่ำ (n = 20)	6.85	2.92

2. n = 60

จากตารางที่ 12 พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.27 และรองลงมาก็คือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 และนักเรียนที่มีความสามารถในการ

อ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.85 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92

**ตารางที่ 13** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภท กลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับสูง ระดับปานกลาง และ ระดับต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p - Value
ระหว่างกลุ่ม	1110.900	2	555.450	39.480	.000*
ภายในกลุ่ม	801.950	57	14.069		
รวม	1912.850	59			

\* p < 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Tamhane ปรากฏผลในตารางที่ 14 ดังนี้

**ตารางที่ 14** แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจาก ผู้อ่าน กับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายคู่โดยวิธี Tamhane

ระดับความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ					
	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	Mean difference	p- Value	Mean difference	p- Value	Mean difference	p- Value
ระดับสูง	-	-	6.90	.000*	10.35	.000*
ระดับปานกลาง	-	-	-	-	3.45	.000*
ระดับต่ำ	-	-	-	-	-	-

\* p < 0.05

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.27 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.27 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### **ตอนที่ 3** กรณีศึกษาการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

#### **กรณีศึกษาที่ 1** นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง

##### **ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน**

นางสาวสุนิตย์ (นามสมมุติ) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม จำนวน 25 ข้อ นางสาวสุนิตย์ สามารถตอบแบบวัดถูกเป็นจำนวน 16 ข้อ

##### **รายละเอียดเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์**

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม นางสาวสุนิตย์ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ทั้ง 3 กลวิธี คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ดังจะดูได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

1. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน (text-initiated strategies)

##### **ตัวอย่างที่ 1**

ข้อความ : They are made with different corn , wheat , .....6.....etc.

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมุติ) : (They are made with different corn , wheat ) and ข้อนี้

มันเหมือนกับกรยกตัวอย่างนะคะ

## ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : This is covered with .....10..... This is a sauce made with the juice that was obtained when the meat was cooked.

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมติ) : gravy This is a sauce มันก็น่าจะอธิบายคำที่มาข้างหน้า ก็คือ ไข่ตัวเนี่ย สิ่งนี้มันก็น่าจะเป็นซอส มันก็น่าจะเป็นเกรวี่

## 2. กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies)

### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : .....with fried bread, fried tomatoes or .....2.....

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมติ) : ไข่ 2 ขอดเคาแล้วกัน เป็นอาหารเช้า black pudding มันก็น่าจะเป็นเครื่องต้มได้ คล้ายๆ coffee หรือปาวก็ไม่รู้

### ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : For your midday meal you will be given a packed lunch. It consists of some.....8.....

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมติ) : ในฤดูหนาวเนี่ย มันก็จะหนาวใช่ปะ ก็ต้องกินอะไรที่อบอุ่น ในตอนกลางวันเนี่ยต้องกินอะไรที่แพ็คไป มันน่าจะเป็นอาหารที่แพ็คไป มันน่าจะเป็นอาหารที่ทำง่าย ๆ มันก็น่าจะเป็น sandwiches

## 3. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (Reader-initiated Strategies)

### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : For dinner time the most difficult thing people eat is meat

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมติ) : For dinner time the most difficult thing people eat is meat อาหารที่คนกินส่วนมากจะเป็นเนื้อ

### ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : For dinner time the most difficult thing people eat is meat, accompanied by two different boiled vegetables. This is covered with .....10.....

นางสาว สุนิตย์ (นามสมมติ) : two different boiled vegetables. This is covered

with มันน่าจะเป็น gravy เพราะน้ำเกรวี่มันจะมีลักษณะเหมือนน้ำซอส  
เคยดูตามรายการอาหารมาบ้างเหมือนกัน แต่ก็ไม่แน่ใจเท่าไร

### บทสรุป

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม พบว่า นางสาว  
สุนิตย์ (นามสมมติ) ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมทั้ง 3 วิธี คือ กลวิธีการรู้คำ  
ศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ซึ่งม  
ีความถี่ในการใช้กลวิธีแต่ละกลวิธีแตกต่างกัน คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่  
นางสาวสุนิตย์ ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน โดยมีความถี่เท่ากับ 30 ครั้ง  
และ รองลงมาคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน โดยมีความถี่เท่ากับ 12 ครั้ง และกลวิธีที่  
นางสาวสุนิตย์ ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ โดยมีความถี่เท่ากับ 5 ครั้ง

### กรณีศึกษาที่ 2 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง

#### ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

นายชนะชัย (นามสมมติ) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความ  
สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ  
ศัพท์ทางวัฒนธรรม จำนวน 25 ข้อ นายชนะชัย สามารถตอบแบบวัดถูกเป็นจำนวน 8 ข้อ

#### รายละเอียดเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม นายชนะชัย  
ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ทั้ง 3 กลวิธี คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์  
ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ดังจะดูได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

1. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน (text- initiated strategies)

##### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : Cereals are also very popular. The most common are .....5.....

นายชนะชัย (นามสมมติ) : Cereals are also very popular. The most common  
are ข้อ 5 cornflakes

2. กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies)

##### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : There is space for a seating area near (3) a stone fireplace

นายชนะชัย (นามสมมติ) : There is space for a seating area near (3) a stone

fireplace ข้อ 3 คู่กับ C มันน่าจะเป็นอะไรที่เกี่ยวกับไฟ แต่ดูจากภาพแล้วมันเป็นไฟ

## ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : The dining room is next to the living room. You can see a stream and a courtyard

นายชนะชัย (นามสมมติ) : dining room is next to the living room. You can see a stream and a courtyard stream แล้วก็ courtyard น่าจะเป็น I เพราะเป็นสนามหญ้ามีลำธารอยู่ข้าง ๆ ก็เดาว่าเป็น I

3. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (reader - initiated strategies)

## ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : Walking through the front door, you will find a big living room.

There is space for a seating area near (3) a stone fireplace

นายชนะชัย (นามสมมติ) : Walking through the front door, you will find a big living room. There is space for a seating area near (3) a stone fireplace the front door หน้าประตู

## ตัวอย่างที่ 2

ข้อความ : ...you will find a big living room

นายชนะชัย (นามสมมติ) : you will find a big living room ห้องรับแขกขนาดใหญ่

## บทสรุป

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม พบว่า นายชนะชัย (นามสมมติ) ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ทั้ง 3 กลวิธีคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ซึ่งมีความถี่ในการใช้กลวิธีแต่ละกลวิธีแตกต่างกัน คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่นาย ชนะชัย ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 10 ครั้ง และรองลงมาคือกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 5 ครั้ง และ กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่นาย ชนะชัย ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ โดยมีความถี่เท่ากับ 2 ครั้ง

### กรณีศึกษาที่ 3 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ

#### ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

นางสาวทิพวรรณ (นามสมมติ) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมจำนวน 25 ข้อ นางสาวทิพวรรณ สามารถตอบแบบวัดถูกเป็นจำนวน 5 ข้อ

#### รายละเอียดเกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม นางสาวทิพวรรณ ได้ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม 2 กลวิธี คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ดังดูได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

1. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน (text-initiated strategies)

##### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : A US boxer who was the youngest person to win the world

Heavyweight title in 1986. He was sent to prison for three years for rape. In 1997, he was in the news for biting Holyfield's ear during a fight.

นางสาวทิพวรรณ (นามสมมติ) : A US boxer boxer ก็เป็นนักมวย Mike Tyson

2. กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (reader-initiated - strategies)

##### ตัวอย่างที่ 1

ข้อความ : A bathroom between the front and the middle

นางสาวทิพวรรณ (นามสมมติ) : ห้องอาบน้ำอยู่หน้า และกึ่งตรงกลาง ข้อ 8 ต้องเป็นรูป F

#### บทสรุป

จากการทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม พบว่า นางสาวทิพวรรณ (นามสมมติ) ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม 2 กลวิธี คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ซึ่งมีความถี่ในการใช้กลวิธีแตกต่างกัน คือ นางสาวทิพวรรณ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 5 ครั้ง ซึ่งมากกว่า กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านโดยมีความถี่เท่ากับ 3 ครั้ง นางสาวทิพวรรณ ไม่ได้ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ในการรู้ความหมายคำศัพท์



## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษาที่ 1 ซึ่งได้แก่ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนปทุมวิไล โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ ซึ่งตัวอย่างประชากรนี้ได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จากโรงเรียนดังกล่าว โรงเรียนละ 20 คน ได้ตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษาทั้งหมดจำนวน 60 คน

ผู้วิจัยได้จำแนกตัวอย่างประชากรดังกล่าวออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 4 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 2 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกรด 1 ได้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงจำนวน 20 คน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางจำนวน 20 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำจำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผู้วิจัยมีการวิเคราะห์คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมจากหนังสือเรียนวิชาภาษา

อังกฤษหลัก Blueprint เล่ม 1, 2 และ 3 เพื่อนำคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มีในหนังสือเรียน มาสร้างแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมแบ่งเป็น 3 ตอน ตามลักษณะการวัดและเนื้อหาของคำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ต่างประเทศ คือ ตอนที่ 1 คำเกี่ยวกับบุคคล มีจำนวน 5 คำ ซึ่งมีรูปแบบเป็นบทอ่านสั้น ๆ ที่บรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ โดยนักเรียนจะต้องอ่านบทอ่านสั้น ๆ และ เลือกชื่อบุคคลมาเติมให้เข้าคู่กันอย่างถูกต้อง ตอนที่ 2 เป็นบทอ่านเกี่ยวกับอาหาร โดยในบทอ่านจะมีช่องว่างเว้นไว้ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารที่ให้มาจำนวน 10 คำ เติมในช่องว่างให้ถูกต้อง ตอนที่ 3 เป็นบทอ่านเกี่ยวกับสถานที่ โดยในบทอ่านจะประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของบ้านขีดเส้นใต้ไว้จำนวน 10 คำ นักเรียนอ่านบทอ่านซึ่งมีคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ขีดเส้นใต้ไว้ และนักเรียนเลือกรูปภาพที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้นั้นมาจับคู่กัน

ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมไปใช้กับตัวอย่างประชากร โดยให้นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ขณะที่นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์ นักเรียนจะใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดแบบมีการกระตุ้น (prompted think - aloud technique) เพื่อแสดงให้เห็นกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่นักเรียนใช้ โดยขณะที่นักเรียนแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดนี้ ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงคำพูดของนักเรียนไว้ นักเรียนทำแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมใช้เวลาประมาณ 30 นาที

หลังจากเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนำเทปที่บันทึกเสียงคำพูดของนักเรียนไว้มาถอดเทปอย่างละเอียด จากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะคำพูดของนักเรียนในข้อที่นักเรียนตอบถูกมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคำพูดของนักเรียนในข้อที่นักเรียนตอบถูกมาวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยแบ่งคำพูดของนักเรียนตามหน่วยความคิด (idea unit) ก่อนนำมาวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ตามกรอบการแบ่งกลวิธีของ Jimenez , Garcia และ Pearson (1997) ที่แบ่งกลวิธีเป็น 3 กลวิธีใหญ่ ๆ คือ 1.) กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (text – initiated strategies) 2.) กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies) และ 3.) กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (reader - initiated strategies) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญ 2 คน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกลวิธีตรวจแก้ไขการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้ง

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์กลวิธีการรู้คำศัพท์เชิงคุณภาพ มาวิเคราะห์ทางสถิติเชิงอ้างอิง โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (the chi – square test) เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์

ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

## สรุปผลการวิจัย

### 1. กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ที่ศึกษาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไค - แสควร์ พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

#### 1.1 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน

นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านเป็นอันดับที่สองเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ทั้งสามกลวิธี คือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านมีความถี่เท่ากับ 451 ครั้ง ร้อยละเท่ากับ 38.44

#### 1.2 กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์

นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์เป็นอันดับสุดท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ทั้งสามกลวิธี คือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์มีความถี่เท่ากับ 35 ครั้ง ร้อยละเท่ากับ 2.98

#### 1.3 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน

นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นอันดับที่หนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ทั้งสามกลวิธี คือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมีความถี่เท่ากับ 687 ครั้ง ร้อยละเท่ากับ 58.56

## 2. ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านในระดับค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ในระดับค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน ในระดับค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านในระดับค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### 2.1 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง

เมื่อพิจารณาตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และระดับต่ำ นั่นคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางและระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 ร้อยละเท่ากับ 19.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.20 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุดเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 ร้อยละเท่ากับ 19.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.27 แต่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางและระดับต่ำ คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำเหมือน



เท่ากับ 11.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92 และ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และระดับสูง คือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำเหมือนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงและระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 ร้อยละเท่ากับ 0.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

## อภิปรายผล

### 1. กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด และรองลงมาคือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และนักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด

#### 1.1 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านเป็นอันดับที่สอง เมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน จากการศึกษางานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ พบเช่นกันว่า กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์มักจะเป็นกลวิธีที่มาจากบทอ่าน เช่นงานวิจัยของ Nakamura (1999) ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนญี่ปุ่น จากผลการวิจัยพบเช่นกันว่า กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์บ่อยที่สุด คือ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม 2 ภาษา การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้ความรู้เดิม และการคาดเดาความหมายจากโครงสร้าง นอกจากนี้งานวิจัยของ Pratyaniwet (2001) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย จากผลการวิจัยพบเช่นกันว่า นักเรียนใช้กลวิธีการใช้บริบทมากที่สุดทั้งในเนื้อหาที่คุ้นเคย และเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย

การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากบทอ่านมากเป็นอันดับที่สอง เมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มา

จากผู้อ่าน อาจเนื่องมาจาก ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ครูผู้สอนมีความสำคัญกับการเรียนการสอนมากกว่านักเรียน ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติให้มีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแล้วก็ตาม แต่ยังมีครูหลายคนที่ยังคงปฏิบัติเช่นเดิม เนื่องจาก ครูมีความรู้สึกยังไม่คุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลง ครูมีความเคยชินกับการสอนแบบเดิม เช่น ครูมักจะแปลบทอ่านให้นักเรียนฟัง และเน้นให้นักเรียนตอบคำถามที่แสดงความเข้าใจมากกว่าการเน้นกระบวนการที่สร้างให้เกิดความเข้าใจ ดังนั้นเมื่อครูใช้วิธีการสอนด้วยวิธีการแปลแบบเดิม ทำให้นักเรียนมีความเคยชินกับวิธีการแปล และ นำกลวิธีการแปลนั้นมาใช้ในการเรียนภาษา และ การรู้คำศัพท์ ดังงานวิจัยของ Brocher (1990) ที่พบว่าผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่เน้นการสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้นักเรียน แต่มุ่งเน้นเนื้อหาเป็นสำคัญ หรือบางครั้งผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีและได้นำกลวิธีไปใช้สอนให้แก่ผู้เรียน แต่กลวิธีที่ผู้สอนนำไปสอนนั้นเป็นกลวิธีเดิม ๆ เช่น กลวิธีการใช้บริบท ซึ่งจะเห็นได้เป็นอย่างมากว่าเป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้บ่อยในการเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก อย่างไรก็ตามจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ พบว่า มีนักการศึกษาและนักวิจัยที่สำคัญได้กล่าวถึง และ ให้ความสำคัญกับกลวิธีที่มาจากบทอ่านในการช่วยการเรียนรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก เช่น Nation (2001) ได้กล่าวเกี่ยวกับการใช้กลวิธีที่ช่วยในการรู้คำศัพท์ เช่น กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (guessing words in context) และ กลวิธีการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ (recognizing word parts) Nuttall (1996) ได้สนับสนุนว่า กลวิธีการใช้บริบทเป็นหนึ่งในสามของกลวิธีการรู้ความหมายคำศัพท์ที่สำคัญ นอกจากนี้ Dubin และ Olshtain (1993) Huckin และ Bloch (1993) ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาการใช้บริบทในการรู้ความหมายคำศัพท์ของนักเรียนเช่นกัน Barnett (1988) ได้ศึกษาการใช้บริบท และ ศึกษาผลของการยอมรับการใช้กลวิธีที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ตระหนักถึงกลวิธีในการอ่าน และมีความเชื่อและยอมรับว่าเขาสามารถใช้กลวิธีได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักการศึกษาและนักวิจัยได้เน้นเกี่ยวกับการใช้บริบทในการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์เป็นอย่างมาก ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จึงนำกลวิธีการใช้บริบทมาสอนให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงมีความรู้ และคุ้นเคยกับกลวิธีการใช้บริบทมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงพบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านซึ่งประกอบด้วย กลวิธีการใช้บริบทในปริมาณมากเช่นกัน

## 1.2 กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ พบเช่นกันว่า นักเรียนจะใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ในการรู้ความหมายคำศัพท์น้อยมาก แต่นักเรียนจะใช้กลวิธีที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีที่มาจากผู้อ่านมากกว่า

การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากระบบการเรียนการสอน และสภาพการเรียนการสอนของประเทศไทย ที่ไม่ได้เน้นและฝึกฝนให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้การใช้กลวิธีที่มาจากผู้อ่านสัมพันธ์กับกลวิธีที่มาจากบทอ่าน การตั้งคำถาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์มากต่อการเรียนรู้ และการแก้ไขปัญหา เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ในขณะที่นักเรียนอ่านบทอ่าน นักเรียนจะต้องคอยแก้ไขปัญหา นอกจากนี้การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากลักษณะทางวัฒนธรรมของนักเรียนไทย คือ นักเรียนไทยส่วนมากจะไม่คุ้นเคยกับการตั้งคำถามและตอบคำถามด้วยตนเอง ผนวกกับการไม่ได้รับการฝึกฝนจากครู ทำให้นักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับการคิดวิเคราะห์ และนำกลวิธีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่กลวิธีการตั้งคำถาม และ กลวิธีการอ้างอิง นี้มาใช้ในการแก้ไขปัญหาของการรู้คำศัพท์ นอกจากนี้สาเหตุของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และลักษณะทางวัฒนธรรมของนักเรียนไทย การที่นักเรียนใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด น่าจะเนื่องมาจากสไตล์ในการเรียนรู้ (learning style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักการศึกษา และนักวิจัยจำนวนมากให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้ นั่นคือ Kinsella (1995) กล่าวว่า สไตล์ในการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการตามธรรมชาติที่เป็นนิสัย เป็นที่ชื่นชอบของบุคคลแต่ละบุคคล ในการรับประมวลและเก็บรักษาข้อมูลใหม่ โดยไม่คำนึงถึงกลวิธีในการสอนอื่น ๆ นักการศึกษา และนักวิจัยส่วนใหญ่พบว่าสไตล์ในการเรียนรู้ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน เช่น Cotterall (1999) กล่าวว่าผู้เรียนภาษามีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีเป้าหมายต่างกันไปตามลักษณะส่วนตัวต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน นักเรียนมีสไตล์ในการเรียนรู้ที่ต่างกัน จากงานวิจัยของ ปัญชลีย์ วาสนสมสิทธิ์ (2000) ที่ได้ศึกษาสไตล์การเรียนรู้ของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัญชลีย์ วาสนสมสิทธิ์ ได้ให้คำแนะนำว่า ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทำความเข้าใจ และ ได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ เนื่องจากจะช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและสามารถใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด อาจเนื่องมาจาก ระบบการเรียนการสอน ลักษณะทางวัฒนธรรมของนักเรียนไทย และ สไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนไทย



### 1.3 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ จากการศึกษางานวิจัย และ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ พบเช่นกันว่า กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ มักจะเป็นกลวิธีที่มาจากผู้อ่าน เช่นงานวิจัยของ Siriganjanawong (1998) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม และ กลวิธีการใช้บริบทมากกว่ากลวิธีอื่น ๆ และจากงานวิจัยของ Pratyaniwet (2001) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการรู้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาที่คุ้นเคย และที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย และจากการวิจัย พบเช่นกันว่า นักเรียนใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมมากที่สุด สำหรับเนื้อหาที่คุ้นเคย

การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีปฏิสัมพันธ์ อาจเนื่องมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธี เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้คำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทั้งหมด ทำให้เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม นักเรียนจะเลือกใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรม กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม เช่น คำศัพท์คำว่า scrambled eggs ซึ่งเป็นอาหารที่ไม่ใช่อาหารไทย นักเรียนบางคนเมื่อเห็นคำศัพท์คำนี้ก็ไม่รู้จัก แต่บางคนก็ใช้พื้นความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่แล้วเกี่ยวกับศัพท์คำนี้ เพื่อรู้ความหมายของคำศัพท์ และเติมได้ถูกต้อง เช่นนักเรียนจะบอกว่า "อ้อ คำศัพท์คำนี้ เคยกินกับคุณพ่อ ตอนเช้า ๆ ฝรั่งเศสจะกินกัน จำได้ " คำศัพท์คำว่า gravy นักเรียนใช้พื้นความรู้เดิมในการรู้ความหมายคำศัพท์โดยบอกว่า " มันน่าจะเป็นเกรวี่ เพราะน้ำเกรวี่มันจะมีลักษณะเหมือนน้ำซอส เคยดูตามรายการอาหารมาบ้างเหมือนกัน "

นอกจากนี้การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด อาจจะเนื่องมาจาก ระบบการเรียนการสอน และ สภาพแวดล้อมของนักเรียน จากงานวิจัยของ สุมล จักรแก้ว (2536) แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังใช้วิธีเดิมคือ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลวิธีการจำคำศัพท์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่ได้ใช้วิธีการสอนคำศัพท์แบบแปล และแบบบริบทในการทดลอง นอกจากนี้สภาพแวดล้อมของนักเรียนน่าจะเป็นสาเหตุที่สำคัญเช่นกัน ดังที่ Nation (2001) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการสอนคำศัพท์ การวิเคราะห์สิ่งแวดลอมของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอนคำศัพท์ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของนักเรียนไทยในการเรียนภาษาที่สองนั้น จะใช้ภาษาที่หนึ่งเป็นส่วนใหญ่ ครูมักจะใช้วิธีการแปล ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับวิธีการแปล และนำวิธีการแปลมาใช้

ในการรู้ความหมายคำศัพท์ ซึ่งกลวิธีการแปลนี้ เป็นกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ซึ่งนักเรียนใช้ในปริมาณความถี่มากที่สุดร้อยละ เท่ากับ 58.56

จากงานวิจัยนี้ทำให้ผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหลายทราบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านมากเป็นอันดับหนึ่ง และใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านรองลงมา และใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด จากแนวความคิดของรูปแบบการอ่าน (model of reading) ที่ประกอบด้วย กระบวนการวิเคราะห์จากบทอ่านสู่สมอง (bottom-up process) และ กระบวนการวิเคราะห์จากสมองสู่บทอ่าน (top-down process) และกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (interactive process) จากผลการวิจัยนี้ การที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน (reader-initiated strategies) มากที่สุด นั้นหมายถึงว่า นักเรียนใช้แนวความคิดของกระบวนการวิเคราะห์จากสมองสู่บทอ่าน (top-down process) มาใช้ในการอ่าน คือ การที่นักเรียนใช้กลวิธีการแปล หรือ ใช้พื้นฐานความรู้เดิมทางวัฒนธรรม ช่วยแก้ปัญหาในการรู้คำศัพท์ และการที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน (text – initiated strategies) รองลงมา นั้นหมายถึงว่า นักเรียนใช้แนวความคิดของกระบวนการวิเคราะห์จากบทอ่านสู่สมอง (bottom-up process) คือ การที่นักเรียนแก้ไขปัญหาคำศัพท์ โดยดูจากบทอ่านเป็นหลัก เช่น ดูจากบริบทข้างหลังคำศัพท์ และการที่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์ (interactive strategies) น้อยที่สุด นั้น หมายถึงว่า นักเรียนใช้แนวความคิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (interactive process) มาช่วยในการอ่านน้อยมาก

## 2. ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แตกต่างกัน แต่นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

### 2.1 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางและระดับต่ำ

การที่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด สอดคล้องกับแนวความคิดหลักของสมมติฐานระดับภาษา (linguistic threshold hypothesis) ซึ่งอธิบายไว้ว่า ก่อนที่ผู้เรียนจะนำกลวิธีในการอ่านไปช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทางภาษาก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้นการที่ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาในระดับดี จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านระดับดี ผู้เรียนไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีการเรียนต่าง ๆ มาใช้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ Lee และ Shallert (1997) ได้ทำการวิจัยและ พบว่า ผู้อ่านจะไม่สามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ ถ้าผู้อ่านไม่มีความสามารถทางภาษาเกี่ยวกับบทอ่านนั้นเพียงพอ และ Kletzein (1991) พบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง และ ต่ำ รับรู้และใช้กลวิธีทั่วไปได้เหมือนกันแต่ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะมีความหลากหลาย และมีความยืดหยุ่นในการใช้กลวิธีมากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ Carrell (1991) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง และ ความสามารถทางภาษาที่สองมีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง เช่นเดียวกับ Gu และ Johnson (1996) พบเช่นกันว่า นักเรียนกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายมากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อน

## 2.2 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นอันดับสอง เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงและระดับต่ำ

การที่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นอันดับสอง เนื่องจากระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ตามสมมติฐานระดับภาษา (linguistic threshold hypothesis) ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลาง เป็นผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับที่ดี ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำคือ ในขณะที่ผู้เรียนอ่านบทอ่าน ผู้เรียนไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา และ ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้กลวิธีมาบ้าง ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถนำกลวิธีไปใช้ในการรู้คำศัพท์ได้ จากการศึกษา Carrell (1991) พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง ควรจะได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สองให้ดี เพื่อที่จะถ่ายโอนทักษะการอ่านในภาษาที่หนึ่งมายังภาษาที่สอง จากงานวิจัยนี้ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธี

การรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านร้อยละเท่ากับ 11.25 กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ ร้อยละเท่ากับ 0.68 และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านร้อยละเท่ากับ 17.56 ดังนั้นจากการศึกษาของ Carrell ในงานวิจัยนี้ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับปานกลาง ควรได้รับการพัฒนาความสามารถให้อยู่ในระดับดี และ นักเรียนจึงจะสามารถถ่ายโอนการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ในภาษาที่หนึ่งมายังภาษาที่สองได้

### 2.3 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษาที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงและระดับปานกลาง

การที่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านเป็นอันดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ตามสมมติฐานระดับภาษา ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำด้วยเช่นกัน ในขณะที่ผู้เรียนอ่านบทอ่าน ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาที่อยู่ในบทอ่าน ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาต่ำกว่าระดับที่เหมาะสมในสมมติฐานระดับภาษา ดังนั้นผู้เรียนจึงไม่ค่อยใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ หรือ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ดังเช่นที่ Kletzein (1991) พบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ รับรู้ และ ใช้กลวิธีได้น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง และ Gu และ Johnson (1996) พบว่า นักเรียนกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายน้อยกว่านักเรียนกลุ่มสูง จากงานวิจัยนี้พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน มีความถี่ร้อยละเท่ากับ 7.67 และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์มีความถี่ร้อยละเท่ากับ 0.59 และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านมีความถี่ร้อยละเท่ากับ 11.67 ดังนั้นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ ควรจะได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาให้อยู่ในระดับตามสมมติฐานระดับภาษา ก่อน จึงจะสามารถพัฒนาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ได้

### 3. คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

จากการวิจัยนี้ที่ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมในการทดสอบ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน ประเภทกลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมในการรู้คำศัพท์

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้สอนทักษะการอ่านควรจะตระหนักถึงความสำคัญของคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ในขณะที่นักเรียนกำลังอ่านบทอ่าน และนักเรียนพบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ ในจำนวนของคำศัพท์มากมายที่นักเรียนไม่รู้ความหมายนั้น จำนวนหนึ่งอาจจะเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนใช้กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมในการรู้ความหมายคำศัพท์เหล่านั้น ในการเรียนรู้คำศัพท์ และความหมายคำศัพท์ จะเกิดการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ ความหมาย และ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์นั้นในภาษาที่หนึ่ง และ เมื่อนักเรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง และพบคำศัพท์ในภาษาที่สองที่ไม่เข้าใจ นักเรียนจะเกิดการเชื่อมโยงคำศัพท์ในภาษาที่สองกับวัฒนธรรมในภาษาที่หนึ่ง Rumelhart (1977) ได้ยกตัวอย่างประโยคหนึ่งประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม คือ " Mary heard the ice cream man coming down the street. She remembered her birthday money and rushed into the house " ในประโยคนี้ ถ้านักเรียนคนไหนไม่เคยได้ยินเสียงรถขายไอศกรีม เคยแต่รับประทานไอศกรีมในร้าน ก็คงจะไม่เข้าใจความหมายของ ice cream man และไม่เข้าใจประโยคนี้อย่างดี ดังนั้นการเชื่อมโยงคำศัพท์ในภาษาที่สองกับพื้นความรู้เดิมของภาษาที่หนึ่ง อาจจะทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการรู้ความหมายคำศัพท์ได้ ดังที่ Barnett (1988) ได้กล่าวว่า เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมในภาษาที่หนึ่ง และ วัฒนธรรมในภาษาที่สอง ทำให้เกิดความเข้าใจและมุมมองที่แตกต่างกัน และเมื่อวัฒนธรรมของสองภาษามีความแตกต่างกัน ทำให้เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ในภาษาที่สอง และนักเรียนไม่รู้ความหมายคำศัพท์ นักเรียนจะใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการอ้างอิงที่เชื่อมโยงระหว่างกลวิธีที่มาจากบทอ่าน และ กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน การใช้พื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรม อย่างยากลำบาก เพราะวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของสองภาษา ดังนั้นจากงานวิจัยนี้จึงทำให้เห็นว่านักเรียนใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์มีความถี่ต่ำร้อยละเท่ากับ 2.98 แม้ว่าในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษจะกลายเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้เป็นภาษาสำคัญในการสื่อสาร วัฒนธรรมจึงไม่มีความสำคัญมากในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ประเทศไทย วัฒนธรรมก็ยังคงเป็นเรื่องที่สำคัญ ในการอ่านบทอ่านทั้งหลาย นักเรียนสามารถพบคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการอ่านบทอ่านนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องใช้พื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมช่วยในการรู้ความหมายคำศัพท์

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด ดังนั้น

ผู้บริหารควรสนับสนุน จัดให้มีการอบรม สัมมนา จัดหาตำราเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน กลวิธีการรู้คำศัพท์ให้แก่ครูมากขึ้น เพื่อให้ครูได้เห็นความสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกลวิธีการรู้คำศัพท์ และช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการรู้คำศัพท์ ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

## 2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

### 2.1 กระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

จากผลงานวิจัยนี้ทำให้ผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหลายทราบว่า นักเรียนใช้ กลวิธีการรู้คำศัพท์ประเภทกลวิธีที่มาจากผู้อ่านมากเป็นอันดับหนึ่ง และ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่านรองลงมา และ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด ดังนั้นผู้สอนควรจะนำผลการ วิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนคำศัพท์ โดยที่ผู้สอนควรจะสอนการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ให้แก่ นักเรียนมากกว่าการสอนที่มุ่งเน้นเนื้อหา เพราะการสอนการใช้กลวิธี ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไป ปรับใช้เมื่อนักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์คำอื่น ๆ ต่อไป และผู้สอนควรจะนำกลวิธีการ รู้คำศัพท์ที่หลากหลายไปสอนให้แก่นักเรียน โดยเฉพาะกลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิด การตั้งคำถาม การคาดคะเน ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะช่วยพัฒนาทักษะ การอ่าน และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

### 2.2 กลวิธีการรู้คำศัพท์

#### 2.2.1 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน

จากงานวิจัยนี้พบว่านักเรียนใช้กลวิธีที่มาจากผู้อ่านมากที่สุด และใช้กลวิธีที่มาจากบทอ่านรองลงมา และใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์น้อยที่สุด ผู้สอนจึงควร สอนการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ ให้แก่นักเรียนเพิ่มขึ้น ในการสอนกลวิธีการรู้คำศัพท์ให้แก่ ผู้เรียน Singhal (2001) ได้แนะนำสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนควรตระหนักไว้ได้แก่ 1.) ก่อนที่ผู้สอนจะนำ กลวิธีไปสอนให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรจะต้องสังเกตผู้เรียนของตนเอง โดยสังเกตผู้เรียนว่ามีพื้นฐานความรู้เดิม ในการใช้กลวิธีเป็นอย่างไรบ้าง นักเรียนใช้กลวิธีใดมากที่สุด และใช้กลวิธีใดน้อยที่สุด เพื่อผู้สอน จะได้นำมาตัดสินใจในการเลือกกลวิธีมาสอนให้แก่ผู้เรียน 2.) การสอนกลวิธีจะต้องใช้เวลาในการ สอน ดังนั้นผู้สอนควรจะใช้เวลาในการสอนในวิชาการอ่านเป็นประจำ 3.) การสอนกลวิธีควรจะเป็น การสอนแบบตรง (direct instruction) ให้กับผู้เรียน โดยในช่วงแรกผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นต้น แบบให้แก่ผู้เรียน และจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีด้วยตนเอง โดยในขั้นตอนการฝึกฝนนี้ ผู้ สอนควรจะต้องเตรียมสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนฝึกฝนกันเอง หรือให้ผู้เรียนได้สอนซึ่งกันและกัน 4.) การ

เลือกสื่อที่จะนำมาใช้ในการสอนกลวิธี ผู้สอนควรที่จะเลือกและวิเคราะห์สื่อที่จะนำมาใช้ประกอบการสอนกลวิธี ให้มีความเหมาะสมกับการใช้กลวิธี และ Nation (2001) ได้กล่าวถึงแผนการที่สำคัญที่ผู้สอนจะใช้ในการพัฒนาการรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1.) ครูต้องเลือกกลวิธีที่สำคัญที่จะนำไปสอนให้แก่ผู้เรียน 2.) ครูวางแผนเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะใช้ในการฝึกกลวิธี 3.) ฝึกฝนการใช้กลวิธีให้แก่ผู้เรียน และ 4.) ควบคุม และให้การประเมินผลการใช้กลวิธีของผู้เรียน

## 2.2.2 กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่มาจากบทอ่าน กลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกัน ผู้สอนจึงควรคำนึงว่า ผู้สอนควรที่จะนำกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่หลากหลายมาสอนให้แก่ผู้เรียน ดังที่ Anderson (1999) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีว่า การใช้กลวิธีเพียงกลวิธีเดียวนั้นไม่เพียงพอในการรู้คำศัพท์ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้กลวิธีมากกว่ากลวิธีหนึ่งในการรู้คำศัพท์ เนื่องจากการใช้กลวิธีใดเพียงกลวิธีเดียวนั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านได้ เช่น ในการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม นักเรียนจำเป็นต้องใช้ทั้งกลวิธีการใช้บริบท และ กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิมผนวกกัน

## 2.3 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

### 2.3.1 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าผู้สอนควรที่จะตระหนักว่า นักเรียนทุกคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ผู้สอนจึงควรตระหนักถึงความแตกต่างของระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงสอดคล้องกับหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2543 ที่ต้องการให้ผู้สอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจากงานวิจัยนี้ผู้สอนควรตระหนักว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง นักเรียนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีทักษะทางภาษาดีอยู่แล้ว นักเรียนรู้จักวิธีแก้ไขปัญหาคำศัพท์ที่เหมาะสม และสามารถนำมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเน้นการสอนการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน แต่ผู้สอนสามารถเน้นการสอนกลวิธีการรู้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์ และฝึกฝนให้นักเรียนใช้กลวิธีนี้ได้อย่างคล่องแคล่ว

### 2.3.2 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษปานกลาง

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ แต่น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนกลุ่มที่มีความเหมาะสมเป็นอย่างมากในการฝึกฝนให้ใช้กลวิธีในการแก้ปัญหาในการรู้คำศัพท์ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมทางความสามารถทางภาษา คือ นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับตามสมมติฐานระดับภาษาดีแล้ว แต่นักเรียนยังขาดกลวิธี การแก้ไขปัญหาที่จะนำไปช่วยเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนภาษาดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงควรพัฒนาการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ให้แก่เด็กกลุ่มนี้มากที่สุด โดยมีการฝึกฝนการใช้กลวิธีในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน

### 2.3.3 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ

จากงานวิจัยนี้ จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง และ ระดับปานกลาง เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาเป็นอย่างมาก นักเรียนมีปริมาณคลังคำศัพท์ไม่ถึงตามสมมติฐานของระดับความสามารถทางคำศัพท์ ดังนั้นผู้สอนจึงไม่จำเป็นที่จะนำกลวิธีไปสอนให้แก่เด็กกลุ่มนี้ในทันทีทันใด แต่สิ่งที่ผู้สอนควรกระทำเป็นอันดับแรก คือ พัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนกลุ่มนี้ก่อนให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นปัญหา คือ พัฒนาระดับคำศัพท์ทางการศึกษาของนักเรียนให้อยู่ในระดับต่ำที่สุด 3000 คำ ก่อนที่จะสอนกลวิธี และเมื่อนักเรียนมีความสามารถทางภาษาในระดับที่ดีเพียงพอแล้ว ผู้สอนจึงสามารถนำกลวิธีไปสอนให้แก่เด็กกลุ่มนี้ได้ โดยเน้นให้นักเรียนได้เริ่มเรียนรู้การใช้กลวิธี โดยเริ่มจากกลวิธีง่าย ๆ ก่อน เช่น กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน และ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากบทอ่าน และ ฝึกฝนให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับการนำกลวิธีมาใช้ในการแก้ปัญหาขณะที่นักเรียนกำลังอ่านบทอ่าน

### 2.4 คำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรม

จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมมีความสำคัญในการอ่านบทอ่าน เนื่องจากวัฒนธรรมในภาษาที่หนึ่ง และ วัฒนธรรมในภาษาที่สองแตกต่างกัน ทำให้นักเรียนใช้กลวิธีพื้นความรู้เดิมทางวัฒนธรรมอย่างยากลำบาก ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมนี้ ผู้สอนควรที่จะวิเคราะห์เนื้อหาของบทอ่านที่ผู้สอนจะนำมาให้ผู้เรียนอ่าน เมื่อผู้



สอนพบคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม สิ่งที่ผู้สอนควรจะทำคือ เลือกคำศัพท์เหล่านั้นออกมา และนำมาสอนแยกต่างหาก โดยการสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมนี้ ผู้สอนควรจะสอนในขั้นต้นก่อนการอ่าน (pre-reading)

ผู้สอนควรตระหนักถึงคำถาม 3 คำถามที่ Nation (1990) ได้กล่าวไว้ คือ

- 1.) คำศัพท์อะไรบ้างที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ในประเด็นนี้ก็คือ คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม
- 2.) ผู้เรียนจะเรียนคำศัพท์เหล่านั้นได้อย่างไร ผู้สอนอาจจะสอนคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมก่อนการอ่านบทอ่าน โดยให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมเหล่านั้น

ผู้สอนควรจะตระหนักว่า ผู้สอนจะเลือกบทอ่านอย่างไรบ้างที่จะเหมาะสมกับการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม สื่อการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมที่ผู้สอนจะเลือกนำมาใช้ เช่น หนังสือพิมพ์ ตำราการทำอาหาร และนิตยสารต่าง ๆ ในการสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ผู้สอนอาจจะเลือกคำศัพท์มาจากบทอ่านและนำมาสอนโดยตรงให้แก่ผู้เรียนในช่วงพักการอ่าน หรือ อีกวิธีหนึ่งในการพัฒนาปริมาณคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้นโดยให้ผู้เรียนอ่านหนังสืออ่านนอกเวลา ดังที่ Elley (1991) ได้ศึกษาและพบว่า การอ่านนอกเวลาเรียน (extensive reading) นั้นมีประโยชน์กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนในระยะยาว เช่นเดียวกับ Day, Omura และ Hiramatsu (1991) ที่พบว่า การอ่านนอกเวลาเรียนมีความสำคัญ ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน และ ปริมาณคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาที่สอง Coady (1997) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้คำศัพท์ โดยให้นักเรียนอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาเช่นกัน นักเรียนจะได้มีโอกาสพบเห็นคำศัพท์มากมายจากสื่อของจริง เช่น หนังสือพิมพ์

#### 4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรเลือกกลวิธีการรู้คำศัพท์ที่นักเรียนใช้มากที่สุดในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ กลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่าน และนำมาทำการวิจัยแบบการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาว่ากลวิธีการรู้คำศัพท์ที่มาจากผู้อ่านนี้จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริงหรือไม่ ผลที่ได้จะเป็นแนวทางให้ครุณาไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน และพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

4.2 ควรทำการวิจัยที่มีลักษณะเป็นเชิงคุณภาพมากกว่านี้ โดยการทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยกว่าในงานวิจัยนี้ เพื่อจะได้เห็นผลที่ลึกซึ้ง และชัดเจนยิ่งขึ้น

4.3 ควรทำการวิจัยโดยเลือกใช้คำศัพท์ทั่วไปในการวิจัย และใช้รูปแบบในการสร้างเครื่องมือที่แตกต่างจากงานวิจัยชิ้นนี้ และ ควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่นๆ เพื่อจะให้เห็นผลการวิจัยที่แตกต่างจากงานวิจัยชิ้นนี้ และนำไปพัฒนาต่อไป

4.4 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อกลวิธีการรู้คำศัพท์ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนางลวิธีการรู้คำศัพท์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

- จรัส ไตรบุญ. การศึกษากลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัด กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.
- ตติยา เมฆประยูร. การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2544.
- ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วารสารภาษาปริทัศน์ 18 (2542-2543) : 102-117.
- พลชัย วิริยะสมบัติ. การวิเคราะห์กลวิธีการคาดเดาคำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.
- สุมล จักรแก้ว. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536
- อดิศรา กาดิ๊บ. หน่วยความคิด : อีกทางเลือกหนึ่งของการวิเคราะห์ข้อมูล. วารสารภาษาปริทัศน์ 18 (2542-2543) : 102-117.
- อัฉร วรงค์ไธรร. การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเจตภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2531.

## ภาษาอังกฤษ

- Abbs, B. & Freebairn, I. *Blueprint one*. Bangkok : Thaiwattanapanich, 2536.
- Abbs, B. & Freebairn, I. *Blueprint two*. Bangkok : Thaiwattanapanich, 2536.
- Abbs, B. & Freebairn, I. *Blueprint three*. Bangkok : Thaiwattanapanich, 2536.
- Alderson, J.C. Reading in a foreign language : A reading problem or a language problem ? In J.C. Alderson and A. H. Urganhart (eds), **Reading in a foreign language**, pp. 122-135. New York : Longman, 1984.
- Alderson, J.C. and Urganhart , A.H. (eds). **Reading in a foreign language**. London : Longman, 1984.
- Anderson, N.J. Developing active readers : a pedagogical framework for the second language reading class. **System** 22 (1994) : 179-194.
- Anderson, N.J. **Exploring Second Language Reading Issues and Strategies**. Newbury House Teacher Development : Heinle & Heinle Publisher, 1999.
- Anderson, N.J. Individual Differences in Strategies Use in Second Language Reading and Testing. **The Modern Language Journal** 75 (1991) : 460-472.
- Baker, L. and Brown, A.L. Metacognitive skills and reading. In Pearson, P.D. (ed.) **Handbook of reading research**, pp. 353-394. New York : Longman, 1984.
- Barnett, M.A. Reading through context : How real and perceived strategy use affects L2 comprehension. **The Modern Language Journal** 72 (Summer 1988) : 150-162.
- Bernhardt , E.B. **Reading Development in Second Language Theoretical , Empirical and Classroom Perspectives**. New Jersey : Ablex Publishing Cooperation, 1991.
- Bernhardt, E.B. and Kamil, M.L. Interpreting relationship between L1 and L2 reading – consolidating the linguistic threshold and the linguistic interdependence hypothesis. **Applied Linguistics** 16 (March 1995) : 15-34.
- Brisbois, J.E. Connections Between First And Second Language Reading . **Journal of Reading Behavior** 27 (1995) : 565-584.
- Brown, H.D. **Principles of Language Learning and Teaching** . New York : Addison Wesley Longman, 2000.

- Boosakorn, V. and Pramarn S. Understanding lexical guessing in scientific contexts. **Studies in Language and Language Teaching**. 9 : (December 2000) : 38-61.
- Cameron, L. **Teaching Languages to Young Learners**. Cambridge : Cambridge University Press, 2001.
- Carell, P.L. Second Language Reading : Reading Ability or Language Proficiency ?. **Applied Linguistics** 12 (1991) : 159-179.
- Carrell, P.L. Content and Formal Schemata in ESL Reading. **TESOL Quarterly** 21 (September 1987) : 461-481.
- Carrell, P.L. Interactive text processing : implications for ESL / second language classroom. In Carrell, P.L., Devine, J. and Eskey, E.D. **Interactive Approches to Second Language Reading**. Cambridge : Cambridge University Press, 1988.
- Carrell, P.L. Metacognitive awareness and second language reading. **The Modern Language Journal** 73 (1989) : 121-134.
- Carrell, P.L. , Devine, J. and Eskey, E.D. **Interactive Approaches to Second Language Reading**. Cambridge : Cambridge University Press, 1988.
- Casanave, C.P. Comprehension Monitoring in ESL Reading Achievement : A Neglected Essential. **TESOL Quarterly** 22 ( June 1988 ) : 290.
- Chamot, A.U. and El-Dinary, P.B. Children's learning strategies in language immersion classrooms. **The Modern Language Journal** 83 (Autumn 1999) : 319-338.
- Cheng, H.C. and Graves, M.F. Effects of previewing and providing background knowledge on Taiwanese college students' comprehension of American short stories. **TESOL Quarterly** 29 (1995) : 663-686.
- Clarke, M. Reading in Spanish and English : evidence from adult ESL students. **Language Learning** 29 ( June 1979) : 121-150.
- Coady, J. A Psycholinguistic Model of the ESL Readers. In R.Mackay, B. Barkman, and R.R. Jordan (eds), **Reading in a Second Language : Hypothesis Organization and Practice**, pp. 5-12. Rowley Mass : Newbury House Publishers, 1979.
- Coady, J., Magoto, J., Hubbard, P., Graney, J. and Mokhatari, K. High frequency vocabulary and reading proficiency in ESL reading. In T. Huckin, M. Haynes and J. Coady (eds) **Second language reading and vocabulary learning**, pp. 217-228. Norwood, NJ : Ablex, 1993.

- Coady, J. and Huckin, T. **Second Language Vocabulary Acquisition**. Cambridge : Cambridge University Press, 1997.
- Cohen, A.D. and Hosenfeld, C. Some uses of mentalistic data in second language research. **Language Learning** 31 (1981) : 285-313.
- Cotterall, S. Key variables in language learning : what do learners believe about them ? **System** 27 (1999) : 493-513.
- Day, R., Omura, C. and Hiramitsu, M. Incidental vocabulary learning and reading. **Reading in a Foreign Language** 7 (1991) : 541-553.
- Dubin, F. and Bycina , D. Academic reading and the ESL / EFL teachers. In M. Celce Murcia (eds), **Teaching English as A Second or Foreign Language** , pp. 195-215. New York : Newbury House, 1991.
- Dubin, F. and Olshtain, E. Predicting word meanings from contextual clues : Evidence from L1 readers. In T. Huckin, M.Haynes, and J. Coady (eds), **Second language reading and vocabulary learning**, pp. 181-202. Norwood, NJ : Ablex, 1993.
- Elley, W.B. Acquiring Literacy in a second language : the effect of book based programmes. **Language Learning** 41 (1991) : 375-411.
- Ericsson, K.A. and Simon, H.A. **Protocol analysis : Verbal reports as data**, Cambridge, MA : MIT Press, 1984.
- Eskey, D.E. Holding in the bottom: an Interactive approach to the language problems of second language readers. In P.L. Carrell , J. Devine , and D.E. Eskey (eds), **Interactive approaches to second language reading**, pp. 93-100. Cambridge : Cambridge University Press, 1995.
- Fry, E. **Elementary reading instruction**. McGraw-hill, NY : 1977.
- Goodman, K.S. Reading : a psycholinguistic guessing game. **Journal of the Reading Specialists** 5 (1967) : 126-135.
- Goodman, K.S. and Fleming, J.T. **Psycholinguistics and the teaching of reading**. Newark, DE : IRA, 1969.
- Grabe, W. Current developments in second language reading research. **TESOL Quarterly** 25 (1991) : 375-406.
- Green, A. **Studies in Language Testing 5 : Verbal protocol analysis in language testing research**, Cambridge : Cambridge University Press, (1998).

- Gu, Y and Johnson, R.K. Vocabulary learning strategies and language learning outcomes. **Language Learning**. 46 (1996) : 643-665.
- Gu, Y. Gender, Academic Major And Vocabulary Learning Strategies of Chinese Learners. **RELC Journal** 33 : 1 ( June 2002) : 35-54.
- Harmon , J.M. Vocabulary teaching in a seventh – grade Literature- based classroom. **Journal of adolescent and adult literacy** 41 (April 1998) : 518-529.
- Harmon, J.M. Initial encounters with unfamiliar words in independent, **Reading Research in the Teaching of English** 33 (February 1999) : 304-338.
- Haynes, M. and Baker , I. American and Chinese readers learning from lexical familiarization in English texts. In T. Huckin, M. Haynes and J. Coady (eds), **Second Language Reading and Vocabulary Acquisition**, pp. 130-152. Norwood, NJ : Ablex, 1993.
- Hoover, W.A. and Tunmer , W. E. The components of reading . In G.B. Thompson, W.E. Tunmer and T. Nicholson (eds), **Reading Acquisition Process** , pp.1-19. Clevedon, Avon : Multilingual Matters,1993.
- Huckin, T. and Broch, J. Strategies for inferring word-meanings in context : A cognitive model. In T. Huckin, M. Haynes and J. Coady (eds), **Second Language reading and Vocabulary Acquisition**, pp. 153-178. Norwood, NJ : Ablex, 1993.
- Hudson, T. The Effects of Induced Schemata on the Short Circuit in L2 Reading : Non-Decoding Factors in L2 Reading Performance. **Language Learning** 32 (1982) : 1-31.
- Jimenez , R.T. The strategic reading abilities and potential of five low-literacy Latina/o readers in middle school. **Reading Research Quarterly** 32 (July - September 1997) : 224-243.
- Jimenez , R.T. , Garcia , E. and Pearson , P.D. The reading strategies of bilingual Latina/o students who are successful readers : opportunities and obstacles. **Reading Research Quarterly** 31 (January - March 1996) : 90-112.
- Katib , Adisara . **A descriptive study of Thai EFL students comprehension monitoring strategies when reading in English**. Doctor of Philosophy Thesis, Department of Communication and Social Foundations , University of Victoria, 1997.

- Kinsella, K. Understanding and empowering diverse learners in the ESL classroom. In J.M. Reid (eds) *Learning styles in the ESL/EFL classroom* (pp. 170-195). Boston : Heinle & Heinle, (1995).
- Kletzein, S.B. Strategy Use by Good and Poor Comprehenders Reading Expository Text of Differing Levels. *Reading Research Quarterly* 21, 1 (1991) : 67-83.
- Koda, K. L2 word recognition research : a critical review. *The Modern Language Journal* 80 (Winter 1996) : 450-477.
- Laufer , B. The lexical plight in second language reading : Words you don't know, words you think you know and words you can't guess. In J. Coady and T. Huckin (eds), *Second Language Vocabulary Acquisition* , pp. 20-34. Cambridge : Cambridge University Press, 1997.
- Laufer, B. How much lexis is necessary for reading comprehension ? In P.J.L. Arnaud and H. Bejoint (eds) , *Vocabulary and Applied Linguistics* , pp. 126-132. Basing Stoke: Macmillan, 1991.
- Lee , J.W. and Shallert , D.L. The relative contribution of L2 language proficiency and L1 reading ability to L2 reading performance : A test of the threshold hypothesis in an EFL context. *TESOL Quarterly* 31(Winter 1997) : 713-739.
- Levine., A. and Reves, T. Does the method of vocabulary presentation make a difference ? *TESL Canada Journal* 8 (1990) : 37-51.
- Matsumoto, K. Verbal – report data and introspective methods in second language research : State of the art. *RELC Journal* 24 (1993) : 32-60.
- Nakamura, T. Social aspects of the use of word attack strategies : the case of Japanese EFL Learners. *Thai TESOL Bulletin* (February 1999) : 53-63.
- Nation , I.S.P. *Teaching and Learning Vocabulary*. New York : Newbury House Publishers, 1990.
- Nation , I.S.P. *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge : Cambridge University Press, 2001.
- Nunan , D. *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press, 1989.
- Nuttal, C. *Teaching Reading skills in a foreign language*. London : Heinemann Educational, 1996.



- Olson, G., Duffy, S. and Mack, R. Think-out-loud as a method for studying real time comprehension processes. In D.E. Kieras & M.A. Just (eds.) *New methods in reading comprehension research* , pp. 252-286, Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum Associates Publishers, 1984.
- Oxford, R. **Language Learning Strategies : What every teacher should know**. New York : Newbury House Publishers, 1990.
- Oxford, R. and Crookall , D. Research on Language Learning Strategies : methods , findings and instructional issues .**The Modern Language Journal** 73 ( Winter 1989) : 404-419.
- Parry, K. Reading in a second culture. In J. Devine, P. Carrell and D. Eskey (eds), **Research in reading in English as a second language**, pp. 55-70, Washington, DC : TESOL, 1987.
- Pratyaniwet , A. Strategies Used by EFL Readers when Encountering Unknown Words of Familiar and Unfamiliar Content. **The National Institute for Development Administration Language and Communication Journal** (2001) : 12-25.
- Pritchard, R .The effects of cultural schemata on reading processing strategies. **Reading Research Quarterly** 25 (Fall 1990) : 273-95.
- Rumelhart, D.E. Understanding and Summarizing brief stories. In D. LaBerge & S.J. Samuels (eds.). **Basic processes in reading : Perception and comprehension** , pp. 265-303. Hillsdale, NJ : Erlbaum. (n.d.)
- Sarig, G. High level reading in the first and in the foreign language : some comparative process data. In J. Devine, P.Carrell and D. Eskey (eds), **Research in reading in English as a second language**, pp. 105-120, Washington, DC : TESOL, 1987.
- Singhal, M. Reading Proficiency, Reading Strategies , Metacognitive Awareness and L2 Readers. **The Reading Matrix** 1 (2001) : 1-30.
- Smith, C.B. Does it help to write about your reading? **Journal of reading** 32 (1988) : 246-285.
- Siriganjanawong, V.**The effects of word recognition strategies on reading comprehension of EFL students**. Master's thesis ,The School of Language and Communication, The National Institute of Development Administration, 1998.

Van Dijk, T.A. and Kintsch, W. *Strategies of discourse Comprehension*. New York : Academic Press, 1983.

Vichulta, B. and Sabphadungchon, P. Understanding lexical guessing in scientific contexts. *Studies in Language and Language Teaching* 9 (2000) : 38-61.

Zhihong, Y. Learning Words. *Forum* 38 (2000) : 38-61.



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

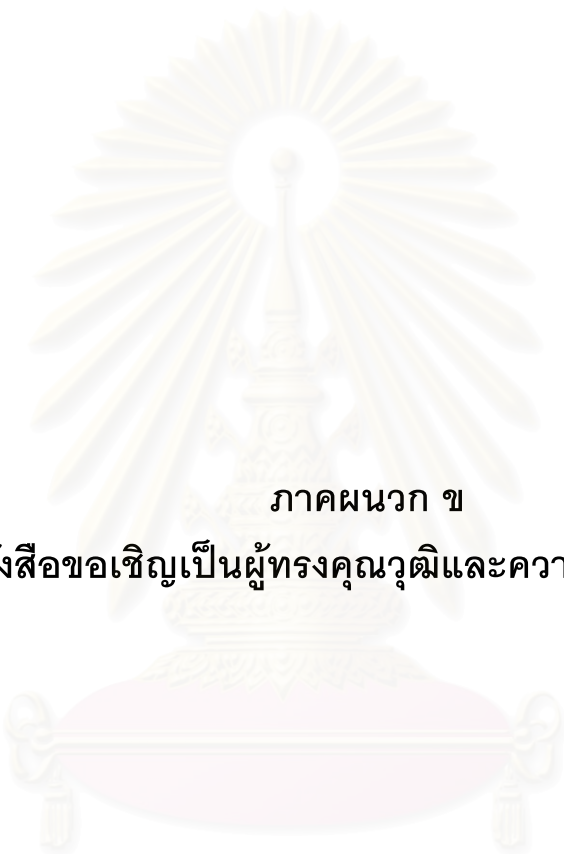
## รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

### รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญชลีย์ วาสนสมสิทธิ์  
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐมา พงศ์ไพโรจน์  
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. Mr. Jim Hutton  
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร. เก็จวลิ ปอแก้ว  
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพมาศ ชุมวรฐายี  
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

### รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการวิเคราะห์กลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาวิณี ธีรคุปต์  
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อารีรักษ์ มีแจ้ง  
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางสาว ดวงพร จริจิตไพบูลย์  
ผู้ช่วยสอน สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ข  
หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

ที่ ทม. 0302 (2770.0603)1120

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพมาศ ชูมวรฐายี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวอภิรดี จรรย์รังษีโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อยู่ในระหว่างกรดำเนินการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

สถาบันนวัตกรรมการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

(สำเนา)

ที่ ทม. 0302(2700.0603)1122

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวอภิรดี จรรย์รังษีโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อยู่ในระหว่างการทำนิพนธ์วิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภัสรา ชินวรโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน จำนวน 12 คน ประมาณวันที่ 8 - 10 กรกฎาคม 2545 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวอภิรดี จรรย์รังษีโรจน์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคณาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680





ภาคผนวก ค  
รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

### รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. โรงเรียนศรีบุญยานนท์
2. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย
3. โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
4. โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ
5. โรงเรียนปทุมวิไล



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ง  
การวิเคราะห์ความยากง่ายของบทอ่าน

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## การวิเคราะห์ความยากง่ายของบทอ่าน

### การคำนวณค่าความยากง่ายของบทอ่านของ Fry's Readability

สูตรคำนวณค่าความยากง่ายนี้ Edward Fry (1977) เป็นผู้คิดค้นขึ้นเพื่อใช้เทียบค่าความยากง่ายของบทอ่านกับระดับชั้นประถม 1 ถึงระดับวิทยาลัย ซึ่งใช้กับนักเรียนในประเทศอเมริกาที่อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ตัวแปรที่ใช้วัดระดับความยากง่ายนี้ได้แก่ ความยาวของประโยค ดูจากจำนวนประโยคทั้งหมดในย่อหน้า ส่วนความยาวของคำตัดสินจากการนับจำนวนพยางค์ทั้งหมดในย่อหน้าดังวิธีการคำนวณ ดังนี้

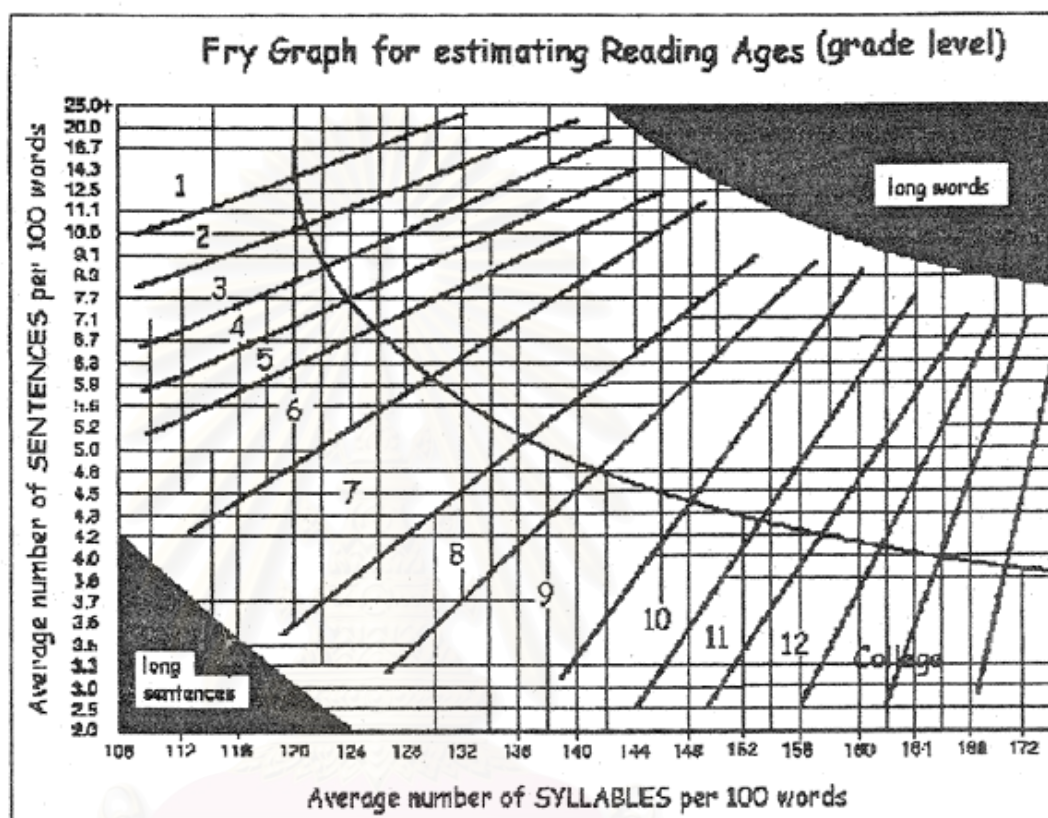
1. นับจำนวนคำศัพท์ใน 1 ย่อหน้าที่มีคำทั้งหมด 100 คำพอดี เริ่มต้นนับตั้งแต่ประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า
2. นับจำนวนประโยคทั้งหมดในย่อหน้าที่ได้นับคำศัพท์ไว้ 100 คำแล้ว
3. นับจำนวนพยางค์ของคำ 100 คำ ใน 1 ย่อหน้า
4. เขียนกราฟจากความยาวของประโยค และจำนวนพยางค์ ตำแหน่งที่เส้นมาตัดกัน จะบอกระดับชั้นของบทอ่านนั้น ดังภาพที่ 1

ระดับความยากง่ายของ Edward Fry นี้ ได้แบ่งตามระดับชั้นการเรียนของผู้เรียน ซึ่งมีตั้งแต่เกรด 1 - ระดับมหาวิทยาลัย


ผู้วิจัยได้ปรับความยากง่ายของบทอ่านในแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ให้อยู่ในระดับ 4 - 6 ซึ่งเป็นระดับที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนไทยที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิการวิเคราะห์ความยากง่ายของบทอ่าน



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก จ  
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## แบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม

### คำชี้แจง

แบบวัดฉบับนี้เป็นแบบวัดกลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามลักษณะการวัด และ เนื้อหาของคำศัพท์ โดยในตอนที่ 1 จะเป็นคำเกี่ยวกับบุคคล จำนวน 5 คำ นักเรียนต้องเลือกชื่อบุคคลมาเติมให้เข้าคู่กับบทอ่านสั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นให้ถูกต้อง ในตอนที่ 2 เป็นบทอ่านที่ประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร จำนวน 10 คำ เมื่อนักเรียนอ่านบทอ่าน และ พบช่องว่าง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารที่ให้มา มาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง และ ตอนที่ 3 เป็นบทอ่านที่ประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ จำนวน 10 คำ ที่ขีดเส้นใต้ไว้ เมื่อนักเรียนอ่านพบคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้นี้ นักเรียนจะต้องพูดเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น พร้อมกับเลือกรูปภาพที่มีความหมายเช่นเดียวกับศัพท์คำนั้นที่ให้มาให้ถูกต้อง ในขณะที่นักเรียนทำแบบวัดนี้ทั้ง 3 ตอน นักเรียนจะใช้เทคนิคการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด ในการทำแบบวัดนี้ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 : คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคล

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทความที่อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และ จับคู่กับชื่อของบุคคลที่ให้มา

Margaret Thatcher

Mike Tyson

Princess Diana

She is the former wife of Prince Charles and the mother of Prince William and Prince Harry. She was known for wearing fashionable and expensive clothes but she was also known as a caring person who worked actively for many different charity organizations, especially those which supported people with AIDS.

1. ....



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Adapted from : Longman Dictionary of English Language and Culture. Addison Wesley  
Longman Limited. England. 1988.



ตอนที่ 2 : คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ให้มาเติมลงในช่องว่าง

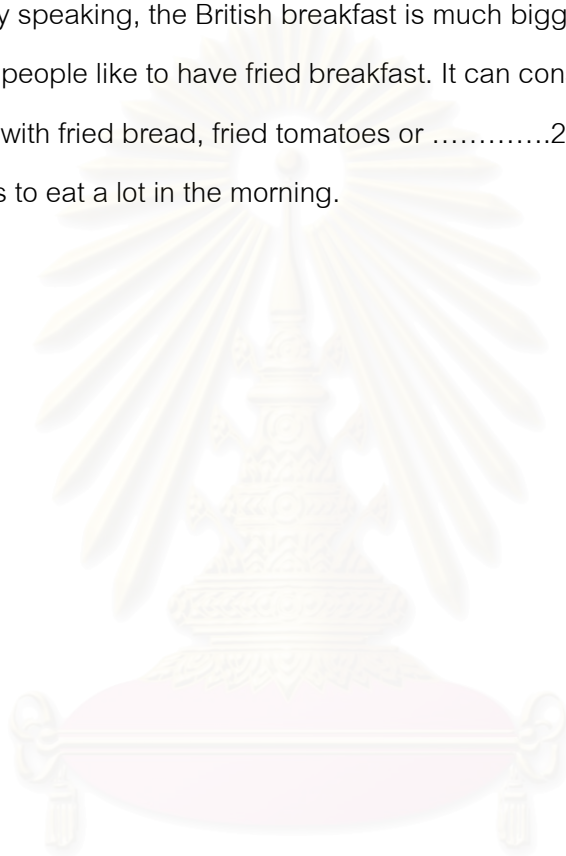
marmalade

porridge

scrambled eggs

black pudding

Generally speaking, the British breakfast is much bigger than in most other countries. Many people like to have fried breakfast. It can consist of fried bacon and .....1..... with fried bread, fried tomatoes or .....2..... Of course not everybody wants to eat a lot in the morning.



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Adapted from : Bellis, M. Mealtimes [Online]. Available from : [www.about.com](http://www.about.com)

[2002,May 19].

ตอนที่ 3 : สถานที่

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทความนี้ และ เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ ให้นักเรียนจับคู่คำ  
นั้นกับรูปที่ให้มา พร้อมกับอธิบายเกี่ยวกับศัพท์คำนั้น โดยแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด

If you are looking for a small home but with an interesting garden, this one is waiting for you. This attractive (1) cottage is situated on a little - known and quiet street.

At the front of the house, you will find the front door with a window on each side and (2) a towering chimney.



Adapted from : Oates, M. A Tidy Tudor [Online]. Available from : [www.memphisflyer.com](http://www.memphisflyer.com)  
[2002, May 23].



ภาคผนวก ฉ

การหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงความถี่ และ ค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้  
คำศัพท์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1

กลวิธีการรู้คำศัพท์	ความถี่ ของผู้วิจัย	ความถี่ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 1	ร้อยละ ของผู้วิจัย	ร้อยละ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 1	ร้อยละของ ความแตกต่าง
กลวิธีที่มาจากบทอ่าน	447	448	39.11	39.47	0.36
กลวิธีปฏิสัมพันธ์	26	20	2.27	1.76	0.51
กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน	670	667	<u>58.62</u>	<u>58.77</u>	0.15
รวม					1.02

หมายเหตุ ค่าร้อยละที่ขีดเส้นใต้ คือ ค่าร้อยละสูงสุด และ รองลงมา ของการวิเคราะห์การใช้  
กลวิธีการรู้คำศัพท์

$$R = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

$$Pe = \frac{1.00 - 1.02}{100} = 1.00 - 0.01 = 0.99$$

$$Po = \frac{(58.77)^2}{100} + \frac{(58.62)^2}{100} = (0.59)^2 + (0.59)^2$$

$$= 0.35 + 0.35 = 0.7$$

$$R = \frac{0.99 - 0.7}{1.00 - 0.7} = \frac{0.29}{0.3} = 0.97$$

ค่าร้อยละของความสอดคล้องเป็น 97

ตารางแสดงความถี่ และ ค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้  
คำศัพท์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2

กลวิธีการรู้คำศัพท์	ความถี่ ของผู้วิจัย	ความถี่ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ร้อยละ ของผู้วิจัย	ร้อยละ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ร้อยละของ ความแตกต่าง
กลวิธีที่มาจากบทอ่าน	447	455	39.11	39.29	0.18
กลวิธีปฏิสัมพันธ์	26	29	2.27	2.50	0.23
กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน	670	674	<u>58.62</u>	<u>58.20</u>	0.42
รวม					0.83

หมายเหตุ ค่าร้อยละที่ขีดเส้นใต้ คือ ค่าร้อยละสูงสุด และ รองลงมา ของการวิเคราะห์การใช้  
กลวิธีการรู้คำศัพท์

$$R = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

$$Pe = \frac{1.00 - 0.83}{100} = \frac{1.00 - 0.0083}{100} = 0.99$$

$$Po = \frac{(58.62)^2}{101} + \frac{(58.20)^2}{100} = (0.59)^2 + (0.58)^2$$

$$= 0.35 + 0.34 = 0.69$$

$$R = \frac{0.99 - 0.69}{1.00 - 0.69} = \frac{0.3}{0.31} = 0.97$$

ค่าร้อยละของความสอดคล้องเป็น 97

ตารางแสดงความถี่ และ ค่าร้อยละ ของความแตกต่างในการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการรู้  
คำศัพท์ของผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 และผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2

กลวิธีการรู้คำศัพท์	ความถี่ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ความถี่ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ร้อยละ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ร้อยละ ของผู้ช่วยวิจัย คนที่ 2	ร้อยละของ ความแตกต่าง
กลวิธีที่มาจากบทอ่าน	448	455	39.47	39.29	0.18
กลวิธีปฏิสัมพันธ์	20	29	1.76	2.50	0.74
กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน	667	674	<u>58.77</u>	<u>58.20</u>	0.57
รวม					1.49

หมายเหตุ ค่าร้อยละที่ขีดเส้นใต้ คือ ค่าร้อยละสูงสุด และ รองลงมา ของการวิเคราะห์การใช้  
กลวิธีการรู้คำศัพท์

$$R = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

$$Pe = \frac{1.00 - 1.49}{100} = 1.00 - 0.01 = 0.99$$

$$Po = \frac{(58.77)^2}{102} + \frac{(58.20)^2}{100} = (0.59)^2 + (0.58)^2$$

$$= 0.35 + 0.34 = 0.69$$

$$R = \frac{0.99 - 0.69}{1.00 - 0.69} = \frac{0.3}{0.31} = 0.97$$

ค่าร้อยละของความสอดคล้องเป็น 97

## ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอภิรดี จรรย์รังษีโรจน์ เกิดเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2522 จบการศึกษา  
ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับสอง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ปี พ.ศ. 2542 และเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่าง  
ประเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2543 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์  
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย